

ஆனந்தபோதனை

REGD NO. 1190

Vol. 21. கோதுடக் கம் No. 10.

1. கடவுள் வணக்கம்	... 721
2. உயிர்போகும் வரை உண்ண	
விரகம், பிரம சூத்திரம்	723, 728
3. மாணவர் பகுதி	... 733
4. ஓனவையார்	... 737
5. "மணிமேகலை" ஆராய்ச்சி	... 743
6. அறநெறி பிரமா அறிஞர்	... 747
7. வீரசைவ சமயத்தின் சீர்திருத்த	
முறை, வீரா சகர்	749, 757
8. தமிழ்மொழியின் முன்னேற்றம்	761
9. மரபு காத்த மன்னவன்	... 764
10. பாரதி செத்திரம்	767
11. பண்டிடத் தமிழர் இரைச் செல்	
வம், சாக்லிய தரிசனம்	773, 784
12. பிரபஞ்ச அறிவேதம்	... 788
13. மணித்திரங்கு	... 789
14. ஆரியர் குறிப்புகள்	... 790
15. காவல், பஞ்சாங்கம்	793, 800

211, N15AB
136. 21-10
169785

“ஆனந்தபோதினி”

சந்தா விவரம்

வருடம் 1-க்கு (ஒத்தியா, பக்ஷா, ஸிலோகம்)	1—0—0
தபாந்தரம் { சிஞ்சு, ஸிங்கபூர், தென்சூழிக்கா, பசாடி, நெய் } புளிப்பட { சபாபாடோயியா முதலிய வேளி நாடுகளுக்கு }	2—0—0
கட்டிவருவாண்டிருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை விசை	0—2—0
சென்ற வருடங்களின் தனிச் சஞ்சிகை விசை	0—3—0

ஐந்த வருடத்திற்குக் குறைந்த சந்தா கீழ்க்காணும்.

(1) சந்தாதாரராய்ச் சேருகிறவர்கள் பூரணமாகப் பெண்கள் எழுதி வணங்குகின்றனர்.

(2) சந்தாத் தொகையை முன்னாடிச் செலுத்தியாவது அல்லது வி. பி. வில் பணம் கட்டியாவது பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்வதென்றும். எப்போது சேர்ந்தாலும் அவ்வருட ஆடியா முதல்தான் கணக்கு வைக்கப்பட்டு ஆடி மாத சஞ்சிகை முதல், பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

(3) சஞ்சிகையை வி. பி. வில் வரவழைப்போர் ரிஜிஸ்டர் சார்ஜ் 3—அனா லோடி (18-4-1921 முதல் மணியார்டர் கமிஷன் 10—ரூபா வரை வில் 2—அனா வாகையால்) அந்தக் கமிஷன் 2—அனா, வி. பி. க்குத் தபால் சார்ஜ் 0-0-6. ஆக 0-5-6—அதாவது 6—அனா சேர்ந்து ரூபா 1-6-0 கட்டி வி. பி. வையப் பெறவேண்டும். மணியார்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 மட்டுமே வாகும். ஆதலால் முன்னாடி மணியார்டர் அனுப்பிப் பத்திரிகை பெற்றுக் கொள்வதே சலம். குறைக்கவனிக்கவும்.

(4) யாருக்கேனும் சஞ்சிகை சேரவிட்டால் அவர்கள் அம்மாதம் 15-ம் தேதி வரையில் பார்த்து அதற்கு மேல் அதே நயிழ்மாத ழடிவீத்துள் அக்விசைத்தைத் தெரிவித்தால்தான் மறுபடி அனுப்பக்கூடும். பிறகு தெரிவிப்போர் கிரைய அனுப்பிப் பெறவேண்டும்.

(5) இடம் மாறும் சந்தாதாரர்கள் அதே சஞ்சிகை தங்களுக்குப் புது விவாசத்திற்கு வந்து சேரும் வண்ணம் தபாலாயிலோடி எப்போது செலுத்தக்கொண்டு கமக்குப் புது விவாசத்தை யறிவிக்கவேண்டும். இன்றேல் அதே சஞ்சிகை பெரும்பாலும் பழைய விவாசத்திற்கே போய்விடும். அதற்கு காம் பொறுப்பாவியல்.

(6) சந்தா நயிபணைக் குறிக்காமல் எழுதும் கடிதங்கள் கவனிக்கப்பட மாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் நேரிடும் தவறுதங்களுக்கு காம் பொறுப்பாவியல். பதினாயிரம் புவோர் சிபினை காட்டவது தபாந் பில்லியாவது அனுப்பினால்ன்றி விடை யனிக்கப்பட மாட்டாது.

(7) வியாசங்களை எழுதுவோர் சுத்தமாக இலக்கணப் பிழையின்றித் தங்கள் உண்மைப் பெயருடன், மத துஷணை, பிறர் துஷணை, துரைத்தன விரோதம் முதலியவையின்றியும், பொது ஜனங்கள் விரும்பக்கூடியவையாகவும் எழுதவேண்டும்.

Life Subscription { ஒத்தியா, பக்ஷா, சிலோகம் தபா	15—0—0
ஜீவிய சந்தா { அக்விசை நாடுகளுக்கு }	25—0—0

Polakke No. 3005. Polakke;—"Ananda Bodhini," Madras.

விவரம்:—தா. முனிசாமி முதலியார், “ஆனந்தபோதினி”
8, ஸாமி சிவசுந்தரி முதலி தெரு, தபாந் பெட்டி நெ. 167, மதுரை.

ஜாதகாமிருத பலவிமர்சம் என்றும் சோதிட கணிதாமிருத சாகரம்.

சென்னை கட்டை சத்தவை சத்தபிம்
சிறு அகத்துத் தக.

சுந்தரமுதலாக வாக்விடப்படி எவ்விதக் கல்வியாலிலும் குற்றமாத் சத்தபி
தெளிவதே எம்மோர் கடமையாகும். அதுபற்றியே வேத புருஷனுடைய
அங்கங்கள் ஆறிலும் சேத்திர அங்கமாகிய, சோதிட சாஸ்திரமானது நம்
மவர் அளித்தெரியும் வண்ணம் ஆரம்பசோதிடர் முதல் பஞ்சாங்க கணித
ஆரம்பவிவரையில் துரியோகாஸ்துண்டாகும் விபரம், சர்வதேச அக்ஷரம்சம்
செய்யும் முறை, சாஸ்திர உபயோகம், வர்க்கோத்தமம், தசவர்க்கம் பிரிக்கு
கடைபடி வகை, ரிஜு-அஸ்தமயமறிதல், துவாதசாம்ச சத்திர கிர்ணயம், உச்
சாதி கிரகசங்கியை, சேத்திர திரிகோணத்திந்தானங்கள், பார்வைத்தான
வகை, திரிகோண சகவிரமறியும் விதம், மற்றும் ஜாதக கணிதத்திற்காய்வேண்
கடி வகைப்படிப்பும்—சுத்திரப்படிப்பும், பாவகலப்புடம், பிரகாசனில் ஆகி,
உச்சகட்டி ரீச்சம்பகை முதலியபலம், மண்டல சம்பகார பருவம், மண்ணை
வகைத்து ஆய்வு சொல்லும் வர்க்கம், ஆறுபாவம், விஷயத்தை யறிந்தபிறகு
முடியும் முடிவாதெனக் உதும் வகை; காலசத்திரம், அக்டடக வர்க்கம்,
கோசாரம்; அகம்பாவம்; சகோதரபாவம்; மாதுருபாவம்; புத்திரபாவம்;
கோச பாவம்; சுந்திரபாவம்; ஆயுள்பாவம்; பிறை பாவம்; தொழில், லாபம்,
விரய முதலியவைகளும்; ருதுகால பராவலங்களை வினக்கும் மார்த்தகமும்
வகை முதலியவைகளையும் செவ்வனே வினக்கி சோதிட விதவிதமான
களின் வேண்டுகோளால், சாஸ்திர சம்பந்தமான குதர்க்க வார்த்தைகளாற்
பருகுடன் சாஸ்திரசம்பந்தமான உண்மையைத் தென்னிய கடைபிடிப்பெனத்
தக் காட்டும் புராதன கணிதசாஸ்திர முலமாய் ஒவ்வோர் விஷயங்களுக்கும்
சத்தேச கிவர்த்தியாக, போதுமான காரணங்களுடன் எடுத்துக்கட்டி, ஜாத
காமிருதபலவிமர்சம் என்றும் ஜாதககணிதசாகரம் என்றும் புதுப்பெனச்
சூட்டி உலக பரோபகாரமாக ருதுதந்தலிலில் தயார் செய்திருக்கிறோம்.
இத்தலிலேயுள்ள விஷயங்கள் பெரும்பாலும் சாஸ்திர சம்பந்த சத்தே
சங்கள் கிவர்த்தி செய்யவும் உண்மையு உண்மையப் பள்ள கொள்ளவும் ஏது
மாகும், சோதிடர்கள் பெருதனாய் ஐயான கால வடிவங்களை சத்தேச
கிவர்த்தி எடுத்துக்காட்டவும் வேண்டியோசங்களும் அவையுண்டாகும் காலம்
எனும் நமீழ் வாகிச்சத் தெரிந்தவர் இப்புத்தகத்தைக் கொண்டு உணர்நம்
செய்யத்தக்க அலியகடைபிடிப்பெனத்தயுள்ளதானவையு இப்புத்தகத்தைத்
கவனமாவோர் பெரிதும் பயன்படுவதென்பதற்கு நிற்பெனுவையாகிடும.

இப்புத்தகத்தி லடங்கிய விஷயங்கள்.

1. உச்சத்திர கிவரணம்.	9. தாதகால சத்தருபித்திரத்தமம்.
2. கிரக பெருத்த கணிதிரங்கம்.	10. காலசத்திரம்.
3. ஜன்ம சட்டசத்திர வகை.	11. சுப, பாபிகள்.
4. இராசி.	12. சேத்திர திரிகோணத்திந்தானம்
5. இராசிகளில் சாஸ்திராதிசன்.	13. ஆட்சி, உச்சாதிசன். [சுத்த]
6. ஜன்ம கங்கிண பணை.	14. உச்சாதி கிரகவகையகை.
7. கிரகங்கள். [வம்]	15. இராசிக்கு சுப, பாபி.
8. அமைகட்டும் சத்தருபித்திரத்த	16. பார்வை.

காதலருக்கு இன்பந்தரும் ஸுதன் ஸுல
அன்பர்கள் சுவலுடன் எதிர்பார்த்த சூன்த சான்றிரம்
வேளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள் (நான்காம் பதிப்பு)

17. ஸ்தான பாவங்கள்.	49. அபுத்திர பாவம்.
18. பாவ ஸ்தானங்கள்.	50. சுகாரம்.
19. வக்கிராதி.	51. வியாதி.
20. பலன்கள்.	52. பாலாரிஷ்டம்.
21. சாத்வீகாதி காலங்கள்.	53. அற்பாயுர்பாவம்.
22. கவாம்ச சக்திர கிரணயம்.	54. மத்தியாயுர்பாவம்.
23. அத்திய கவாம்ச இராசிகன்.	55. திரீக்காயுர்பாவம்.
24. வர்க்கோத்தமம்.	56. கிரியாண விஷயம்.
25. திரோகாண சக்திர கிரணயம்.	57. மாரகம் கொடுப்பவர்கள்.
26. ஹோரா சக்திர கிரணயம்.	58. தசைகள்.
27. திம்சாம்ச சக்திர கிரணயம்.	59. கட்சத்திர தசை.
28. த்வாதசாம்ச சக்திர கிரணயம்.	60. அதன் புத்தியாதிகள்.
29. குளிகைகால ஸ்தான கிரணயம்.	61. ஸூமரகாதிகள்.
30. வக்கின சிச்சயம்.	62. நட்சத்திர தசைகளின் புத்திர காலங்கள்.
31. ஸ்திரி புருஷ வட்சணம்.	63. சக்கர தசைகள்.
32. கால ஹோரை.	64. சக்கரதசை காலங்களும் தாட்மம்.
33. ஜன்ம கால வட்சணம்.	65. சக்கர புத்திகள்.
34. த்விக்கிரக யோகம்.	66. தசாபலங்களின் விதிகள்.
35. திரீக்கிரக யோகம்.	67. தசாபலன்.
36. ருசகாதி யோகங்கள்.	68. கோசரம்.
37. ஸந்தியா யோகங்கள்.	69. அஷ்வர்க்க சக்திரபித்த.
38. தரித்திராதி யோகங்கள்.	70. கோசர பலம்.
39. ஆசிரிய யோகங்கள்.	71. அத்தபலன் தரும் சமயம்.
40. விசேஷ யோகங்கள்.	72. கோசர வேதை.
41. ஸாமம்.	73. அஷ்ட வர்க்கம்.
42. அத்தகத்தவம்.	74. அதன் விதிகள்.
43. பத்திபகவம்.	75. கண்டதிரிய விவரம். [ரம.
44. புஷ்டியம்சம்.	76. விவாக பொருத்தங்களின் விவ.
45. ஸ்திரி ஜாதகம்.	77. பொருத்தங்களின் வட்சணம்.
46. ஸ்திரி வட்சகை.	78. விவாகத்திற்கு தோஷங்கள்.
47. கனத்திர பாவம்.	79. முகூர்த்தங்கள்.
48. புத்திர பாவம்.	

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

ஜோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதக வண்ணவும், 9 சிகரங்கள் 12 திராசிகளில் அடைத்த சூட்சி யுச்சம் இவை களை கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், திராசியில் 7 சிகரங்கள் ஒன்றாகக் கூடி கிழப்பினும், இரண்டு மூன்று சிகரங்கள் சேர்த்திருப்பினும் வேறு விதமாக ஸ்திரி மாதிரியுப்பினும் அவைகட்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்த சொல்ல லும் இதனால் தெரிந்தகொள்ளலாம். இதன் விலை ரூபா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆயில், தயார்பெட்டி செ. 187, மகராண்.

அழகிய சீமை கல்கோ ஸ்பண்ணு செய்யப்பட்டு கை
வினக் கவரத்தக்க அநேக ஆபீஸர்கள் பட்டங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெதர்வெயிட்
பேப்பரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தர்தாரங்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இத காதலருக்கு இன்பந்தரும் ஸுதன் ஸுல; போகாணந்தத்தை விஷய
அம் பூகாணன் சுவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த சூன்த இரகசிய சான்றிரம்.
இத காதல் இன்பத்தை உன்னவாழனார்த்த அனுபவித்த, இன்னந்த
கையை கண்ணாழ்க்கையாக கட்டிப் போகாணந்தக் கடலில் மூழ்கி கற்சந்திர
காம் பெற்ற, மறுமைப் பயணியும் அடைந்த சேதுவாயிருக்கும்படி வந்தது
இவ்வகாரங்கள் கிடைத்த இம் நூல் இப்போது இனிய தமிழகத்தில் வெளி
கூட்டுப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் சமது பூர்வீக கொக்கோக காலநிரத்தின்சாரம்

சகலமும், அப்பொருள் துண்களின் கருத்துகளும், தேச தத்துவ சாஸ்திரம் கல், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் உற்பத்திக்குக்கும் பல அபிவிருத்திகளும், காகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, அராபி, இந்தி, ஆங்கிலம், கர்வீ, இங்கிலீஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பாச துண்களின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அனந்திக்குப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் மடங்களும், லயன் பிளாக்குகளும், இன்னும் இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவைகளாக அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிக் கடிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமாக உரக்கா மணம்புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இவ்வாழ்க்கையில் இன்னவித மனக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அனந்த ஆனந்தமுடைய அழகிய சந்திக்களைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்வுலகத்தில் அடைய வேண்டிய இன்பத்தையும், மறுமை இன்பத்தை உடையவர்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசித்தலாம்.

இடி தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இல்லற இன்ப விஜயம்

“இது எங்கே யிருக்கிறது? என்ன ரூபமுடையது? இதை எப்படி உபயோகித்த ஆண் மக்களும் பெண் மக்களும் உலக இன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும்?” என்று பலர் இக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

உண்மைக் காதல் சத்தை விரும்பும் உத்தமர்களே! கணவந்தந்தை விஜயம் சகோதர சகோதரிக்கே! “இல்லற இன்ப விஜயம்” என்னும் சித்திப்பாச பொக்கிஷம், ஆனந்தக் களஞ்சியம் சென்னை ‘ஆனந்தபோதினி’ ஆபீஸில் தமிழகாட்டுச் சுவாசிகளின் அதிர்ஷ்டவசத்தால் விற்பனைக்கு தயாரித்த வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இஃதோர் அருமையான தமிழ்ப் புத்தக! இதைப் படித்து ஆண் பெண்கள் அனுபவிக்கத் தக்க இன்ப வகைகள் அந்நிலைப் பிரதிபலனமாகக் கண்டு போனவந்தந்தை அடையலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1.

தமிழ் மெட்டிரியா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருத்துவ கலையிலே முறையாகத் தமிழில் விளக்கமாக உணர்வைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று விளக்குவது. இன்னின்று கோய்க்கு இன்னின்று விதமாக மருத்துவிக் சேர்த்த மிச்சரி (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டுமென்பதை இத்தல் கண்ணுக்குக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் ‘ஆபத்துக் குறையும் தோழன்’ என்று அனைவரும் கம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் சிகர்பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தக்கவருக்குத் தாங்களே கூடிய வரையில் கோய்க்குக்குப் பரிசாரம் செய்து கொள்ளவும் இத்தல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

புதிதான காவல்!

பெருகும் ஆகக்!!

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி

(பு. எஸ். எஸ். அருணாசிரிசுநாதர் எழுதியது.)

இதில் தர்மசின்ன என்னும் கதாநாயகன் முதலில் ஆனந்தசந்தரி எனும் காதை மணங்கிருள். இவனோ கணவனை மதியாத மாபாதவி, சித்தூர் ஆனந்தசந்தரையே மதித்து அன்னிய சூதவருடன் அடிக்கடி உறவாடி கொண்டு சீவியாடி கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மறைத்து விட்டான். தர்மசின்ன மிகவும் யோக்கியன். பிறகு அவன் மேல் காதல் கொண்ட கோமல்வரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி அனை உன்னப்படன் மணங்கிருள். இவனோ சர்பின் அணிகலம், நெகல் கின் பொற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், நிறையுடைமை கண்ணைக் கீரத் தெய்வம், கணவனைக் கடைவெணை மதித்தவன். தர்மசின்ன முதல் கணவனைக் கெடுத்தவிட்டு மறு மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆபாசமான பழி, சந்தர்ப்ப சாக்ஷியங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதனைகளும், ஆபத்துகளும் உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அவன் வீதவைத்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைசியில் ஆனந்தசந்தரி திடீரென்று ஒரு கான் தோன்றி தன் காதலைக்குத் தக்க தண்டனையைத் தானே ஏற்று தன் கணவன் மீது கமத்தப்பட்ட கீன் பழியை விளக்கி, ஆவி சீர்தான். இதில் இருவரின் மாதர் கடத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித நீதிமதிக்கத் தென்னிய எளிய இளைய கடைசியில் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும் ஈடி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சூதவரும் பெண்டிரும் இதை வாசித்த இருமைப் பயனைத் தேடி இன்புறவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

ஜி.கான் ஜூனியர்-தப்புகாமி முதலியார் அன்கன் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோகசாதனத்தை அடைவது பொருட்டுச் சற்குணவல்லியை கடைகள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள் கிளர் தழுவிப் பல மகான்கள் பல தாங்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய வசனமும் ஒன்று. இதன் கடை செய்யுளாகவும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதில் வாசித்தனரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் கண்ணாலாம். விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பட்டி செ. 187, மதராஸ்.

ஆசிரியரின் ஆங்கிலத் தெரிந்துகொள்ளும் ஆனந்த ஆங்கில பாஷா போதினி.

(நான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 1—8—0.

இ. ச. எல். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய திருவாரூர் கல். கான்முசுர்தா முதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த திருத்தங்களோடும், சிறந்த அமைப்புக்களோடும், சிறந்த போதனைகளோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

கீழ்க்கண்டவர்களுக்குமேல் தீக்கு காக்கித்தத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிற காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

சந்தா கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர கதைகளும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிய சிற்ப 16-ஆப்போன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலிஷ் இராஜ பாஷையாகியிருப்பதால் அதை எல்லோரும் கற்றுக்கொள்வதென்பது அவசியமாகியிருக்கின்றது. அப்படிப் படிக்காதவர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர். ஆதலின், அத்தகையவர் கற்றுக்கொள்வதற் குதவியாயிருக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத் தமிழ் மக்களுக்கு எளிதில் போதிக்கும் அரிய சோதனா முறை தயாராகிய இது பலர் வேண்டுமாயிருக்கிறவர்களை வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதனால் சிறந்ததையுடன் படிப்பவர் பணச் செலவில்லாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லாமலும் மிக எளிதில் இங்கிலிஷ் பேசவும் படிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆவிரக வணக்கான பணச் செலவு செய்து 10 வருஷம் கடிப்பதனால் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சியும் கூடுமானால் அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம் அல்லது 40-நாளில் இப் புத்தகத்தின் உதவியுடன் கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அந்நிலையில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர்களுக்கெல்லாம் இங்கிலிஷ் கற்றுக்கொள்ளத் தக்க மார்க்கங்களெல்லாம் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

இதில் துறவரை வெளிவராத தான பாடமுறைகளெல்லாம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ரூபா வரை விலைப்பட்டிக் கணக்கு, வட்டிக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் எப்படிக்கிற விதத்தினால், அங்கிய தேச நாணய மதிப்பு முதலியனவெல்லாம் சிதனாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தெலுக்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி செ. 167, மதராசு

ஒளவையார் அருளிச்செய்த பெட்டகம்.

புதிதாம் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தவிட்டது. விலை ரூபா

க ற் கோ ட்டை

ஸ்ரீமான் ஸ்ரீமணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே மது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக பிரசுரிக்கப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து மது சந்தானரையில் அநேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத்தர வேண்டுமென்று பன்னாசு தேட்டிச் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியார் எவ்வுடைய நாவல்களை வாசித்தான் மம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இவ்வாறாக எவ்வளவையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டினோம். மது அநாவசியம் என்றே கினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய நாவல்களையெல்லாம் தலை சிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சுருக்கமாகக் கீழே குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாகக் கவர்ந்துகொள்வதோடு முடியும்படியும் அக்கவாச்சி கீழ்க்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்பிரகடமடைந்த சில உணர்வுகளுடன் வந்தனர்தான் தலை மறைந்து வசிக்கும்போது, கொஞ்ச கிறித்தோனும் கிறிஸ்தவத்துவத்தில் சிக்கிக் கொண்டதும், அவற்றினிடமும் தப்பித்தனர்கொண்ட அவர்கள் செய்யும் கீர சாமர்த்தியச் செய்க்களுள் செல்லுகொண்டு கிண்பையும் சோகத்தையும் கீரகத்தையும் ஊட்டினர். சில கிறிஸ்தவர்கள் அங்கு டைக்கைகளும் துணைகொண்ட தீரச் செய்க்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெல்ல எதல் கொண்ட உத்தம கிறிஸ்தவ தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு கணியில் துடவருக்குச் சமைய் கடந்து கொள்ளச் சத்தியுடையவர்களாகியிருக்கிறவர்களைப்பதை என்கு விளக்கும். இக் கதைவிலுள்ள முக்கிய விசேஷம் மது, இதுவள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய கடக்கைகளுக்கும் அகற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு கீதையும் அத்தாட்சியோடு புக்கடுகின்றன.

இத தெளிவான இனிய கையெழுத்து, ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டிய முக்கிய விஷயங்களெல்லாம் விசத்திக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தயாரிப்பின் திருவருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி செ. 167, மதராசு

கடத்த வகுடங்களைக்காட்டிலும் இவ்வகுடப் பஞ்சாங்கத் தில் அனேக விஷயங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வகுடம் கிறிஸ்துவ பண்டிகைகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

100 பக்கங்கள்

கோண்ட

(நெத்திர ஜீவநகரத்திராஜி சாந்திர ஸௌரமான்)

தாது வருஷத்திய

சர்வமுகர்த்த

“குணந்தபோதினி சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்”

மது வானசாத்திரக் கணிதத்திலும், ஆங்கில வானசாத்திரக் கணிதத்திலும் நிறமை வாய்ந்த, ஸ்ரீமான் C. G. திராஜன் பி. ஏ. (B. A. Mathematica) அவர்களால் இப் பஞ்சாங்கம் சுத்தமாகக் கணிக்கப்பட்டது.

சிறுவர்களும், ஸ்திரீகளும் சுலபமாக அறிந்து கொள்ளும்படி நிதி நகரத்திராஜன் நூல்கையோடு, மணி நீயியுழம் பக்கத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பஞ்சாங்கத்தில் இருக்க வேண்டிய, நேத்திரம், ஜீவன், அமிர்தாதி யோகங்கள், விவாக சந்திரம், அகஸ் இராசியிருப்பு, விரதாதி விசேஷங்கள், தசாபுத்தி, கிரக சாரங்கள், தசவிதப்பொருத்தங்கள், சஞ்ஞங்கள் முதலியவைகளோடு, கலாபயர்கள் பலன் முதலிய வேறு விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டு சோதிடர்களும் மற்றவர்களும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படி சோதிட பொது விஷயங்களும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ் வருஷம் விசேஷமாக ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாகுமாறு நட்சத்திர ஓசை, சந்திர உதயம், கிரக உச்சம், கல்கிரக பிரயன் சுத்த ஸ்புடழம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது ஜோதிடர்களுக்கு கிரக ஸ்புடம் செய்ய உபயோகமாகும்.

பஞ்சாங்கம் 1-க்கு விசை அனா 2.

6-பஞ்சாங்கங்கள் 0—8—0.

12-பஞ்சாங்கங்கள் 0—14—0.

தனி பஞ்சாங்கம் வேண்டுமோர் விசையோடு தபால்கலி 1½ அனா சேர்த்து தபால் பிலைகளாக அனுப்பவும்.

25 பஞ்சாங்கங்கள் வேண்டுமோர் ரூ. 1—10—0 முத்தி அனுப்பிவிட்டு தங்களுக்கு சமீபமான ரயில்வே ஸ்டேஷன் தெரிவித்தால் பார்சலாக அனுப்பிவிடுவோம். ரயில் சார்ஜ் நீங்கள் கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

எமது பஞ்சாங்கமும் புத்தகங்களும் எல்லா ஊர் புத்தக வியாபாரிகளிடத்திலும் கிடைக்கும்.

தனலகாபி கம்பெனியார் வெளியிடும் 6-ம் செ. 28-ம் செ. பஞ்சாங்கங்களும் எமது அச்சுக்கூடத்திலேயே நல்ல விதத்தில் திப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

பஞ்சாங்கம் 1-க்கு அனா 3

6-பஞ்சாங்கம் அனா 2½.

12-பஞ்சாங்கம் அனா 4

ஷெ. வருஷத்திய தேவங்கு நிம்மகேட்ட பஞ்சாங்கம்.

1-க்கு அனா 3. 6-க்கு அனா 2½. 12-க்கு அனா 4.

குணந்தபோதினி குபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

தம்
பாப்பிராமைனே கம;

ஆவந்தபேரரசினி

“எப்பொரு ளுத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு” — திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

எருதி	தாது வரு சித்திரைமீ கல	பருதி
21	1936 ஐ. ஏப்ரல் 13	10

கடவுள் வணக்கம்.

சிந்தைத் துயரென் றொருபாவி

சினந்து சினந்து போர்முடக்க
நினைத் திடமாய்ச் சகவாழ்மை
கிலமென் றுணர்ந்தே சிங்கின்றென்
எத்தப் படிபுன் னருள்வாய்க்கும்
எனக்கெப் படிச் செய்வாய்
பத்தத் துயரத் தவாக்கெளிப
பரமா னந்தப் பழம்பொருளே. (1)

பொருளைப் பூவைப் பூவையகரப்
பொருளைன் நெண்ணும் ஒருபாவி
இருளைத் துரத்தித் தெளிசெறியை
என்னுட் பதிப்ப தென்றகொலோ
தெருளத் தெருள வன்பர் தெருளும்
தித்தித் துருகத் செவிட்டாத
அருளைப் பொழியும் குணமுதிலே
அறிவா னந்தத் தாரமுதே. (2)

எல்லாமே மோனத்தை வெய்துதலா வெவ்விடத்து
நல்லார்கள் மோனகிலை நாடினார்—பொல்லாத
நானெனவிங் கொன்றை நெய் முளைக்கவிட்டிங்
கேனைத்தென் மோன குருவே. (3)

எவ்வயிருந் தன்னுயிர்போல் என்னுந் தப்புகின்றான்
செவ்வறிவை நாடியிசச் சிந்தையைப்புகிறநானோ. (4)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் எந்தப்படி இறைவனருள் வாய்க்குமோ என்று வங்கு கின்றார்.

(இ-ள்.) பிறவியால் வந்த தன்பத்தினின்றும் நீக்கினவர்க்கு எளிய னும், மேலான இன்பத்தைத் தருகின்றவனுமான பழையபொருளே! மனத் தன்பம் என்கிற ஒரு பாலி கோபித்துக் கோபித்துப் போரினைச் செய்ய சிந்தனைக்கு இடம் ஆகி, உலக வாழ்க்கையை நிலையானதென்று அறிந்தே பற் றுண்டவனாய் சிந்தித்தேன். தேவரீரது திருவருள் எப்படிச் சிடைக்கும்? அடியேனுக்கு நீ எவ்வாறு கிருபை செய்வாய்? என்க.

அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களுக்குக் காரணமான உலக வாழ்வனைத்தும் அகித்தியம்; அதை நீத்தியமாக உணர்ந்தேன் என்பார் “நீந்தைத் திடமாய்நீங்கின்றேன்” என்றார். இங்ஙனம் நின்றார்க்கு முதல்வன் திரு வருள் உண்டாவது அருமை என்பார் “எந்தப்படி யுன்னருள் வாய்க்கும்” என்றார். எல்லாப்பற்றும் அற்றவர்க்கே இறைவன் திருவருள் எளிதில் சிடைக்குமாதலின் “பந்தத் துயரற்றவர்க் கெளியபரமானந்தப் பழம்பொருள்” என்றனர்.

2. இதனால் அறியாமை இருளை ஒட்டும் சன்மார்க்க ஒளியைத் தரும் காள் எது என்று வினவுகின்றார்.

(இ-ள்.) (மனம்) தெளியத் தெளிய அடியார்களின் மனத்தின்கண் இனித்து உருகும்படி தெவட்டாத கிருபை மழையைச் சொரிக்கிற ஞான மேகமே! ஞானானந்தமாகிய ஆயிர்தே! திரவியத்தினையும், பூய்யையும், மாதரையும் உண்மை என்று எண்ணும் ஒரு பாலி அஞ்ஞான இருட்டினை நீக்கிவிட்டு ஒளியையுடைய சன்மார்க்கத்தினை அடியேன் மனத்தின்கண்ணே பதியச் செய்வது எந்நாளோ அறியேன் என்க.

நீலேபுரதனவும், துன்பத்தை விளைவிப்பனவுமாகிய பொருள்கள் மண்-பெண்-பொன் என்பனவாம். துவற்றின்பால் பறமுள்ளவன் அஞ்ஞானம் நீங் காதாசலின் “பொருளை.....என்று கொலே” என்றனர். விஷய பேதத்தால் மன நாட்டம் பலவாக இருக்கவும் இம் மூன்றினை மட்டும் தொகுத்துக் கூறியது மனோரதம் யாவும் இம்மூவேடனையில் அடங்குவதால் என்க.

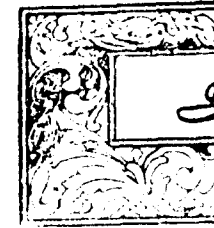
3. இதனால் அக்ககரித்தல் பயனில்லை என்று கூறுகின்றார்.

(இ-ள்.) மெய்க் குருவே! சகலமும் மெனனப் பூர்த்தியினை அடை தலினால் அந்நாடுகள் எவ்விடத்தினும் மெனன நிலையினையே விரும்பினார்கள். காள் என்ன செய்தேன்? அக்ககரித்து காள் எனும் பொல்லாத ஒன்றினை இடையிலே உண்டாக்கிக்கொண்டு இவ்வுலகில் எதன் பொருட்டுத் திரித் தேன்? என்க.

உயிரினையும் தனது உயிரினைப்போலவே கினைக்கின்ற அந்நாடுகள் அக்ககரித்து காள் எனும் பொருட்டுச் சிந்தை வைப்

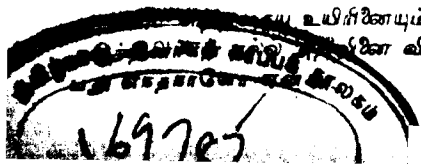

உயிர் போகும்வரை உண்ணாவிரதம்.

அன்பையும் அருளையும் அடிப்படையாகக்கொண்ட அறங்களும், தத்துவங்களும் செறிந்து விளங் குவதாக வருணிக்கப்படும் நமது நாட்டில், சாங் திரங்களின் பெயராலும், தெய்வங்களின் பெய ராலும், சமயங்களின் பெயராலும் கொலைகளும் கொடுமைகளும் ஈடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதை நாம் கண்டுகாக்க கண்டு வருகின்றோம். நமது நாட்டின் இழிநிலைமைக்கு மூலகாரணங் களான மூட நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் எல்லாம் சமய—சான்றி—தெய்வ ஆதாரங்களோடு ஆணிவிதம்—சல்லிவேர்களுடன் ஊன்றிக் கிடக்கின்றன. இதனால் புதிய மாறுதல்கள்—சீர்திருத்தங் கள் இந்நாட்டில் மேலோங்காமல் கருகிக்கொண்டே வருகின்றன. நாட்டில் அறியாமையும், பிணிகளும், வறுமையும் தீவிரமாய் வளர்ந்த கொண்டு வருவதற்கு நமது சமூகத்தைப் பிணித்த சிற்றும் பொரு ளற்ற மூடப் பழக்க வழக்கக் கட்டுகளே முக்கிய காரணங்கள் என் பதை யாரும் எளிதில் மறக்கத் துணிவார்.

“சிறுதேவதைகட்கு உயிர்ப்பலியிடுதல் கூடாது; கோர்ச்சிக் கடனின் பெயரால் உடம்புகளை உயிருடன் சித்திவதைக் கொடுமை கட்டு உட்படுத்தும் அவகு—செடிச் குத்தல், முதுகுகளில் பெரிய பெரிய இரும்புக் கொக்கிகளைக் குத்தி அவற்றில் சிறுதேர்களைபூம் மோட்டார்களையும் கட்டி இழுத்தல், செருப்புச் சட்டிகளை எடுத்த வினைபாடல், செருப்புக்குழிகளில் இறங்கல், வேப்பம் தழைகளைச் சுற்றி நீர்வாணமாய்க் கோயில் வலம் செய்தல் முதலிய கோச் செயல் களை மேற்கொள்ளக்கூடாது” என்று நாம் அடிக்கடி எழுதி வருவதை

சேயர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இந்த வழக்கங்களை ஒழிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் சமயத் தலைவர்களான மடாதிபதிகள்.

மக்களின் இம்மை மறுமை வாழ்வைச் செழுமை செய்யவே மடங்கள் தோன்றின. மக்கட் சமுதாயத்தில் சமய அறிவையும், கல்வி அறிவையும், ஒழுக்க அறிவையும் பாப்ப மடங்கட்கு ஏராளமான மானியங்களும் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மடங்களைச் சரியானபடி நிர்வகிக்கவே நமது முன்னோர் பற்றற்ற துறவிகளை மடாதிபதிகளாக நியமித்தனர். தென்னாட்டில் சைவ, வைணவ, அத்துவைத மடங்கள் பல இருக்கின்றன. இவற்றிற்கு வருமானம் மிகுதியும் உண்டு. சில மடங்கட்கு லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் வருமானங்களும் உண்டு. இப்படியே பல தேவாலயங்களும் மிகுந்த வருமானம் படைத்தவைகளாய் விளங்கி வருகின்றன. இக்கால மடாதிபதிகளுட்கு, கோயில் தருமக்கருத்தர்களும் மக்களின் சமய அறிவு—கல்வி பற்றி வளர்ச்சிகளில் கருத்தைச் செலுத்துகின்றனரா? இல்லை! இல்லை!! இவர்கள் உண்மையில் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றத் துணிந்தால் மக்களிடையே செறிந்துள்ள மூட இருளையும் போலி நம்பிக்கைகளையும் வெகு விரைவில் நீக்கிவிடலாம் என்பது எமது உறுதியான நம்பிக்கை.

சிறுதேவதைகட்கு உயிர்ப்பலி கொடுத்தல், தேர்ச்சிக்கடன் நிறைவேற்றுவதல் முதலிய காரியங்களை மடாதிபதிகளும் கோயில் தருமக்கருத்தர்களும் ஏன் தடுக்கவேண்டும்? அவைகட்கும் மடாதிபதிகட்கும் என்ன சம்பந்தம் என்ற கேள்வி சாதாரணமாய் எழலாம். சிறுதேவதைகளின் பெயரால் அறிவற்ற ஆர்ப்பாட்டங்களையும் கொடுமைகளையும் செய்யும் மக்கள் யார் என்பதை ஒரு சிறிது ஊன்றிக் கவனித்தால் உண்மை வெட்ட வெளிச்சமாகிவிடும். மாரியம்மன், காளியம்மன், மாகாளியம்மன், விரன், முனியன், இருளன், கருப்பன் முதலிய சிறு தெய்வங்களை வழிபடும் மக்கள் எந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள்? தங்களைச் சைவர்கள், வைஷ்ணவர்கள், அத்துவைதிகள் என்று பெருமைபாரச் சொல்லிக்கொண்டு அவ்வச் சமய சின்னங்களைப் பயபத்தியுடன் அணியும் மக்களை ஓடி சிறுதேவதைகட்கு தேர்ச்சிக் கடனின் பெயரால் உயிர்ப்பலிகளையும், கோர விகிதங்களையும் செய்து வருகிறார்கள். சிறுதேவதைகளை வழிபடுவோரைச் சைவரால்—வைஷ்ணவரால்—அத்துவைதிகளால் என்று யாரே கூறத் துணிவார்? சைவம் அன்பையும் அருளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சமயம். வைஷ்ணவமும் அத்துவைதமும் அப்படியே அன்பையும் அருளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இச்சமயங்களுக்குக் கொல்லாமையாகிய அருளறமே ஆணவேள். எனவே இந்தச் சமயங்களைச் சார்ந்த மக்கள் அறியாமை காரணமாய் அவ்வழியில் சென்றால் அவர்களைத் திருத்தவேண்டிய பொறுப்பு யாருக்குச் சேர்ந்தது என்று கேட்கின்றோம். சைவர்களைத் திருத்தவது சைவ

மடாதிபதிகளின் பொறுப்பு அல்லவா? அப்படியே வைஷ்ணவர்களைத் திருத்தவது வைஷ்ணவ மடாதிபதிகளின் கடமை. அத்துவைத சமயிகளைத் திருத்தவது அத்துவைத மடாதிபதிகளின் உரிமை. இக்காலத்தில் இந்த மடாதிபதிகள் எல்லோரும் தங்கள் சிஷ்ய கோடிகளைச் சீர்திருத்த முன் வருகிறார்களா என்று வினவுகின்றோம்.

எங்கேயோ ஒரு சில அறிஞர் மட்டும் “சிறு தேவதைகட்கும் பலியிடக்கூடாது. அப்படிச் செய்வது பாவம்” என்று பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர். இவர்களுடைய பேச்சும் எழுத்தும் கடமையற்ற பெருங்காயம் கரைத்ததற்கு ஒப்பாகவே இருந்து வருகின்றன. மடாதிபதிகள் தங்கள் உண்மைக் கடமைகளை மறந்து இந்திரபோகம்—ராஜபோகங்களில் மூழ்கிக் காலங்கழித்து வருகின்றனர். கோயில் தருமக்கருத்தர்களின் நிலைமையும் படுமோசமே. கோயில்களுக்கு மானியங்களின் மூலமும், பசுத கோடிகளின் செலுத்தும் காணிக்கைகள் மூலமும் ஆண்டுதோறும் கிடைத்துவரும் வருமானங்களைப்பெல்லாம் சிழிதுக்கிறதைத் தீராக் கி வருகின்றனர். திருவிழாக் காலங்களில் தாசியாட்டம், வரணவேடிக்கை, சோம்பேறிச் சரப்பாடு போன்ற காரியங்களில் ஏராளமாகச் செலவு செய்து வருகின்றனர். சிறுதேவதைகட்கு அர்த்தமற்ற தேர்ச்சிகள் செய்துகொள்ளக் கூடாது என்று மடாதிபதிகளும் கோயில் தருமக்கருத்தர்களும் ஏன் தீவிரமான பிரசாரத்தை மேற்கொள்ளக் கூடாது? மக்கள் சிறுதேவதைகளை அர்த்தமற்ற முறையில்—காட்டுமிராண்டித்தனமான முறையில் வழிபட இடங்கொடுப்பது மடாதிபதிகட்கும், கோயில் தருமக்கருத்தர்கட்கும் மிகுந்த மானக்கேடாகும் என்றே கூறத்துணிவோம். ஏன்? மக்கள் சிறு தேவதைகளை வழிபடுவதால் அன்பு—அருள் நிறைந்த சமயங்களாகிய சைவ, வைஷ்ணவ, அத்துவைத மதங்களை அலக்ஷியம் செய்தவர்களாகிறார்கள். அச் சமயங்களால் பயனில்லை—சிவன் விஷ்ணுபோன்ற கடவுள்கள் மக்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி வைக்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தவர்கள் அல்ல என்ற ஒரு விபரீதக் கருத்துப் பாவ இடங் கொடுத்தவர்களாகிறார்கள். எனவே நம் முடைய உண்மைச் சமயத் தத்துவங்களும் தெய்வங்களும் அலக்ஷியப்படுத்தப்படுவதை மடாதிபதிகளும் கோயில் தருமக்கருத்தர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது தருமமா? நியாயமா? நீதியா? என்று கேட்கின்றோம். உண்மைச் சமய அறிவும் கடவுளுணர்வும் மக்கட்கு இருந்தால் காட்டுமிராண்டித்தனமான சிறுதேவதை வழிபாடுகள் கிழகு ஒரு சிறுதம் இடமில்லை என்றே உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

தமிழகாட்டிலும் ஆந்திராட்டிலும் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் சிறுதேவதை—கிராமதேவதைகளின் திருவிழாக்களின் ஆர்ப்பாட்டங்கள் மேன்மேலும் பெருகிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

கொஞ்சமேனும் குறைந்த பாடினோ. சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகச் சில இடங்களில் அரசாங்கத்தார் 144-வது பிரிவுப்படி தடை யுத்தாவுகள் பிறப்பித்துச் சிறுதேவதைகளின் பெயரால் கடைபெறும் சித்திரவதைக் கொடுமைகளை அடக்க முற்பட்டமை கண்டு நாம் மகிழ்ச்சிப்பெருக்கு அடைகின்றோம். இரண்டாண்டுக்கு முன் தஞ்சை ஜில்லா விசிகங்கம்பேட்டையில் 144-வது பிரிவை அமலாக்குக் கொண்டுவர முயன்றதன் பயனாக ஏற்பட்ட கலகத்தைத் தவிர வேறு எங்கும் எத்தகைய அசம்பாவிதங்களும் நிகழவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சென்ற ஆண்டிலும் இவ்வாண்டிலும் அங்கே 144-வது தடை யுத்தாவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதன் பயனாய் அலகு—செடில் குத்தல் போன்ற அரசாங்க கோரக்கொடுமைகள் தடை செய்யப்பட்டன. ஒரு சிலர் இத்தகைய “தெய்வ” சம்பந்தமான—“சமய” சம்பந்தமான விஷயங்களில் அரசாங்கத்தார் தலையிடக்கூடாது என்று வாதிக்கத் துணிகின்றனர். இவர்களுடைய அறிவைக்கண்டு இங்குவதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வது?

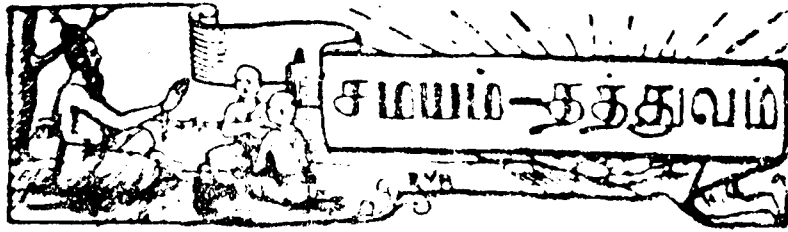
தென்னிந்தியாவைப் போலவே வடஇந்தியாவிலும் சிறு தேவதை வழிபாட்டுக் கொடுமைகள் மிகுந்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. கல்கத்தா காளிகோயிலில் உயிர்ப்பலிக் கொடுமைகள் அதிகம் என்று கேள்விப்படுகின்றோம். நவராத்திரித் திருவிழாக் காலங்களில் ஏராளமான உயிர்கள் வதைக்கப்படுகின்றனவாம். இதை அறிந்த பண்டித ராமச்சந்திர சர்மா என்ற உண்மை அந்தணர் மனம் புழுங்கினார். சென்ற நவராத்திரியின்போது கல்கத்தாவுக்குச் சென்றார். “காளிகோயிலில் உயிர்ப்பலியை நிறுத்தினாலொழிய நான் உணவு கொள்ளப் போவதில்லை. பலி நிறுத்தப்படவேண்டும். இன்றேல் எனது உயிர் போகவேண்டும்” என்று உயிர்த்தியாகம் செய்யத் துணிந்தார். ஊடெங்கும் ஒரு விதமான பாபாப்பும் கிளர்ச்சியும் ஏற்பட்டன. பலர் கூட்டங்கள் கூட்டி “உயிர்த்தியாகம் செய்யத் துணிபக்கூடாது” என்ற வேண்டுகோள் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி அவருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்தனர். இறுதியில் பண்டித மாளவியாஜியின் தலையீட்டால் அவர் உண்ணா விரதத்தை நிறுத்தினார். பண்டித சர்மாவின் உண்ணாவிரதத்தைக் காளிகோயில் அரசர்க்கர் லக்ஷியம் செய்யவே இல்லை. அவர்கள் “உயிர்ப்பலி செய்து தீரவேண்டும்” என்று தீவிரமான எதிர்ப்பிரசாரமும் செய்யத் தொடங்கி விட்டனர். தென்னாபிரிக்கப் பூசாரிகளின் மனப்பான்மையும் அதே விதமாகத்தான் இருந்து வருகிறது. தென்னிந்திய ஜீவாஃபா பிரசாரக சபையார் உயிர்ப்பலிக் கொடுமைகளை ஒழிக்கும் நிறத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அற்புதத் தொண்டாற்றி வரும் செய்தியை நம்மிற் பலர் அறிவோம். அவர்கள் சென்று மிடங்கள்தோறும் கோயில் தருமக்கருத்தர்களும் பூசாரிகளும் தங்கனால் எவ்வளவு இடையூறுகளை உண்டாக்க முடியுமோ

அவ்வளவையும் உண்டாக்கி வருகிறார்கள். இதைக் கவிகாலக் கொடுமை என்பதைத் தவிர வேறு என்னென்பது?

பண்டித ராமச்சந்திர சர்மா இப்பொழுது மீண்டும் உயிர் போகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருக்கத் துணிந்துவிட்டார் என்று அறிந்து வருந்துகின்றோம். இந்தத் தடவை சாங்கிலி என்னும் இடத்தில் விரதம் இருக்கிறார். அவ் விடத்தில் உள்ள கோயிலில் உயிர்ப்பலி யிடுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கைதான் அது. அவர் விரதம் ஆரம்பித்திருக்கிறார். சாங்கிலி டக்கள் என்ன செய்யப் போகின்றனர் என்று இப்பொழுது விளங்கவில்லை. உண்மை அந்தண விரான பண்டித ராமச்சந்திர சர்மாவின் ஆரூபியாகக் கொள்ளக் கொள்ளப் போகின்றனரா? அல்லது உயிர்ப்பலியை நிறுத்தப் போகின்றனரா? என்பது இனிமேல்தான் தெரிய வேண்டும்.

சமீபத்தில் சாங்கிலியில் வாலிபர் காட்டிய விர உணர்ச்சியை இச் சமயத்தில் நீண்ட விருமபுகின்றோம். அதாவது ஒரு சில பழைய விருமபுகள் சாங்கிலியில் “ஆப்தர் யாகம்” என்ற பெயரால் ஒரு உயிர்க் கொலை வேள்வியை நடத்தத் துணிந்தனர். இதை யுணர்ந்த வாலிபர்கள் அத்தகைய வேள்வி நடைபெறக் கூடாது என்று பலமாகக் கிளர்ச்சி செய்தனர். இறுதியில் வெற்றி பெற்றனர். பிறகு “ஆப்தர் யாகம்” கடைபெறவில்லை என்று தெரிகிறது. வேதோத்தமானது என்று வருணிக்கப்படும் ஓடி வேள்வியைக் தடை செய்த சாங்கிலி வாலிபர்கள் அரசாங்க விழுக்கமாகிய உயிர்ப்பலிக் கொடுமைகளை ஒழித்துப் பண்டித ராமச்சந்திர சர்மாவின் ஆரூபியாக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். வாலிபர்கள் கோரிக்கை கடைப்பிடித்து முயன்றால் ஆகாத காரியம் ஒன்றில்லை. உயிர்ப்பலி யிடுதல், செடில் குத்தல், முக்கால் கிரீவாணமாய்க் கோயில் வலம் செய்தல் போன்ற கோரக் கொடுமைகளை ஒழிக்கச் சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகின்றோம். இதற்கு இன்னும் எத்தகைய விமோசனமும் ஏற்படவில்லை. பொது கலத் தலைவர்களும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் இத்தகைய சமூகக் கொடுமைகளை ஒழிக்க முன் வரவேண்டும் என்று மீண்டும் நீண்ட விருமபுகின்றோம். சட்டம் இயற்றத் தொடங்கினால் ஏதேனும் சிபீ தங்கள் கோரிக்கை கிடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியதே இல்லை என்பது நமது அபிப்பிராயம். சென்ற சில ஆண்டுகளாகச் சிறு தேவதைகளின் திருவிழாக்களில் கோரக் கொடுமைகளைச் செய்யக் கூடாது என்று போடப்பட்ட தடை யுத்தாவுகள் தக்க பலன் அளித்து வருவதொன்றே நமக்குத் தெரியும் தந்து நிற்கிறது. எனவே சட்டம் செய்யத் தலைவர்கள் முன் வர வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

ஓம் தத் ஸத்.

பிரம சூத்திரம்

(சித்தார் பண்டித-பூ. ஸ்ரீநிவாசன்)

(574-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஐகத்வாசித்வாதி காரணம்

16-வது சூத்திரம் அவதாரிகை:—“ப்ராஹ்மதே ப்ரவாணி” x x “யோவை பாலாக ஏதேஷாம் புருஷாணம் கர்த்தா—யஸ்யசைதத் கர்ம-ஸவை வேதிதவ்யம்” என்பது கௌலீதகி ப்ராஹ்மணத்திலுள்ள ஒரு வாக்கியம். “உணக்குப் பிரம்மோபதேசத்தைச் செய்கிறேன். x x ஓ பாலாகி! எவன் புருஷர்களுக்குக் கர்த்தாவோ, இது (பிரபஞ்சம்) எவனுடைய கிருத்தியமோ (காரியமோ), அவன் தெரிந்து கொள்ளத் தக்கவன்” என்பது இந்த வாக்கியத்தின் பொருள். இந்த வாக்கியத்தில் காணப்படும் ‘புருஷன்’ என்னும் பதம் சூரியன், சந்திரன், மின்னல், மேகம், ஆகாசம் முதலியவற்றிலுள்ள புருஷர்களைக் குறிப்பதாகும்.

இந்த வாக்கியத்திற்குச் சூத்திராத்ம பரமாகவும், ஜீவபரமாகவும் பூர்வ பகிதிகள் பொருள் கூறுகின்றனர். அவர்கள் கூறும் பொருள்:—சூரிய சந்திராதிகள் எவனுடைய விசாரமோ, சலனத் தன்மையுடைய எல்லாக் கர்மமும் எவனுடையதோ அத்தகைய முக்கிய பிராணன் வேதிதவ்யன் (வேதத்தில் கூறப்படுபவன்) சலனத் தன்மையுடைய கர்மம் பிராணனை ஆசிரியத் திருத்தலாலும், பிராண சப்தம் முக்கிய பிராணனிடத்தே பிரசித்தியாயிருத்தலாலும், புருஷர்களுக்கு முக்கிய பிராணனை கர்த்தாவாகத் தக்கவனாயிருத்தலாலும், ஆதித்தியாதி தேவதைகளில் பிராணனை முக்கியனென்று சுருதி வாக்கிய மிருத்தலாலும் இந்த வாக்கியத்தில் கூறப்படுபவன் சூத்திராத்மாவே என்பது பூர்வ பகிதிகளின் வாதமாகும்.

மேலும் ஜீவபரமாகக் கூறப்படும் பொருள் பின் வருமாறு:—சூரியன் முதலானவர்களுக்கு போக்தருத் தன்மையால் எவன் கர்த்தாவோ, தர்மாத்ம லக்ஷணமுடைய கர்மம் எவனுடையதோ, அத்தகைய ஜீவன் வேதிதவ்யன். ஜீவன் யோகியாகவும் சூரியன் முதலியோர் அவனுக்கு போக உபகரணங்கள் எனவும் இருத்தலால் அவன் (ஜீவன்) போக்தருத் தன்மையால் கர்த்தாவாயிருக்கிறான். தர்மாத்ம லக்ஷணமுள்ள கர்மம் அவனையே ஆசிரியத் திருக்கின்றது. அன்றியும் வாக்கியத்தின் மற்றொரு பகுதியில் ஜீவ லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் பிரகாரணப் பிரதிபாத்தியன் ஜீவனை என்பது மற்றொரு வாதம்.

இங்குக் குறிக்கப்பட்ட ஜீவலக்ஷணம் எது வென்றால்:—

“அஜாதசத்ரு கையில் பிரம்பொன்றைப் பிடித்த வண்ணம் பாலாகியை யழைத்துக்கொண்டு துங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒருவனுக்கு அருகில் சென்று, அவனுடைய சுவாசத்தி னிடத்தில் சம்பாஷிக்கத் தொடங்கினான். அது பிரதியத்தரம் சொல்லாமையால் அது (பிராணன்) சேதனமல்ல (அறிவுள்ள பொருளல்ல) என்பதைப் பாலாவிக்கு காட்டி, துங்கிக் கொண்டிருந்த புருஷனைப் பிரம்பால் தட்டி யெழுப்பிச் சம்பாஷித்தான். அதனால் சைதன்ய வியாபாரத்தைக் காட்டி, அந்த சம்பாஷினை செய்தலாகிய சைதன்ய வியாபார கர்த்தாவாகிய ஜீவனைப் போக்தாவாக உபதேசித்தான்.” இது, பாலாகி அஜாத சத்ருக்களின் சம்பாஷினை வாயிலாக பிராணன்களினிடத்து அனாத்மத் தன்மையைக் காட்டவந்த சுருதி வாக்கியம்.

இப்படி மேற்படி வாக்கியத்தைக் குறித்து அபிப்பிராய பேதம் இருக்கின்றது. ஆகவின் இந்த வாக்கியத்தில் வேதிதவ்யனாகக் கூறப்பட்டவன் ஜீவனா? முக்கிய பிராணனா? (சூத்திராத்ம வடிவ இரணிய கர்ப்பனா)? அல்லது பரமேசுவரனா? என்பது வாதம். இந்த வாதத்தில் முன்னிரண்டு அபிப்பிராயங்கள் சரியல்ல என்று கண்டிக்கப்படுகின்றது.

கு. 16. “ஐகத்வாசித்வாத்.”

பதவுரை:—ஐகத்வாசித்வாத்=கர்மம் என்னும் பதம் இங்கு ஐகத்தைக் குறிப்பதாக விருத்தலால் (வேதிதவ்யன் பரமேசுவரனே).

கருத்து:—மேற்கண்ட வாக்கியத்திலுள்ள கர்ம என்னும் பதம் எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் குறிப்பதாகும். ஆகவின், எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் தன் கர்மமாக (காரியமாக)க் கொண்டிருக்கத்தக்கவன் பாமாத்தாவாக இருக்க முடியுமே யன்றி ஜீவனாகவோ முக்கிய பிராணனாகவோ இருக்க முடியாது என்றறிச.

17-வது சூத்திரம் அவதாரிகை:—இந்த வாக்கியத்தில் ஜீவலக்ஷணத்தையும் பிராண லக்ஷணத்தையும் வார்த்தைகளிற் றுக் அவற்றை விட்டு பரமாத்ம பரமாக பொருள் கொள்வது சரியாமோ? என்னும் பூர்வபகிதிகளின் வினாவிற்கு விடை தரப்படுகின்றது.

கு. 17. “ஜீவமுக்ய ப்ராண லிங்காக் கேதிகேத தத்வ்யாக்யாதம்.”

பதவுரை,—ஜீவ முக்ய ப்ராண லிங்காத்=ஜீவனுக்கும் முக்கிய பிராணனுக்கும் லிங்கங்கள் எரிருத்தலால், கேதிகேத=பரமாத்மாவல்ல என்பாயேல், தத்=அந்த வாதம், வ்யாக்யாதம்=இதற்கு முன்னமே கண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கருத்து:—முக்கிய பிராணனையும் ஜீவனையும் குறிக்கும் லிங்கம் (அடையாளம்)கள் இருப்பினும் அவைகளைக் கிரகிக்கத்தக்கவையல்ல. பரப் பிரம்மமே கிரகிக்கத்தக்கது. இந்த மூன்றும் உபாசியங்கள் என்னுமிடத் துண்டாம் தோஷங்கள் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (பாதம் 1. கு. 31.)

ப்ராண சப்தத்திற்குப் பிரம்ம பரமாக சுருதிகளில் விவகார மிருத்தலாலும், ஜீவன் பரமார்த்த தசையில் பிரம்மா பின்னனாகவே மிருத்தலாலும் முக்கிய பிராண ஜீவலிங்கங்கள் கூறப்பட்டன என்று அறிச. பிரகாரணம் பிரம்ம பிரகாரணமாயிருத்தலும் காண்க.

18-வது சூத்திரம். அவதாரிகை:—பிரகாரத்தில் உறப்படுவது பிரம்மமேயானால் அதில் ஜீவ பிராணன்னைப் பற்றி ஏன் உறவேண்டும்? என்றும் வினாவிற்கு விடை தரப்படுகின்றது.

சூ. 18. அந்யார்த்தத்து ஐஜமிக்:

பாச்சவ்யாக்யா னுப்பாமபிகை வமேகே.''

பதவுரை:—பாச்சவ்யாக்யாநாப்யாம்=வினா விடைகளால், ஐஜமிக்=ஐஜமினிமுனி, அந்யார்த்தத்து=ஜீவ பிராண உதாரணங்கள் வேறு பிரயோஜனத்திற்கென்று (பிரம்ம ஞானத்திற்காக வென்று, மஃயதே=எண்ணுகின்றார்); அபிக்=மேலும், எவம்=இந்த அர்த்தத்தையே, ஏகே=வாஜசு தேயர்களுக்கும், (ஆமர்த்தி=சொல்லுகின்றார்கள்).

கருத்து:—சூருதியில் காணப்படும் வினாவிடையைக் கொண்டு அதில் உறப்பட்டுள்ள ஜீவப்ராண உதாரணங்கள் பிரம்ம ஞானத்தின் பொருட்டே என்று ஐஜமினி யாசாரியர் கருதுகின்றார்.

அவர் குறிப்பிடும் வினா விடைகள் வருமாறு:—

வினா:—கவையு ஏதத் பாலாகே புருஷோ அசுமிஷ்ட, க்வவா ஏததபூ, த்ருத் ஏததாசாத்=ஓ, பாலே! ஞான சூன்யமாக இப்புருஷன் எதனிடத்தில் சயனித்தான்? இந்த விஞ்ஞான சூன்யத்தன்மை எங்குண்டாயிற்று? அதாவது, இந்த தூங்கும் புருஷன் எவனோடு ஐக்கியத்தை யடைந்தான்? ஐக்கியத்தினின்று நழுவுதல் வடிவம் மீண்டும் வருதல் எங்கிருந்து?

இக் கேள்வியில் ஜீவனைவிட வேறான பொருள் ஒன்றிருப்பதாக போதிக்கப்பட்டது. இக் கேள்விக்கு முன்பு ஜீவன் பிராணனைவிட வேறானவனென்று பிரம்மபுகொண்டு செய்த சம்பாஷணையால் காட்டப்பட்டது.

விடை:—யதா சுப்தஸ் ஸ்வப்நம் நகஞ்சுன பச்யத் யதாஸ்மித் ப்ராண வலை கதாபவதி X X ஏதஸ்மா தாத்ம ஸ்ஸ்வே ப்ராணயதா யதாம் விப்ராதிஷ்டந்தே, ப்ராணேப்யோ தேவா தேவேப்யோ லோகா:ஜீவன் சொப்பனாவஸ்தையைத் தாண்டி எப்போது சுழப்பினை யடைகின்றானோ அப்போது அவன் பிரம்மைக்கியத்தை யடைந்து அக்வித்யனாகின்றான். X X அந்த ஆத்மாவின்மேல் பிராணன் முதலிய எல்லா ஜகத்தும் தோன்று கின்றது.

உபாதினால் உண்டாகும் விசேஷ விஞ்ஞான மில்லாதவனாய் சுழப்பி யவஸ்தையில் ஜீவன் எவனைப் பொருத்துகின்றானோ, பின்பு அவித்யையின் வசத்தால் எவனிடத்தினின்று நழுவுதல் வடிவமான மீட்சியை யடைகின்றானோ, அத்தகைய பரமாத்மா வேதிதவ்யன் என்று இந்த வினா விடைகளால் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது ஐஜமினி முனியின் கொள்கை.

6-வது வாக்க்யாந்வயாதி கரணம்.

19-வது சூத்திரம். அவதாரிகை:—“கவா அரே பத்யு: காமாய பதி: ப்ரியோ பவதி: ப்ரியோபவதி” ++ “கவா அரே ஸர்வஸ்ய காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவத் யாத்ம ஸ்ஸு காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதி—ஆத்மாவா அரே த்ருஷ்டவ்ய ச்ரோதவ்யோ மத்வ்யோ நிதித்யாசி தவ்யோ மைத்ரேய் யாத்மகோவா அரே தர்சனே ச்வணே மத்யா விஜ்

ஞானேதேதம் ஸர்வம் விதிதம்.” (இதன் பொருள்) எசமானனாகிய ஆத்மா வீர்பு பதி பிரியவனானவா? ஆவான். எல்லாருக்கும் எல்லாம் பிரியமானவா ஆவான்? ஆத்மாவின் கோரிக்கைக்கு எல்லாம் பிரியமானவா. ஆத்மா பார்ச்சத் தருத்தது, கேட்கத் தருத்தது, நினைக்கத் தருத்தது, நிதித்தியாசனம் செய்யத் தருத்தது. அந்த ஆத்மாவைப் பார்ப்பதாலும் கேட்பதாலும் நினைப்பதாலும் தியானம் செய்வதாலும் எல்லாம் அறியப்படுகின்றது. பிருக தாரண்யகோபநிஷத்து — மைத்ரேயி பிராமணத்தி லுள்ளதாகிய இந்த வாக்கியத்தின் ஆரம்பத்தில் ஜீவனுக்கும் முடிவில் பிரம்மத்திற்கும் பொருள் படும்படியான பதங்க ளிருத்தலால் தீப்பிரகாரத்தில் சொல்லப் படுபவன் ஜீவனோ? அல்லது பரமாத்மாவோ என்று சந்தேகம் தோன்றுகின்றது. அதாவது “ஆத்மாவா அரேத் ருஷ்டவ்ய: என்னும் வாக்கியத்தில் ஆத்மா என்னும் பதம் உபக்கிரம சாமர்த்தியத்தால் ஜீவ பரமா? அல்லது பிரகாரண பலத்தால் பரமாத்ம பரமா? என்பது சந்தேகம். இச்சந்தேகம் நீக்கப்படுகின்றது.

சூ. 19. “வாக்யாந்வயாத்”

பதவுரை:—வாக்யாந்வயாத்=முன்பின்னுள்ள வாக்கியங்களின் ஒற்றுமையால் (பிரகாரண பிரதிபாத்தியன் பரமேசுவரனே).

கருத்து:—ஜீவனைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாக வாக்கியங்கள் காணப்பட்டாலும், பின்னால் ஜீவனுடைய பரமார்த்திக சொரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்வதால் எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்று உபதேசிக்கப்பட்டிருந்ததால் இது பிரம்ம பிரகாரண மென்பது வெளிப்படையாக விளங்குகின்றது. எல்லாப் பதார்த்தங்களும் பிரம்மமும் ஏகமாக இல்லாவிட்டால் தன் ஆத்மஞான மாத்திரத்திலேயே எல்லா விஞ்ஞானமும் உண்டாகும் என்று சொல்ல முடியாதல்லவா?

உலக சுசத்தால் வைராக்கிய முடையதாய் மோகூத்தை யடைவதற்குத் தகுதியான ஞானத்தை உபதேசிக்க வேண்டும் என்று மைத்ரேயி தன் கணவனாகிய யாஜ்ஞவல்கிய மகரிஷியைக் கேட்டபோது, அவர், ஜீவப் பெயரை அடைந்துள்ள ஆத்ம சுசத்தன்மையையே தியானித்தால் முக்தியுண்டாகும் என்று “ஆத்மாவா அரேத்ருஷ்டவ்ய:” என்னும் வாக்கியத்தால் உபதேசித்தார். எனவே, உபாதி சூனியனாகிய ஜீவனே பிரம்மம் என்று உபதேசித்தார். ஆகையால் இது பிரம்ம பிரகாரணமே என்பது விளங்குகின்றது.

20-வது சூத்திரம். அவதாரிகை:—சூருதியில் “ஆத்ம ஸ்ஸு காமாய பதி: ப்ரியோபவதி” என்று பிரியத்தைக் குறிப்பிடுவதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் இதில் பார்ச்சத்தக்கவனாகப் போதிக்கப்பட்டவன் விஞ்ஞானாத்மாவே என்று பூர்வ பகடிகள் மேலும் செய்யும் வாதம் கண்டிக்கப்படுகின்றது.

சூ. 20. “ப்ரதிஜ்ஞா வித்தேர் லிங்க மாச் மாத்ய:”

பதவுரை:—ப்ரதிஜ்ஞா வித்தே:—ப்ரதிஜ்ஞையின் சித்திக்காக, லிங்கம்=ஆத்மா த்ருஷ்டவ்யன் என்றும் உபதேசம் சாதகமா யிருக்கிறது; என்று, ஆத்மாத்ய:—ஆத்மாத் யாசாரியர் (மஃயதே=நினைக்கின்றார்).

சுருத்து:— “ஆத்ம விஞ்ஞாதே ஸ்வ மிதம் விஞ்ஞாதம் பவதி,” ஆத்ம விஞ்ஞானத்தினால் சகல விஞ்ஞானங்களும் உண்டாகும்), “இதம் ஸ்வம் யதய மாத்மா” (இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஆன்ம சொரூபமே) என்னும் இவை விஷயங்கள். மேலே (முதலில்) குறிப்பிட்ட விஷய வாக்கியத்தில் ஆத்மா என்று காமாயபதி! என்னு மிடத்தில் ஆத்மா என்னும் பதத்தின் பொருளாவனவனும் (ஜீவனும்), “ஆத்மாவா அரேத்ருஷ்டவ்ய?” என்னுமிடத்தில் ஆத்மா என்னும் பதத்தின் பொருளாகவுள்ளவனும் (ஜீவாத்மாவும்) ஒருவனே யெனவும், இந்த விஞ்ஞானாத்மாவைப் பார்க்கத்தக்கவனாக உபதேசிப்பது மேலே காட்டப்பட்ட ஆத்ம விஞ்ஞானத்தினால் சகல விஞ்ஞானங்களு முண்டாகும் என்றது முதலிய வாக்கியப் பொருள்கள் சித்திப்பதற்குச் சாதகமே யென்றும் ஆச்மரத்யாசாரியரின் அபிப்பிராயமாகும்.

இந்த ஆச்மரத்யாசாரியர் பேதாபேத வாதி. காரியாவஸ்தையில் விஞ்ஞானாத்மா பரமாத்மாவினும் பின்னென்றும், காரணாவஸ்தையில் அபின்னனென்றும், இந்தச் சுருதி வாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள “ஆத்மா பார்க்கத்தக்கவன்” என்னும் உபதேசம் ஜீவன் பரமாத்மாவினும் காரணாவஸ்தையில் அபின்னன் என்பதைக் காட்டுவதற்கு வந்ததாக (அடையாளமாக) இருக்கின்றது என்றும், பின்னனாவேயிருக்கும் பக்ஷத்தில் பரமாத்மாவின் ஞானத்தால் ஜீவாத்ம ஞானம் சித்திக்காமல் விஷய வாக்கியத்தின் பொருள் வேறுபட்டுப் போகுமென்றும், இந்த அபேதாம்சத்தை யுத்தேசித்தே மேல் காட்டப்பட்டுள்ள சுருதி வாக்கியத்தில் ஜீவோபரமணம் (முதலில் ஜீவனைப் பற்றிய பதம்) சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற தென்றும் இந்த முனிவர் அபிப்பிராயப் படுகிறார்.

ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டிகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்சு வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மாணேஜர்.

“ஆனந்தபோதினி” மதராஸ்.

38-II ஏழாண்டுப் போரின் தொடர்ச்சி விவரம்.

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A.; L. T.)

முந்திய தொடர்ச்சியின் இறுதியில் கூறப்பட்டபடி, ஆஸ்திரிய வார்சப் போரின் ஆரம்பத்தில் ஆஸ்திரிய ராணி மேரியா தெரீஸா இருந்த அந்த அனாதாவான நிலையில், ப்ஷஷ்டிய அரசன் பிரடரிச், இந்த ஏழாண்டுப் போரின் ஆரம்பத்தில் இருந்தான் என்பதும், அந்த அனாதைக்கு ஆங்கிலேயர் ஆத்திரத்தடன் ஆதரவு செய்ய ஆர்வப் பட்டனர் என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டன. ஆனால் பொது விவரமனப்போக்கும், வியாபார, குடியேற்ற நாட்டு சம்பந்தமான சச்சரவுகளும் காரணங்களாயின என்ற விவரமும் எழுதப்பட்டது. ஆக இந்த யுத்தத்திற்கு ஆஸ்பதம் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆத்திரியா, சமூத்திரம் முதலிய இடங்களில் இருந்ததால், இந்த யுத்தம் உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் வியாபித்தது, பல விடங்களிலும் வகைகளில் யுத்தங்கள் நடந்தன என்பது இயற்கையே யாகுமன்றோ?

இந்த நிலைமையில் யுத்தத்தில் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யத்தகுந்த ஒரு நிர்வாகி ஏற்பட வேண்டும், அந்தப் பதவியை வகித்துத் திறம்பட நடத்திக் கீர்த்தி பெற்ற வில்லியம் பிட் என்பவரைப் பற்றிய சில அவசியமான குறிப்புக்கள் எழுதவேண்டியிருக்கிறது. இவர் வாலியர். கல்ல அறிவாளி. நேர் முறையில் நடந்து கொள்ளும் போக்குடையவர். அந்த முறையில் எந்தக் குற்றத்தையும் சிவ்ஷண்டகமாய் ஒருவருடைய உவப்பு வெறுப்புக் கஞ்சாமல் கண்டனம் செய்து தாக்குவர். அஞ்சாத கெஞ்சினர். “நடுவிகந்தா மார்க்கத்தை யன்றே யொழிய விடல்” என்றப் புனிதவாக்கை, வாழ்க்கையின் குறிக் கோளாக ஏற்றவர். வால் போலின் கண்யமற்ற கடத்தலாளிகள் தணிந்து கண்டனம் செய்து, கர்ச்சனை செய்தவர். “பொறுப்பற்ற இனம் பிள்ளைகள்” என்று வால் போலால் வணம் செய்யப்பட்டு, திருப்பி நல்ல குடான வார்த்தைகளால் அவரைத் தலை குனிபுட்படி மட்டும் தட்டிப் பேசினவர். ஆஸ்திரிய வார்சு யுத்தம் ஹாஸ்தேவரின் ஷேமத்தைக் சுருதிய போக்கில் போனதா கத் தோன்றிய போது அரசனுடைய கோபத்தையும் கருதாது கண்டித்தவர். அதே சமயத்தில் பிரதம யந்திரி பெல்ஹாயின் மத்தியஸ்தத்தின் காரணமாக அவருடைய நிர்வாக காலத்தில் சேனைகளுக்குச் சம்பளம் போடும் (Paymaster General of the forces) உத்யோகம் பார்த்தவர். அப்போது அந்தஸ்தானத்தில் உன்னவர்களுக்கு மாமூலாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த மேல் வரும்படியைத் துச்சமாகவெறுத்தும், கொடுக்கவந்த வசை உத்யோகஸ்தர்களைக் கண்

டித்தும் நேர் முறையில் கண்டித்தவர். பெரிய ஆபீஸ்களில் உள்ள பெருச் சாளிகளின் இந்த மனோபாவத்திற்கு மாறாக இந்தக் கண்மூலம் பிட் செய்த காரியம், அந்த மாலும் உண்மையானவர்களுக்கு எவ்வளவு திருப்தியை யளிக்கும் என்பதை நேயர்கள் ஊகித்துக் கொள்ளலாம். ஏழைகளின் மனம் குளிர்த்தது. அது சம்பந்தமாக மற்றவர்களின் குழப்பம் நேர்ந்த போது, உத்யோகத்தை உதைத்து தன்னி, "இந்தத் தொண்டு நிலைமையைத் தவென்று தன்னி" ராஜினாமாச் செய்தவர். அதனால் "பொது ஜனப்பிரியன்" The Great Commner என்ற புகழ்ச்சியையும் சரித்திரத்தில் பெற்றவர். அந்த சமயத்தில் ஏராளமான உபசாரப் பத்திரங்கள் தங்கப் பேழைகளில் இவருக்குத் தரப்பட்டனவாம்! அதை வேடிக்கையாக, "ஒரு காலைப் பின் வீட்டில் தங்கமழை பெய்தது" (It rained gold in my house, one morning) என்று குறிப்பிட்டாராம். கோழைத்தன் முன்னவர்களைக் கண்டித்துப் பேசும் அவருடைய வழக்கத்தை ஒருவர், "Nobody who went into his room would come out except as a brave man" (அவருடைய அறைக்குப் போனவர்கள் தைரிய முன்னவர்களாகத் தான் திரும்பிவர வேண்டும்) என்று குறிப்பிட்டிருப்பது சரித்திர பூர்வமானது.

உரிய காலத்தில் உற்றதைச் செய்து ஊக்கத்துடன் நடத்தி, வெற்றிகரமாகச் செய்ய வல்லவர். மேலே குறித்த ஏழாண்டுப் போரை வசித்த போது, "I know I can save the country and no one else") என் தேசத்தை காந்தான் காப்பாற்ற முடியும். வேறொருவராலும் முடியாது!) என்றும் "I will conquer Canada in Germany" (என் ஜெர்மனியில் செய்யும் சண்டைகளினால் அமெரிக்காவில் உள்ள கனடா தேசத்தை ஜெயித்த விடுவேன்) என்றும் சொல்லிக் கொண்டு, செய்தும் முடிக்கும் தன்னம்பிக்கை பூர்ணமாக உன்னவர்.

இதற்காக, அரசர் மனதை நிரம்பவும் சமனப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. யுத்த ஆரம்பத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் எதிரிகளே வெற்றி பெற்று வந்தனர். சாம்ராஜ்யத்திற்கே ஹானி வந்து விடும் போலிருந்து, (The black year) கருப்பு வருஷம் துக்கமான வருஷம் என்றும் அவ்வருஷத்திற்குப் பெயர் வந்து விட்டது. வேறு வழியின்றி அரசனும் பிட் யுத்த மந்திரியாக இருக்க இணங்க வேண்டியதாகி விட்டது! வந்தார் பிட் யுத்த மந்திரியாக! உடனே ஸ்காட்லாந்த் மலை காட்டு வீரர்களுடங்கிய ஒரு சிறமான சேனையைத் தயார் செய்து Wolfe என்ற சேனைத்தலைவர் வசமும், Hawke என்ற கப்பல் படடைத் தலைவர் வசமும் அனுப்பி, அமெரிக்காவில் யுத்தம் நடத்தினார். அங்கேயே பிரஞ்சுக்காரருடன் விடாது போர் நடத்திய ஜார்ஜ் வாஷிங்க்டன் என்ற அமெரிக்க சேனாகுபதிக்கு எதேஷ்டமான உதவியனுப்பினார். ஐரோப்பாவில், விடாக் கண்டனும், "காலனும் அஞ்சக் கலக்குபவனும்" தனாது, தோற்ற போதிலும் உடனே உயிர்த்தெழுத்து குரையும் சண்டை நடத்திய பிரடரிக்குக்கு சொல்ல முடியாத ஆட்சியையும், பணத்தையும் வீரர்களையும் அனுப்பிக் கைசனாக்காமல் இருக்க வழி செய்தார்! இந்தியாவுக்கும், புகழ் பெற்ற க்ளைவ் பிரபுவை சேனாகுபதியாக்கித் தட்டிக் கொடுத்து உதலாகப் படுத்தி போர் புரியத் திட்டம் செய்தார். இந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தான் பிட் மேலே குறித்தபடி தன்னம்பிக்கையுடன் பேசி, தன்னம்பிக்கையுடன் செய்து, அதன்பலனாக, பல தோல்விகளையும்மாற்றி எங்கு பார்த்தாலும் வெற்

றிகரமாக திடீரென மாந்திரிக சக்தியின் மூலம் நடப்பது போல் செய்து, "வெற்றிகரமான வருஷமாக (The year of Victories) 1759ஐச் செய்தார்!!

அமெரிக்காவில், க்விபெக் (Quebec) என்ற பட்டணம் மலைக் கோட்டை பிடிப்பட்டு விட்டது! ஆனால் உல்ப் (Wolfe) உயிர்துறந்தார். இந்தியாவில் பிராசி யுத்தத்தில் க்ளைவ் வெற்றி பெற்று வககானத்தில் ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கம் ஸ்தாபனமாகக் காரணம் ஆக்கினார். ஐரோப்பாவிலும், Minden (மிண்டன்) என்ற விடத்திலும், Rossback (ராஸ்பெக்) என்ற விடத்திலும் வெற்றிகள் பிரடரிக்குக்கு ஏற்பட்டு எதிரிகள் கலங்கி கின்றனர். கடற் சண்டைகளிலும் பல விடங்களிலும் ஆங்கிலேயர் வெற்றிச் சங்கம் ஊதினர். எங்கு பார்த்தாலும் பிட்டின் பிரதாபமே பேச்சாக இருந்தது மிகையல்ல!

ஆனால் ஒரு கஷ்டம் நேர்ந்தது. வெற்றிகளைக் கண்டுகளித்த ஜார்ஜ் II மரணம் அடைய, அவருக்கு அடுத்த அவருடைய பேரன் ஜார்ஜ் III பட்டம் பெற்றான். இவன் வாலிபன். இங்கிலாந்திலேயே பிறந்தவன். இங்கிலாந்து பாஷை, பழக்க வழக்கம், மாலும் சட்ட திட்டம், மனப் போக்கு, ராஜரீகம் யாவும் உணர்ந்தவன். காபினெட் ஆட்சி முறையில் தன் பாட்டனும் அவர் தகப்பனரும் உரிமைகனற்ற பொம்மைகளாகப்பட்ட நிலைமையை வெறுத்து, பழைய அரசர்களைப் போல, பூரண உரிமைகளுடன் ஆளவிரும்பியவன். காபினெட் முறையை தகர்த்தெறிய தயாராக்கப்பட்டவன். விக்கஸியின் ஆதிக்கத்தைச் சிதைக்க வந்தவன். எவ்வளவு மேதாவியான மந்திரியானாலும் தனக்கடங்கா விட்டால் தட்டி விடக் கூடியவன். எது வந்தாலும் வரட்டும் என்று கினைக்கக் கூடியவன். எந்த முறையில் விக் கட்சியினர் ஆதிக்கம் ஸ்தாபித்தார்களோ அதே முறைகளைக் கையாண்டு மடக்க கினைத்து, தலையாட்டும் லோட்டாக்களுடங்கியவர்கள் சேர்ந்த "அரசன் கிளிகிதர்கள்" (The king's friends) என்ற ஒரு கட்சியைப் பட்டம் பதவி செல்வாக்கு உத்யோகம் முதலியவற்றால் தயாராக்கிக் கொண்டு எந்த மந்திரியையும் திணறடிக்கத் தயாரானவன். "கொக்குக்கு ஒன்றே மதி" என்ற வாறு காரியம் நடத்துபவன். பிறர் சொல்வதைக் கேட்க விரும்பாமேயில்லாதவன். தன் பிசுனை ஒத்துக் கொள்ளாதவன். இப்படியான அரசன் வந்த சமயம்.

தங்களுக்குள் ஏற்பட்டிருந்த இரகசியமான குடும்ப உடன்படிக்கைப்படி (Family compact) ஸ்பெயின்சாரர் உதவி பிரஞ்சுக்காரருக்கு ஏற்பட்டதைக் கண்டு அவர்களைத் தண்டிக்க எண்ணி, அப்பொழுது அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த ஒரு திரவியக் கப்பலைத் தாக்கும்படி கப்பல் தலைவர்களுக்கு 1760-ல் உத்திரவு பிட் அனுப்பி யிருந்தார். அதை அவசியமில்லை யென்று ஒரு அடியில் அரசன் ரத்து செய்த விட்டான். பிட் கோபம் கொண்டு ராஜினாமாச் செய்தார்! அது தான் அரசனும் வேண்டிய பலனும் ஆகும்! தனக்கிடப்பட்ட, தன் மனம் போல் நடக்கக் கூடிய ஒரு மந்திரியைப் போட்டுக் கொண்டான். யுத்தம் சற்று நிதானமாகவே நடந்தது. முந்தின முஸ்தீப்புகள் இல்லை. 1763-ல் பாரிஸில் சமாதானமும் நடந்தது. கனடா ஆங்கிலேயருக்குச் சொந்தமாயிற்று. வேறு சில உரிமைகளையும், பெற்றனர். முன்பு மேரியா தெரிஸா திடீரென கை விடப்பட்டது போல்

பிரதரிக்கும் அந்தரத்தில் விடப்பட்டான்! சரித்திர நிகழ்ச்சிகள் திரும்பத் திரும்ப வரும் (History repeats itself) என்ற சொல்லுக்கு இது ஒரு உதாரணமாகும். பல சொல்லிப் பயனென்ன? ஆங்கிலேயரில் பெரும்பாலானவரும், “பிட் இருந்திருந்தால் அவ்வளவு செய்திருப்பார். பெருந்த லாபம் கிடைத்திருக்கும். கூ! கூ! போய் விட்டது! மோசம்!” என்றனர். ஒருவரும் கவனிப்பாரில்லை. அரசன் தன் பாட்டில், தன் வேலைகளைத் தீவிரமாக ஆரம்பித்து விட்டான். முக்கியமாக, நரம்பில்லாத மந்திரிகள் ஏற்பட்டால், பார்லிமெண்ட்டில் ஆகாவு கிடைப்பது கஷ்டமாகி ஓடவேண்டி யிருந்தது. கொஞ்சம் புத்திசாலியும் சுயபுத்தியும் சாமர்த்தியமும் உள்ள மந்திரி ஏற்பட்டால், அரசனுக்கு எப்போதும் அடங்கி யிருக்க மாட்டான் என்ற முறையில், அரசனுடைய சிகேதிர கவியைக் கொண்டு அவர்களை கிர்வகிக்க முடியாமல் அரசன் திணறடிப்பான். இந்த முறையில், பார்லிமெண்ட்டின் ஆயுள் உள்ள வரையில் பொதுவாக கார்பினெட்டின் ஆதிக்கம் கிர்வாகமும் உண்டு என்றுள்ளது காற்று வாக்கில் போய், சுமார் 1773 ஆன பதின்மூன்று வருஷங்களில் 10-க்கு மேற்பட்ட மந்திரி சபைகள் கூடியும், கலைந்தும் வந்திருப்பது அரசன் காரியத்தினால் என்பது எந்த இங்கிலாந்து சரித்திரத்திலும் காணப்படும். பல மேதாவிகளும் முயன்று பலனில்லை. ஏனெனில் எக்காலத்திலும் எங்கும், ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் ஒரு மனம் போல் ஏற்படுவது அனுபவ சாத்தியமில்லை. அந்த ஒரு பொதுஜன பலஹிணத்தைக் கொண்டு, “அயர்ந்தடித்தால் ஐயனும் இல்லை பிடாரியும் இல்லை” என்றபடியும் “தடியெடுத்தவன் தண்டக்காரன்” என்றபடியும் ஆக விட்டது கார்பினெட் சபையின் கதி. இந்தப் பலவித அலக்கோலத்தில் ஏற்பட்ட பல யோசனையந்த காரியங்கள் காரணமாக ஏற்பட்ட அமெரிக்க சுதந்தர யுத்தத்தைப் பற்றின வாலாறு அடுத்த தொடர்ச்சியின் சாரமாகும்.

(பொதுவாக சரித்திரப் போக்கையும் அதன் மூலமுள்ள அரசியலறிவையும் காணச் செய்வது தான் இக் கட்டுரைத் தொடர்ச்சிகளின் போக்கு என்பதில் விவரங்கள் அதிகம் இல்லாததற்கு மன்னிக்க வேண்டி முடிக்கிறேன்.)

மாதர் லெகம்

ஒ ள ஐ ய ர்

—அமை—

(முனி. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

“தேசத்தோ டொத்தவாழ்” என்பது அடுத்த கீதிக் கொடர்.

இதற்கு கீ வசிகளும் தேசத்தில் உள்ளவர்களுடனே பணையில்லாமல் ஒத்த வாழ்வு கெடத்த என்பது பொருள். கல்விபறி யில்லாதவரும் இவ்வொழுங்கைக் கடைபிடித் தொழுவல் வேண்டும். இவ்வுண்மையை அறிந்த கடவாவிடில் எவரும் அமைதியாகவும் இன்பமாகவும் வாழ முடியாது. பிறர் கொள்கை, கடை, ஒழுக்கம் இவைகள் தனக்கு ஒவ்வாதிருப்பினும் தான் அதபற்றி இழிவாகவோ அலட்சியமாகவோ எண்ணவேகூடாது. உதாரணமாக வடநாடு செல்லும் யாத்ரீகர்கள் அத்திசை மாந்தர்கள் உடைகள் வெண்மையின்றி அழுக்கடைத் திருத்தலையும் கண்ணையில் கீராடுவாரும் கீராடுவதற்குமுன் தரித்திருந்து கரைமீது களைத்து வைத்துள்ள விழுப்பா டையையே அருவருப்பின்றி எடுத்து உடுப்பதைக்கண்டும் அசிசப்பபாமல் இரார். ஆனால் அவர்கள் அந்தரங்கத்தில் கன்னம், பொய் முகவிய குற்றங்கள் ஒன்றும் திருப்பதற்கும், தென்னாட்டில் கீராடிவிட்டு அதே உடையை மீட்டும் ஆசாரம் இதுவென அறியாதவரும் உடுத்திக்கொள்ளப் பெரும்பாலும் விரும்பார். ஆனால் இவர்கள் உன்னத்தில், கபடம், வஞ்சகம், குது, பொய் முதலியன பெரும்பாலும் ஊறிப்போயிருக்கும். இவர்களிடமுள்ள வெளிப் படைபாண துய்மையை வடதேசத்தினர் அறியுக்கக் கற்பதும், இங்காட்டி ஒருவரையொருவர் குணத்தைவிட்டுக் குற்றங்களைமட்டில் கவனித்த இழிவாக மதிப்பதவறு. தன்னிடமுள்ள குற்றங்களைச் சித்தித்துப் பார்க்க முடியாதவர் எவரும் பிறர் குறைகளை எடுத்துக்காட்ட உரிமையாளராகார். இவ்வுயர்ந்த எண்ணம் எவர் எவர் மனதில் இடம் பெறுமோ அத்தகையானர் எத்தேசத்திலும் ஒத்த வாழ்வு கடைத்தவர். ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற ஆன்றோர்மொழி அத்தகையினர்க்கே பொருத்தவ தாகும்.

தேசத்தோ டொத்தவாழ முடியாதவன் தன் சொந்தக் குடும்பத்தோடும் ஒத்தவாழ முடியாது. இதற்குத் திறவுகோல் சசிப்புத்தன்மைதான். இது பற்றியே,

“செழுநான் மனைமைந்தர்கள் இவன் வெளிச் செல்லும் தினமெல்லாம் பெருவழிவு கொண்டாடுவர் செல்லா

தினையந்தங்கு ஞானிழைகொண் டாடுவர் திறப்பின்
மனையிலோர் பெருநல்விழா வந்தென மகிழ்வார்"

என மொழிந்தனர் நீதிநூலாசிரியரும். இத்தகையார் தேசத்தோடொத்து வாழ்வதெப்படி? தேசத்தோடொத்து வாழ மாட்டாதவர்கள் உலகத்தோடொத்து வாழ்வ தெவ்வண்ணம்?

"உலகத்தோ டொட்ட வொழுதல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவினா தார்"

என்றனர் தெய்வப்புவர் பெருமானும். உலகம் என்பது தேசத்தைவிடப் பல படப் பெரியது. உலகம் உயர்த்தோர் மாட்டு எனக் கொள்வதும் வழக்கு.

உலகத்தோடு பொருத்தி வாழ்வதற்குக் கல்லாதவர், பல கற்றாலும் அறிவிலாதாரேயாவர் என்பது புலனாகின்றது. பலகலை கற்றவர்கட்கும் உலகோ டொப்ப (உயர்த்தோர் ஏற்கும்படி) நடப்பது அருமையாகலின் ஈண்டு மூதாட்டியார் தேசத்தோ டொத்துவாழ் என்று அறிவதத்தனர்போலும். வருண வேற்றுமை, கடமை வேற்றுமை, தொழில் வேற்றுமை, ஏழ்ச்ச வேற்றுமை, கொள்கை வேற்றுமை எனப்பல வேற்றுமைகள் நம் நாட்டில் உண்டாதலின் ஒற்றுமைகாண்பது முடியாதகாரியம் என்றும் ஆதலினால் எல்லாரையும் ஒரே குலமாக்க வேண்டுமென்றும் இக் காலத்திய சி. திருகத்தக்காரர்கள் சிலர் முயலத் துணிவின்றனர். உலகம் என்பது பல திறப்பட்டசென்னும் பொருளைக் கொண்டு திகழ்கின்றது. உலகைப்பட்டுள்ள நிலைய வளர்ச்சியின் அடையாளமாகும். எல்லாம் ஒன்றாவதென்பது உலகம் அழியும் காலத்தில்தான். சமது கை விரல்களில் ஒன்றாவது ஒரே அளவு ஒரே வன்மை உடையவைகளாக இருக்கக் காண்கிலோம். ஒரு தாய் தந்தைக்குப் பிறக்கும் சந்ததிகளும் ஒரே சாயல் ஒரே குணம் ஒரே நிறம் உடையவர்களா யிருக்கக் காண்கிலம். ஆதலினால் தேச மக்களிடமுள்ள பாகுபாடுகளில் கவனம் செலுத்தினால் ஒத்துவாழ முடியாது. பல சிறமணிகளும் ஒரே நூலில் கோக்கப்பட்டிருப்பதுபோல அன்பென்னும் கயிறுடையார்க்கு எல்லோரிடையும் வேற்றுமையுணர்ச்சி ஏழ இடமில்லை. ஒற்றுமையுடன் நேரிக்கலாம். இதையே மூதாட்டியார் குறிப்பிட்டதாகக் கொன்னல் வேண்டும். தேசத்தினை ஒன்றுபடுத்தி என அன்னையார் கூறவில்லை. தேசம் எவ்விதம் இருந்தாலும் நீ அந் தேசத்தோடு பணியாமல் ஒத்துவாழ் என்றே புரட்டியருளினார். ஆக்கறிப்பு ஊன்றி கோக்குவோர்க்கு விளங்கும். காலம், வர்த்தமானம் ஆண்டும் உட தேசத்தோடு ஒரே பாவனையில் கொன்னல் வேண்டுமென்பது முன்போர் கண்ட முடிவு. இதுபற்றியே காந்தேச வர்த்த மன்னங்களுக்கேற்ப எவரும் நடக்க வேண்டுமென்பது வழக்கில் உள்ளது. தேசம் என்பது பார்த்த ஒரொன்றைக் குடப்பட்ட நிலப்பரப்பு. இது உயர்த்தினையன்று. தேசம் என்பது இதன் கண் வசிக்கும் மக்களையே சுட்டுகின்றது. மக்கள் கடை, கொண்க, அவ்வக் காலங்களின் மாறுதலுக்கேற்பப் பேதப்படும். அவ்வித பேதங்களுக்கெனவே (வர்த்தமானம்) கடை முறைகளும் வேறுபடும். எனவே தேச மக்களும் கால பேதச்செய்துத் தக்கவண்ணம் மாறுதல் அடைதல் அவசியம் தேசத்தோ டொத்து வாழப் பவிலாதவனுக்கு இன்ப வாழ்வே அமையாதென்பதை ஒவ்வொருவரும் கன்கு உணர்தல் கடனாகும்.

இனித், தையல் சொற்கேளேல் என்பது. இதை யாதாமாக வைத்துப் பலர் பெண்கள் சொற்களையே கேட்கக்கூடாதென்று வாதம் புரியத்தலைப்படுவதும் உண்டு. பொது விதிபாகப் பெண்பாலார் சொல்லும் அபிப்பிராயங்களையே கேட்டு அதன்படி நடக்கக் கூடாதென்றால் இந் நீதித் தொடரை இயற்றியருளிய ஞானவையாரும் ஒரு பெண்ணினத்தைச் சேர்ந்தவரேயாவர். ஆதலினால் பெண்பாலாரிய ஞானவையாரே தயது மொழியையும் ஆடவர் கேட்பது கூடாதென்று கூறியதாகவன்றோ முடியும்?

அன்றியும் அடுத்த இயற்றியருளிய கொன்றை வேந்தனில் தாய் சொற்றதற்கால் வாசகமில்லை என்று வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார். ஆதலினால் மூதாட்டியார் கருத்தப் பால் வேற்றுமையைக் குறிப்பாகக்கொண்டு எழுந்த தென்பது விளக்கம்.

இனி தையல் என்பதற்குப் பெண் என்பதே நேரிய பொருள். பெண் என்பது இனம் பருவமுடையவர்களை குறிக்கும். பொறுப் புணர்ச்சி வாய்க்கப்பெறாத அற்ப விஷயங்களில் கரை கடந்த ஆசை கொள்வதும், அவை தமக்குக் கிட்டாவிடின் அதற்காக அளவு கடந்து கன்பம் உழப்பதும், அதனைப்பெற ஒவ்வாத முறைகளிலும் ஈடுபட விரைவதும் இனம் பெண்களின் தலை சிறந்த குணமாகும். ஒன்றை மனதிற கொண்டால் அதற்காக முயல்வதும் அது கிட்டாதாயின் அதனைச் சிறுக்கிழை மறப்பது ஆண்பால் இளைஞர் குணமாகும். இதனை உட்கொண்டே கொடியும் பேதையும் கொண்டது விடாமென்னும் பழமொழியும் நின்று சிலவுகின்றது. ஆதலினால் யேனவனப் பெண்கள் சொற்படியெல்லாம் கேட்டு அவர்கள் உன்மை களிக்க வேண்டி அறிவுள்ள ஆடவர் செயலாற்றதற்குக் கூடாதென்பது பெறப்பட்டது. மனையியும் சிறு பெண்ணு யிருக்கலாம், மகளும் சிறு பெண்ணு யிருக்கலாம். சகோதரியும் சிறு பெண்ணு யிருக்கலாம், பொதுவாக உலகில் சகோதரி மகள் இவர்கள் பற்றினைவிட மனைவியின்பற்றே அதிக வேகமுடைய தென்பது வெள்ளிடமலை. அதற்கு சான்றிர சம்பந்தமான காரணங்களும் உண்டு. தவிர தையல் என்பது இருபொருள்களை ஒன்று படுத்துவ தென்பது எவரும் அறிந்ததே. தம்மை அணுகும் ஆடவர் மனதைத் தங்கள் அன்புச் சரட்டினால் தைத்துவிடும் இயல்புடைவோர்கள் பெண்களே. இவ்வன்மை அவர்களிடம் இயல்பாகவே பிறப்பில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்களாக ஆகிக்கொண்டதுமன்று.

சிறு பெண்களிடம் அணுகுவோரைக் கவரும் தன்மை அசிகம் உண்டு. முதிர் முதிர் அவ்வன்மை குறைகின்றது. அதைக் குறிப்பால் உணர்த்தவே பெண்களாமட்டில் தையல் என்று பெயர் கொடுத்தனர் போலும். தையல் என்பதற்கு மாதர் என்று வழக்கில் வரவில்லை. பொதுவாகத் தையல் என்பது பெண்கள் குழுவையே சுட்டுவதால்,

"தையலார் மயலிற் பட்டோர் தமக்கொரு மதியுண்டாமோ?"
என்றருளினர் முன்னுள்ளரும்.

உதாரணமாக எல்லா வயர் குணங்களும் சிரம்பியவராய் புருஷோத்தமராய் மூவரினொருவராகிய திருமாவின் அவதாரமாகிய இராமபிரானைப்

பற்றி எழுந்த இராமகாவியமே தையல் சொற் கேட்ட தவறால் விரிந்ததெனத் தர்க்க முறையில் நிலைநாட்டத் தடைபுண்டோ?

தசரதரே ஆகியில் மனைவியாகிய கைகேசியின் தேர்விடும் திறமையை மெச்சி வரங்கள் கொடுத்தாகக் கதை வரலாறு, வரங்கள் அளித்தது தேர் மையே. ஆனால் அப்படி அளிக்கப்பட்ட வரங்கள் எத்தகையதாக இருந்தல் வேண்டுமென்னும் கிரந்தனையின்றி எவ்வாறு அளிக்கலாம்? அறத்திற்கும் அரசு கீழிக்கும் மாறுபட்ட வரங்களையும் அளிப்பதெப்படி? இட்சுவாகு ருவத் திலவதரித்த மனுமுறை தவறாது "செயிரிலா வுலகினிற் சென்றும் மின்றம் வாழ், உயிரெலாம் தன்னுயிர் ஒப்பினான்" எனக் கம்பகடார் வியத்து ஐரக்கும் ஒப்பாரு மிக்காருமில்லாத ஒரு அரசர்க்கரசன் எதை விரும்பினாலும் கொடுப்பதாக வாக்களித்தது அக்காலம் அவ் வரசியின் சொல்லுக்கேட்டு அதன்படி நடக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் அன்றோ? சாரத்தியம் செய்த காலத்து மணங்கவரும் மங்கைப் பருவம் அக்கைசேயி இருந்ததே முக்கிய காரணம். முரண்படாத முறையில் வரங்கள் அளிக்கப் பட்டிருந்தால் கதையின் போக்கே வேறுவிதமாக வன்றோ இருக்கும்? இரண்டாவதாக ஆட வர் பெண்மையை அவாவும் தோளினாலும் இராமபிரானே பஞ்சவடியில், இயற்கைக்கு மாறுபட்ட தோற்றத்துடன் வந்த மாரீசனாகிய மாணிக் கண்ணுற்று தனது கட்டழகமென்க இன்னுயிர்க்காதலி அநனைப் பற்றித்தரும் படி வேண்டியபோது என் செய்தார்?

"வெய்யவல்லரக்கர் வஞ்சம் விருப்பினர் வினையிற் செய்த

கைதவமா னென்றண்ணல் காணுதி கடையில்"

என்று தெளிந்தஉறிய தம்பியின் வசனத்தைச் சிறிதுஞ் சித்தித்தாரா? செவ் சாய்த்தாரா?

"ஆயிடையன்ன மன்னான் அமுதுகுத்தனைய செய்ய

வாயிடை மழலையின் சொற் கிளியினிற் குழறிமாழ்கி

நாயக நீயேபற்றி நல்லையோலும் என்னான்

சேயரிக்குவனை முத்தம்சிந்தபு சிதறிப் போனான்"

அவ்வாறு,

"போனவன் புலவிகோக்கிப் புரவலன் பொலன்கொன் தாரோய்

மானிது காணேபற்றி வல்லையின் வருவெனன்றே

கானியல் மயில் அன்னாளைக் காத்தனை யிருத்தி யென்னு

வேனகு சாரமும் வில்லும் வாங்கினன் விரையலுற்றான்"

இவ்வண்ணம் தன் சொல்லை மதியாமல் காதல் மங்கையின் பிணக்கையே பெரிதாக மதித்து வேகமாய்ப் புறப்பட்ட தமையனை மீண்டும்,

"முன்னமு மகவாய்வந்த மூவரி லொருவன் போனான்

அன்ன மாரீசனென்றே அயிர்க்கின்றேன் இதனையைய

இன்னமும் காண்டிவாழி ஏகென இருகைகூப்பிப்

பொன்னானுன் புக்கசாலை காத்தனன் புறத்தினின்றே"

"மந்திரத் தினையோன் சொன்ன வாய்மொழி மனத்துக்கொன்னான்
சந்திரற்குவமை சான்றவனத்தான் சலத்தை நோக்கிச்
சிந்தரப் பவனச் செவ்வாய் முறவலன் சிகரச் செவ்வீச்
சந்தரத் தோளினான் அம்மானினைத் தொடரலுற்றான்"

இவ்வாறு மாணிக் கொடாமல் தம்பியை அப்பணிசெய்யப் பணித்துச் சாலையில் இருந்தால் இராவணன் எவ்வாறு வருவதற்கு இடம் தரும்? தையல் சொற் கேட்டதனால் எய்தியதன்றென விவகார முறையில் சொல்ல முடியுமோ?

பிராட்டியை அரசுடன் கவர்ந்திராவிடில் அரசுக் வதம் நடைபெறு தென்பது வேறு விஷயம்.

பிராட்டியாரே பிறகு அசோக வனத்தில் சிறையிருந்தபோது தன் சொல்லாலேயே தனக்கு தீர்துன்பம் வாய்த்ததென்பதை எண்ணி வருந்தி யிருக்கிறார்.

ஒளவையாரே மதிமந்திரியுடையவனே நற்பெண் என்று பிறிதோரிடத் தில் சுட்டியிருப்பதால் பெண்கள் சொல்லெல்லாம் தன்னக்கடியவைகள் என் பது அவர் கருத்தன்று. பொறுப்புணராது வனையாட்டு விஷயங்களில் இன் புற்ற உலகிபலியாத நிலைமையில் குடும்ப நிர்வாகத்தில் ஈடுபடுத்தப்படும் சிறுமிகளின் இச்சைப்படி மெல்லாம் ஆண்கள் செயல் புரிதல் கூடாதென் பதே அன்னையார் கருத்தாகும்.

சில சிறுமிகள் கணவன் இல்லம் எய்திடதும் கணவனைத் தவிர வேறு அக் கணவனுடைய தாய் தந்தை சகோதரர் முதலிய முதியோர்கள் வசிக் பதை விரும்புவதில்லை. கலைத் தயல்வெழு வேண்டியதையும், பெரியோர்க் குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதையும், குடும்ப வேலைகளைச் செய்வதையும் விரும்பு வதில்லை. தங்கன புருஷர்களுடன் மறைமுகமாகச் சல்லாபம் செய்யவேண்டி யிருப்பதைப் பெரும் தண்டனையாகவும் தடையாகவும் நனைக்கின்றனர். அதற்காக அவ்வாண்மகன் தாய்தந்தைபரந்திரபர விலக்கிவிடலாமா? அது அறமா? அல்லது தீவர்கள் சுகவாழ்விற்குத்தான் நலமா? இதுபோற் பல உதாரணங்கள் நம் எதிரில் நடைபெய்கின்றன. கல்வி கேள்விகளாலோ இயற்கை வாய்ப்பினாலோ, நல்லறிவு படைத்தவர்களால் பெருந்தன்மை, பணிவு, இன்னொல், பொறுமை, கறவு இவைகளை மணிக்கலன்களாக உடைய பெண்கள் எத்தனை பெயர்கள் நம் தூதிய நாட்டில் வாழ்கின்றனர்.

இல்லாள் முனிவுக்குப் பயந்து அறக் கடமைகளைச் செய்யமாட்டாதவர் களும் சிலர் உண்டாதலின் திருக்குறளாசிரியரும்

பெண்ணைவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைப்

பெண்ணே பெருமை யடைத்து

என்றிழித்துக் கூறினார்.

பேரறிவுடைப் பெண்டிரின் பெருமதியைப் பொருட்படுத்தவேண்டும். அவ்வாறு மத்யாமல் கெடுத்திழைந்தவர்களுட உண்டு. உதாரணமாக,

"நாரை சலந்தரனார் தையல் மண்டோதரியிற்
காரிகையார் இன்சொற் கருதாமல்—போரினிடே
ஆவியழந்தாரேன்வர் ஆசில் சுதாமாதன்
தேவியெனப் பெற்றான் திரு"

என்ற வெண்பா சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.

வாலி மனைவி நாரை (பஞ்ச கன்னிகையர்களில்) ஒருத்தி. கங்கேவன் அரைகவிப் போருக்கழைத்ததில் ஏதோ பின்பலம் இருக்கவேண்டும். போர்க்கோலங்கொன்னாதே; சங்கரவர்த்தி திருமகன் கங்கேவனுக்கு அபயம் அளித்த உடன் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன் என்று எவ்வளவோ தடுத்தும் கேளாது போர்செய்து விண்ணுலகெய்தினான்.

ஐலந்தராகாரனின் மனைவியாகிய பிருத்தையம், தசமூகன் மனைவியாகிய மண்டோதரி யென்னும் மயன் மகளும் பாதாரத்தை விடுத்து இராமனுக்கு கடிபணித்து வாழ்வாயாக என்று எத்தனைமுறையோ தடுத்துரைத்தும் கேளாது அகங்காரத்தினால் முறையே சிவபெருமானுடைய சக்கரப் படையாலும், இராமபாணத்தாலும் இறந்தொழந்தனர்.

இருவ்ணபரமாத்மாவின் சகபாடியான சுதாமா என்னும் பிராமண சிரேஷ்டர் கற்புடை மடக்கையின் சொற்படி கடத்த பரந்தாமனிடம் சென்ற தன் வறுமை கோய் தீர்த்து அஷ்ட ஐசுவரியமும் பெற்றுச் சிறந்தார். ஆதலினால் மூதாட்டியார் விறல் மத்திரி மதியுடையவன் பெண்ணெனப் பேசினர். பேசாதமதியுடைய பெண்களின் தருதியற்ற சொற்களைக் கேட்டு அதன்படி நடவாமல் இரு என்பதே தையல் சொற் கேளேல் என்னும் நீதி யின் உட்கருத்தாகும். இங்ஙனம் சித்தியாமல் சில ஆடவர் கற்பெண்டிச் சொல்லையும் கேட்பது தமக்கு இழிவு என எண்ணி அகம்பாவத்தினால் ஓடிவாயாரின் தையல் சொற் கேளேல் என்னும் நீதித் தொடரின் உதாரணத்தை மேற்கோளாகக் காட்டுவதுமுண்டு. கூரிய மதிசலம் உடைய சில பெண்க ளுக்கு குறைந்த விவேகமுள்ள புருடன் வாய்ப்பதும் உண்டாதலின் அத் தைய இ-ங்களில் மேலே கூறிய உதாரணமும் எழும்.

“மணிமேகலை” ஆராய்ச்சி

ஸ்ரீ R. V. இராமஸ்வாமி B. A., B. L. வக்கீல், செலம்,
(Rights Reserved.)

5. சரித்திரப் பகுதி.

தொண்டைமான் இளந்திரையன்

சங்ககாலத்தில் பிரசித்திபெற்றுக் கஞ்சிக்கதிபரியாகிய இருத்த மன்னன் தொண்டைமான் இளந்திரையனின் பிறப்பு வரலாற் குறி, ‘மணிமேகலை’யில் கூறப்படும் பீலிவளையின் மைத்தனின் கதை, முற்றிலும் பொருத்தமாக உள்ளது ஆழ்ந்து கோக்கற்பாலது. அவ்விருவரும் ஒருவராக இருக்கலாம். இங்ஙனமாகக் கொள்ளுதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் காணக்களிலும் பிற பழந்தமிழ்தூதர்களிலும் உன்னவென்று கற்றறிந் தோரும் கூறவர். பத்துப்பாட்டில் காண்காம் பாட்டாகிய பெரும்பாணாற் றப் படை, தொண்டைமான் இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரம் கண்ணனார் பாடியது. அந்தலில்,

“இருநிலம் கடத்த திருமது மார்பின்
முன்கீர் வண்ணன் புறங்கடையகீர்த்
திரைதரு மார்பின் உரவோ னும்பல்
மலர்நிலையுலகத்து மன்னுயிர் காக்கும்
மூரக முழங்குதானை மூவருள்ளும்
இலங்கு கீர்ப்பாப்பின் வளைமீக் கூறும்
வலம்புரியின்ன வகைகீங்கு சிறப்பின்
அல்லது கடிந்த அறம்புரி செங்கோல்
பல்வேல் திரையன்.” (29-37)

என வந்துள்ள அடிகள் இவ்விளந்திரையனைக் குறித்தலைக் காண்க.

அவ்வுடிகளுக்கு, உரையாசிரியர் கச்சினார்க்கினியர், “அகன்ற இடத்தை யுடைய உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களைப் புரக்கும் மூரக முழங்குகின்ற காற்படை யினையுடைய சோசோழ பாண்டியரென்னும் மூவரிலும் விளங்கு கின்ற கீரையுடைய கடலிடத்துப் பிறந்த சங்கில் மேலாக உலகங்கூறும்வலம் புரிச்சங்கை யொத்த குற்றம் சீங்கும் தலைமைவிரையும், மறத்தைப் போக்கின அதத்தை விரும்பின செங்கோலினையுமுடைய, பெரிய நிலத்தை யளந்த திரு வாகிய மறுவை யணிந்த மார்பினையுடைய கடல்போலும் நிறத்தை யுடைய வன் பின்னிடத்தோனாகிய சோழன் குடிப்பிறந்தோன்; அக்கடலின் திரை கொண்டு வந்து ஏறவிட்ட மரபாற் பல வேற்படைவிரையுடைய திரைய னென்னும் பெயரை யுடையவன்” என்று பொருள் கூறிப் பின்னர்,

“திரைய” என்ற பதத்திற்கு ‘விசேடவுரையாக, “நாகப்பட்டினத்துச் சோழன் பிலத்தவாரத்தால் நாகலோகத்தே சென்று, நாககண்ணியைப் புணர்ந்த காலத்து அவன், ‘யான் பெற்ற புதல்வனை என்செய்வேன்’ என்ற பொழுது, ‘ஆதொண்டைய அடையாளமாகச் சுட்டிக் கடலிலேவிட, அவன் வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசுரிமையை பெய்துவித்து நாடாட்சி கொடுப்பல்’ என்று அவன் கூற, அவனும் புதல்வனை அங்கனம் வரவிடத் திரைகருதலின், திரையன் என்று பெயர்பெற்ற கதைகூறினார்” என்றொரு கதையினைக் குறித்துள்ளனர்.

இனத்திரையனைக் குறித்த கதை முழுவதும் கல்லாமையால் உரையான ரிக்கதையினைத் தாமே எழுதியுள்ளன ரென்பர். மகவொன்று பிறந்தால், அடையாளங்கட்டிக் கடலிலே இட்டுத் தன்னை அடையுமாறு அரசன் கூறிய தற்குக் காரணமொன்றும் கதை கூறினார் கூறவில்லை. ஒருங்குந் நுகரையால் பிறந்த மகனைப் பயந்து அரசன் அங்கனம் கூறினானா! அன்றி நாககண்ணிகை மீண்டும் தன்னகருக்கு வாரானென்பதை அறிந்து, மகனை யானெனும் பெற்றிட இவ்வாறு இருவரு மொருமனப்பட்டுச் சூழ்ச்சி செய்து கொண்டனரோ, எதுவென்பது தெரியவில்லை. ஆயின் சாரணரால் பீலி வனையின் உண்மை வரலாற்றை அரசன் உணர்ந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. நாகப்பட்டினம் சோழனென்றதால் ரச்சினூர்க்கினியர் யாரைக் குறித்தார்களென்று வினக்கவில்லை. பிலத்தவார வாயிலாக நாகலோகம் சென்றுனென்பது பொருத்தமாகாதென்றும், நாககண்ணிகையை ஜரவா நாட்டவனென்றும் கூறுவாரின் காரணங்களைக் காண்க.

பீலிவனையின் பிள்ளை

சம்பளச்செட்டியின் கவிழ்ந்த கலத்தில் கடலில் மாய்ந்தானென்று கருதிச் கலக்கிய கட்டழகன், உயிரோடு பின்னர் அரசனிடம் கொணரப்பட்டனென்றும், பீலிவனையோடு தான் முன்பு பேசி யுருந்தபடி, கொணர்ந்த மூரன் கைகளை உலில் ஆதொண்டைக்கொடி யொன்றிருப்பது கண்டு சோழன், அவன் தனது மகனைத் துணிக் கொண்டானென்றும், இனம்பருவத்தில் திரையால் ஒதுக்கப்பட்டதால் ‘இனத் திரைய’னென்றும், பீலிவனை தொண்டைக்கொடியோடு மணப்பியதால் ‘தொண்டைமானெ’ன்ற பதம் பெருகுக்கு முன்னதாக அமைக்கப்பட தொண்டைமான் இனத்திரையனென்ற பெயரைக் கொண்டனென்றும்; அவனை பின்னர் காஞ்சிக் கதிர்பதியாய் நென்றும், மணிமேகலையில் கூறிய கதையையும் சேர்த்து கோக்குமிடத்துத் தெரிய வருகின்றன. அவனென்று வந்த நாடுகளே தொண்டை மண்டலமெனப் படுமென்றும் கூறுவர்.

சாத்தனார் அரசனைப்பிள்ளையைத் தேடவிட்டதோடு நிறுத்தி மேலொன்றும் கூறுது போயினர். ரச்சினூர்க்கினியர் பெரும்பாணாற்றப்படை உரையிலமைந்துள்ள,

“சங்குலு கண்பகலுந் தஞ்சா வியல்பிற்கும்

மற்குல் சூழ்மார் கடலார்ப்பது உம்—கெஞ்சினவேல்

கான்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் திரையனை
யான்பயந்தே நென்னுஞ் செருக்கு.”

என்ற வெண்பா, தொண்டைமா னினத்திரையன் கடலிற் தோன்றியவனென்பதைக் கூறுகின்றது காண்க. பீலிவனையின் சரிதை சேறைக் கவி ராஜ பிள்ளை செய்யுருவால் லும் காணலாமென்பர்.

சரித்திர வாயிலாக கோக்குமிடத்துச் சோழமன்னர்கள் காஞ்சியைத் தலை நகராகக்கொண்டு ஆண்டு வந்த பல்லவர்களைத் தலைசாய்த்து, அவர்களுது நாட்டைக் கைப்பற்றியபின்னர், சோழர்களின் பிரதிநிதிகளாகச் சிலர் காஞ்சியிலிருந்து நாடாண்டு வந்தனரென்பர். பல்லவ குலத்தினரே தொண்டைமானென்ற பெயர் தாங்கிய, சோழரின் கீழ்ப்பட்ட சிற்றரசர்களாக ஆண்டு வந்தனரென்பர்.

கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனாரொன்பார் ‘பட்டினப்பாலை’யைக் கரி காலன்மேல் பாடிய பல்லாயிரம் பொன்னைப் பரிசாகப் பெற்றனர். அப் புலவரே ‘பெரும்பாணாற்றப்படை’யை இனத்திரையன்மேல் பாடியுள்ளார். சத்துப்பாட்டில் இனத்திரையனைக் குறித்திடும் பட்டினப்பாலை ஒன்பதாவதாகவும் வரிசை முறையில் அமைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால், இனத்திரையன், கரிகாலனுக்கு ‘முற்பட்டவனோ’ என்று சந்தேகித்தற்கு யிடமுண்டு. அது எங்ஙனமாயினும், கரிகாலனும், இனத்திரையனும், அவர் களைப் பாடிய புலவர் உருத்திரங்கண்ணனாரும் சமகாலத்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணவேண்டியுள்ளது. சமகாலத்தவர்களாயின் இனத்திரையனைப் பீலிவனையின் மகனென்பது பொருத்தாத் செய்யியாகும். அவ் விருவனையும் பாடிய புலவர், கரிகாலனை, அவனது அறிக்காலத்திலும், இனத்திரையனை அவன் பின்னரும் பாடியிருத்தல்வேண்டுமென்றும், ஆற்றுப்படை களை ஒருபாலாக முதற்கண்ணமைத்த ஒழுங்குபடுத்தும் எண்ணங்கொண்டே பத்தப்பாட்டைத் தொகுத்தோர், பாடப்பெற்றோரின் காலமுறையைக் கவனியாது அமைத்திருத்தல் வேண்டுமென்றும் கொள்ளுதலே ஏற்புடைத்தாகும். கால ஆராய்ச்சியாளர் வினக்கவேண்டிய விஷயங்களுள் இது வொன்று.

புறநானூற்றில் உள்ள பாட்டுக்களால் இனத்திரைய நென்பான், அதிகமான் செருமானஞ்சியின் காலத்தவனென்பதும், காஞ்சிக்கு அறிபதியாக இருத்தனென்பதும், ஒளவை இவன் காலத்திலிருந்த பல்வரு சொருவ கொன்பதும் விளங்கும். அதிகமானஞ்சியை எதிர்த்துப் போருக்குச் செல்லும் கோக்கத்தோடு இனத்திரையன் இருக்கையில் ஒளவையார் அவனிடம் துறாசு சென்ற பழித்தது போலத் தனது மன்னனைப்புழித்த சொற்பல கூறி, அவனை அச்சுறுத்திப் போருக்கு சமூகாது செய்தனரென்பது புறப்பாட்டால் விளங்கும். (95)

இவனது பெயர், இனத்திரையன், திரையன், திரையல், தொண்டைமான் இனத்திரையன் என்று பல்வாறுக துறக்கில் வழங்கப்படுகின்றன. “வில்லும் வேலும்” என்னும் தொல்காப்பிய மரபியல் சூத்திரகூறாயில் (கு. 83), பேராசிரியர் “மன்பெறு மரபினேனோ ரென்பபுவோர், அரசு பெறு மரபிற் குறுகிலமன்னனெனக் கொள்க; அவை பெரும்பாணாற்றன்றும் பிற

வற்றதன்மையும் காணப்படும்" என்று குறித்துள்ளாராகலின், இத் தொண்டைமான் இனத்திரையன், ஒரு குதிலை மன்னனாகவே கருதப்பட்டனவென்பது பெறப்படும். இக்கொள்கை இவனைச் சோழமன்னரின் பிரதிநிதியாகக் காஞ்சியை ஆண்டுவந்தவனெனக் கூறும் செய்தியை வலியுறுத்தல் காண்க.

பரிசில் பெற்றானொருவன், அது பெறக்கூறு வந்திடும் பாணனொருவனைத் தொண்டைமான் இனத்திரையனிடத்தே ஆற்றப் படுத்தியதாகப் பாடப்பட்டுள்ள பெருப் பாணற்றுப் படையில் இனத்திரையனது வீரச்செயல்களும், சொடையின் சிறப்பும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வினத்திரையன் தமிழ்மொழியில் பாடும் திறமை வாய்ந்திருந்தனவென்பதும் தமிழ்ப்புலவர்களை ஆதரித்து வந்தனவென்பதும் அவனியற்றியதாக உண், புறப்பாட்டாலும் (185) நற்றிணையிலுள்ள மூன்று பாடல்களாலும் (94, 99, 106) விளங்குகின்றன. இவற்றோடன்றி, நன்னூல் மயிலகாதருரையாலும், இறையனாகப் பொருளுரையாலும், "இனத்திரைய" மென்றது கொண்டு இவனால் செய்கிக்கப்பெற்றதென்பது பெறப்படுகின்றது. 'திரையனா' செய்யப்பட்டவர் திரையனது ஊரென்று மயிலகாதருரையில் பொருள் செய்திருத்தலைக் காண்க.

அகநானூற்றில், காட்டுர் கிழார்மகனார் கண்ணனொரென்பவரும், நக்கேரும், திரையனென்பா னொருவனைப் பாடியுள்ளார். நக்கேர் திரையனது ஊர் பவத்திரி யென்றும், கண்ணனார் இவனது மலை வேங்கடமென்றும் கூறியுள்ளார். அகத்திற் குறிக்கப்பட்டுள்ள திரையனும் தொண்டைமான் இனத்திரையனும் ஒருவனே வேறேவென்பது தெரியவில்லை. கண்ணனார்,

"வெல்வேற் திரையன் வேங்கட செவ்வரை."

யென இனத்திரையனது வேங்கடமலையைப் புகழ்ந்துள்ளார். (அகம் 58.)

மீட்டும்,

"வினாவில் யானை விற்றபோர்த் தொண்டைய

ரினமழை தவழுமேற்றரு நெடுங்கோட்

டோங்கு வென்னருவி வேங்கடத்தும்பர்."

என (அகம். 213) வேங்கடம் குறிக்கப்படலும் காண்க. தொண்டைமானின் வழியினர் பெருமை,

"ஞாயிற் றொளியான் மதிசிறுந்றே தொண்டையர்

கோவீற்றிருந்த குடை."

எனவும்,

"சோழனுதற்கைக் கரும்பினிது தொண்டைமான்

கச்சியுட் காக்கை கரிது."

எனவும் வந்தன்ன பழைய மேற்கோள் செய்யுளடிகள் வினக்குதல் கோக்குக.

(தொடரும்.)

அறநெறி பிறழா அறிஞர்

(R. இராமலிங்க ரெட்டி.)

தண்ணிய பிறவிதனி மானிடப்பிறவியே யாதிலும் அரிது என் பது ஆன்றோர் தணிபு. அத்தகைய உயர்பிறவியை யெய்தின மானிடன் அறவழியை உணர்ந்து அவ்வழியே நடத்தொழுதல் வேண்டும். அவ்வமயம்தான் அவன் மானிட உடலுக்குத்த பணியை ஆற்றினவனொருவன். அவனுந்தான் ஆறுவதறிவாம் மெய்யறிவு மினிர்ந்தொளிகும்.

அறநெறி ஒருவன் பிறழ்வனாயின், அவன் மானிட உடலின் பலனை எய்தினவனாகான்.

அங்ஙனம் அறவழியே உயர்வழியென உணர்ந்து அவ்வழியே நடத்தொழுகும் அறிஞருக்கு கடவுள் எப்பொழுதும் துணை புரிவர். அறவழி பின்பற்றி நடக்குங்கால், அவர்களுக்கு எவ்வித ஆபத்திலை ஏற்படினும் அருட்கடவுள் அவர்களுக்கு ஏற்ற உதவி புரிவர். துணை புரிபாது ஆண்டவன் சோதிப்பினும், அச்சிலிலும் அறவழி பின்பற்றுகோன் அயர்வுறமாட்டான். அத்தகைய அறிஞரிடம்தான் 'நனக்கென வாழா பிறர்க்குரியான்' ரென்னும் உயர்குணம் தன் ஒருப்பிடமாகக் கொள்ளும். அம்மஹா புருஷர்கள் பிறருக்காக, பிறர் நன்மைக்காக, பிறர் அறவழியை பின்பற்றச் செய்விப்பதே தங்கள் உயிரியலுக்குரிய செயலெனக் கொள்வர்.

அவ்வயிரிய அறத்தோரைத் தாங்கி நிற்கும் பாக்கியமுடைய பூமிகளில் எம் பாதகண்டமே முதன்மை பெற்றது. இப்பாதகண்டத்தில்தான் அத்தகைய மஹான்கள் அடிக்கடி அவதரித்தருளினர். ஈண்டு அவர்களில் சிலரது வாழ்நாளை ஆராய்ந்து, எவ்வண்ணம் அறநெறியைப் பின்பற்றுவது சியைய மெனக் காட்டிச் சென்றனர் என ஆராய்வாம்.

1. பிரகலாதன்

இரணியன் என்னும் அரசரரசன் தான் பெற்ற வரச்செருக்கினால் யாவரும் 'இரணியாய நம' என்று தன் பெயரையே உரைத்தல் வேண்டுமெனக் கடும உத்திர ழிட்டிருந்தான். அவனது கொடுங்கோலுக்கு அஞ்சி எல்லோரும் தேவர்கள்கூட அக்கொடிய அரசனின் பெயரையே உரைத்தனர்.

அக்கொடிய இரணியனுக்குப் பிரகலாதனென்னும் ஓர் புதல்வனிருந்தான். தக்கவயது வந்ததும் இரணியன் பிரகலாதனை கல்விப்பில் பன்னிக் கனுப்பினான். ஆசிரியன், பிரகலாதனை, ஆரம்பத்தில் 'இரணியயாய நம' என்

தரைக்கும்படி சொன்னார். பிரகலாதன் அதைச் சொல்ல மறுத்துவிட்டான். கல்வி பயிலத் தொடங்கியபோது முதன்முதலில் பகவத்காமத்தைச் சொல்வதே தாம் நியாயமாக விருக்க, அந்நூலில் சொல்லியதற்கு மாறாகச் சொல்ல எவ்வளவு அறச்செல்வன் மனது இசையும்? அதிலும் திரிர்கொண்ட அரக்கனின் பெயரைச் சொல்ல அவழி நிற்கும் பிரகலாதனின் மனது ஒப்புமா? எனவே பிரகலாதன் ஹரிஓம் நாராயணாய நம: என்று பரமனின் பெயரையே பகர்ந்தான். ஆசிரியன் பன்முறை வலியுறுத்தியும் பயன்படவில்லை.

பிரகலாதனின் உறுதிக்கொள்கையைக் கேள்வியுற்ற அவன் தந்தையான கொடிய அரக்கன் பிரகலாதனை வரவழைத்த புதல்வனென்னு மிரக்கமுமின்றி தன் கொள்கையை நிறைவேற்ற ஒரு விதத்திலா பலவிதத்திலும்—நினைக்கில் மனம் குழப்பமுறுகிறது—தன்புறத்தினான். எதற்கும் பிரகலாதன் அஞ்சவுமில்லை. தான் கொண்ட உறுதிக்கொள்கையிலேயே பகவத்காமத்தைச் சொல்வதிலேயே நிலைத்திருந்தான். அக்கையை தன்பங்கன், அறவழி நிற்கும் அறச் செல்வனுக்கு என்ன இடைபூறு விளைந்தன? இத்தகைய ஆபத்துகளினின்றும் அவனைக் காப்பாற்றியது யார்? அறச் சக்தியே, கடவுட் சக்தியே, ஆத்மசக்தியே அவனைக் காப்பாற்றியது.

முடிவில் கடவுளே நரசிம்மமூர்த்தி உருகொண்டு தூணினின்றும் வெளிப்பட்டு மறவழியைக் கைக்கொண்ட அரக்கனைக் கொன்று அறவழியே உயிர் வழியெனக்கொண்ட பிரகலாதனை ரக்ஷித்தார்.

2. அரிச்சந்திரன்

அரிச்சந்திரன் பொய் சொல்லாததற்கு எவ்வளவு இன்னல்கட் குட்பட்டான்? அந்நிலைமையிலும் அறிஞன் சத்தியநெறி தவறினானா? தன் இராஜ்யத்தை இழந்தான். அன்பான தன் மனைவியை இழந்தான். அந்தோ! தன் உயிர்க்குயிரான மைந்தனையு மல்லவோ இழந்தான். அத்துன்புற நிலையிலும் அறிஞன் அறநெறிக்கு மாறாகப் பொய்சொல்ல மறுத்தான். முடிவாக, அறநெறி பின்பற்றியதா லல்லவோ அரிச்சந்திரனுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் விளைந்ததோ அவ்வளவு மின்பமாக முடிந்தது.

3. புத்தர்

உண்மையைக் காண்பதற்கும், உலக துக்கத்தைப் போக்கடிப்பதற்கும் தன் அரச வாழ்வையும் துறந்தனர் புத்தர். இனமையிலேயே இவர் குதிரைப்பந்தம் விளையாடும் தருணத்தில், தம் குதிரை அதி விரைவுடன் ஓடி, பந்தம் ஹேயிக்கும் தருணத்திலும்கூட தம் குதிரை களைப்படைந்தாலும் அல்லது இரைக்கக் கண்டாலும் உடனே அக்குதிரையை சவாரி செய்யாமல் நிறுத்தி விடுவர். ஆ! என்னே இவ்வினம் பருவத்திலே இவர்கண் குடி கொண்டிருந்த அறத்தின் தீரம்!

மற்றொரு சமயம் ஒரு பூஞ்சோலையில் புத்தர் உலாவிக்கொண்டிருக்கும் போது, ஆகாயத்தில் அன்னப்பறவைகள் பல இம்மையையே கோக்கிப் பறந்து சென்றன. அக்காட்சியைக்கண்டு களித்தனர் புத்தர். அவ்வமயம் தேவதத்தனென்போன் தன் வில் வீசித்து ஓர் அன்னத்தன்மேல் குறிவைத்து அம்பெய்தான். உடனே தைத்த அம்புடனுள்ள அன்னப்பறவை தைநிச்

வீரசைவ சமயத்தின் தற்கால நிலையும் சீர்திருத்த முறையும்.

—•••••

(சிதம்பரம்-K. V. சிவசுப்ரமணியன், B. A.)

மாண்புமிகு தாய் மாகடல் சூழ்ந்த மகிதலத்து மல்கிக்கிடக்கும் மதங்களுள் வீரசைவம் என்பதுமொன்றும் மன்றலக்காவயின் நின்ற பல் தருக்கனின் தலைமீது அன்றலர் மலர்கன்போலும் இம் குறும் பலநிறப்பட்ட மதங்கள். வீரசைவசமயமாவது யாது? அதன் கோட்பாடுகள் யாவை? என்பனவற்றை முதற்கண் கூறிப் பின்னர் அச்சமயம் இந் காலந்நிருக்கு முறையாட்டினையும், அவற்றைப் போக்கும் வழியையும் ஒரு வாறு ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் கோக்கமாகும்.

ஆசிரியனுல் பூசிக்கப்பட்டுத் தந்தசொரு இட்டலிக்கத்தை அங்கை (ஹஸ்தம்) என்னும் ஆசனத்திலிருத்தி, அவ்விவக்கத்திற் பதிந்து ஒன்றிய மனமுள்ளவனுல் வழிபாடியுற்றுபவனே வீரசைவ னெனப்படுவான். அஃதாவது அட்டாவரணம், தபம், வேன்விபற்ற சிவ வழிபாடு என்பனவே வீரசைவன் பின்பற்றற் குரியனவாம். ஆயினுமீவற்றன் அட்டாவரணமே சிறப்பாகக் கொள்ளப்படும். அட்டாவரணமாவது குரு, விஷம், சங்கமம், நிருகீது, உருத்திராக்ஷம், பஞ்சாக்ஷம், தீர்த்தம், பிரகாசம் என எட்டாம். இந் நியமங்கண்யாவும் வாதுனம், காசம், வீரமாதி ஆகமங்களிலும், தைத்திரிய மாதி உபநிடதங்களிலும், வேதங்களின் உத்தர பாகங்களிலும் கூறப்பட்டிருத்தலான் வீரசைவ சமயம் வேதாசம மிதிகட்குட்பட்ட சமயமென்பது

கொண்டே அரசகுமாரராகிய புத்தரது அடியில் வீழ்ந்தது. புத்தர் அப்படியின் நிலையை கோக்கியவனில் அவர் கண்களில் கீர்தாரை தாரையாகப் பெருகிறது. உடனே புத்தர் அப்படியிக்கு தன்பம் செய்த தேவதத்தனை கடித்தனர். அவ்வண்ணத்தின்மேல் பொத்தியிருக்கும் அம்பை எடுத்து, அக்காயத்தை பல முயல்கைகளைக் கொண்டு குணப்படுத்தி, அதற்கு பாலும் பழமும் பரிசுட்டி அவ்வண்ணத்தை மறுபடியும் தன் கற்றத்தாரோடு களிப்பற்றிருக்க விட்டுவிட்டனர். இன்னும் இத்தகைய அருட்செயல்சன் பல மலிந்தன இவர்தம் வாழ்வில்.

'அலிம்ஸா பாமோதர்மா' என்னும் அறமொழிப்படி நடந்ததற்கு வேறொர் சான்றும் வேண்டுமோ?

இன்னும் மீவ்வகையறிஞர் எம் பாதாட்டில் பலசிருத்தனர்; இருக்கின்றனர். அவர்களைப்பற்றி கூறப்படுகின்ற ஒரு பெரிய புத்தசமயம் போதாது. ஆதலால் இதோடு இக் கட்டுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

போதரும். R. E. எந்தோவன் என்னும் மேனட்டாசிரியர் "The Lingayats are Dravidians i. e., to say they belong to a stock that was established in India even before the arrival of the so-called Aryans" என்று வீரசைவ சமயத்தின் சாஸ்தை Encyclopedia of Religion and Ethics என்னும் நூலுள் கூறியுள்ளார். பண்டைக்கால மக்களின் பெரும்பாலோர் இச்சமய நெறியைப் பின்பற்றி பெரிதங்கழிபேரின்பத்திற் நினைத்திருந்தன என்பதை அருந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றால் லறிவிக்கும். (வீரசைவ சமயத்தின் தொன்மையைப்பற்றி அறிய விரும்புவோர் வில்சன், வில்லியம்ஸ், கிட்டல், ஸார், Dr. பர்கார் முதலியோர் ஆங்கிலத்தி் லெழுதிய வற்றினின்றும் முணர்வ.) பரவல்தின் ஐந்து முக்கண்களினின்றும் ஐந்து ஆச்சாரியர்கள் தோன்றி வீரசைவ சித்தாந்தத்தை உலகுய் உபதேசித்தருளினர் என உபதித ஆகம வாக்கியங்களுலறிவிக்கும். இரேவனாராத்யர், மருனாராத்யர், பண்டிதாராத்யர், ஏகோதாயாராத்யர், விஸ்வாராத்யர் என்ற ஐந்து ஆச்சாரியர்களும் அவதரித்து முறையே ரம்பாபுரி, உச்சவிளி, ஸ்ரீசைலம், பதரிகேதாரம் (இமய மலையில்) என்னு மிடங்களில் பெரிய பீடங்களை கிறுவினர். இம்மடங்கள் கிறுவப்பெற்ற காலம் ஆராய்ச்சிக் கெட்டாதது. இவ் வாச்சாரியர்களே வெவ்வேறு யுகங்களிலும் வெவ்வேறு பெயருடன் அவதரித்தன என்பது. இனி சுருங்கக்கூறின் பண்டைக்காலத்தொட்டு இச்சமயம் பனி மலைச்சாரல் முதல் தென்குமரிவரை பரந்து கீர்த்தி வாய்ந்திருந்த தென்க் கூறலாம். சுமார் ஐயாவிரம் ஆண்டுகட்கு முதப்பட்ட யுதிட்டிச வாண்டு 89) லொசாசனங்கன் பல, வீரசைவ மடங்களிற் காணப்படுகின்றன வென்றால் இச் சமயத்தின் தொன்மையை வேறு சான்று கொண்டு வினக்கவும் வேண்டுமோ? வட இந்தியாவில் பதரிகேதார வீரசைவ மடத்திற்குக் காஷ்மீர தேசமன்னும், உதயபுரி மஹாராணையும் இன்னும் சீடர்களாய் இருக்கின்றனவென்றால் இச்சமயத்தின் பெருமையைப் பேசவும் வேண்டுமோ? மட்டிமக்கஃஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னரும் இம் மடாதிபதிக்கு வேண்டியமட்டும் துப்பாக்கிகளும் கத்திகளும் வைத்துக் கொள்ளுமாறு உத்தரவளித்திருக்கிறார்.

இம் மதத்திற்குரிய நூல்கள்:—வீரசைவ சித்தாந்தம் முற்றும் அறிய மொழியிலும் கன்னட மொழியிலும் பல நூல்களிற் கூறப்படுகின்றது. பண்டை நாட்டொடங்கி இச்சமயம் வட நாட்டின்கண் விளங்கினமையான் இச் சமயத்திற்குரிய நூல்கள் யாவும் அந்நாட்டு மொழிகளிலேயே இயற்றப்பட்டன. எஞ்சியுள்ள நூல்களில் காமிகாகமம், வாதுனாகமம், வீராகமம், தைத்திரியோபநிடதம், பிரம சூத்திரம், சங்கராசம்ஸிதை, அகிகாண பாடியம், ஸ்ரீகர பாடியம், தாருக பாடியம், பண்டித பாடியம், காகிக் காண்டம், வீரசைவ தர்மசிரோமணி, இலங்கபுராணம், பசவ புராணம், சித்தாந்த கொமணி, இரேனாக பாடியம் முதலியவை லெவாம் இவையாவும் இச் சமயத்திற்கு முதலூல்களாம் இவையேயன்றித் தமிழ்காட்டு வீரசைவர்களுக் குரிய தமிழ் நூல்க் பலவுள. அவை (1) வசவ புராணம் (2) சித்தாந்த கொமணி (3) பிரபுவங்க லீலை (4) வீரசிங்காதன புராணம், (5) லெப்பிரகாசம் (6) லெனா பாலைய கவாமிசன் கெஞ்ச விடுதது (7) லெனா பாலைய கவாமிசன் தாலாட்டு (8) லெனா பாலைய கவாமிசன் கலம்பகம் (9) கைத்தல வெண்பா (10) இட்டலிங்க அகவல் (11) இட்டலிங்க அபிடேமோல, (12) கைத்தல

மாலை (13) கெடுங்கழி கெடில் (14) குதங்கழி கெடில் (15) கிரஞ்சன மாலை (16) திருமயிலம் இரட்டைமணிமாலை முதலியவைகளாம். இக் காவ்வரை இவைகளிற் பல கிடைத்தல். சென்ற லெ ஆண்டுகளாக ஞான சாசதானி எனப்பெறும் பொம்மபுரம் லெ ஞானபாலைய கவாமிசனின் சன் முயற்சியால் லெப்பிரகாச கவாமிசனின் கிற நூல்கன் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டு வீரசைவர்களிடையே உலாவி வருகின்றன. மற்றம் வழி நூல்களாகிய சித்தாந்த கொமணியையும் பசவ புராணத்தையும் வெளியிட்ட தனிப் பெருமையும், வீரசைவ வினக்க வினாவிடை வீராசாரக் கட்டளை முதலிய பலசார்பு நூல்களை வியற்றிய பெருமையும் சேலம், செவ்வாய்ப் பேட்டை சாகி செட்டியாரவர்களுக்கே யுரியது. இப்பெரியார் தம் சமயத்திற் கியற்றும் தொண்டுகெரிதும் போற்றற்பாலது. இவர் போன்ற பெரியார் பலாதோன்றி நாட்டிக்கு லலம் புரிவாராக.

வீரசைவ சமயத்தின் தந்தால நிலை:—இக் காளில் வீரசைவர்கன் பனி மலைச்சாரல் முதல் தென்குமரி வரையில் எங்கணும் பரவியுள்ளனர். கோபுரம் முதல் பம்பாய் வரையிலும், மத்திய காடுகளிலும் வீரசைவன் அல்லது லிங்காயிதன் எனவும் ஆந்திர நாட்டில் வீரசைவன் அல்லது கீலவந்தன் எனவும் தென்றமிழ் காட்டில் வீரசைவன் அல்லது சிவாகாரன் அல்லது கீலவந்தன் எனவும் பல்வேறு பெயர்களால் வழங்கப்படுகின்றனர். இப்போது வீரசைவர்கன் மைசூர், ஐதராபாத்த ராச்சியங்களில் தான் அதிகமாய் வசிக்கின்றனர். 1911-ம் ஆண்டு சென்ஸஸ் படிக்கு இந்தியா முழுவதிலும் 2978293 லிங்காயதர்களும், சென்னை ராஜதானியில்மட்டுமே 134592 லிங்காயதர்களும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. கடந்த 1931-ம் ஆண்டு ஜன கண்கியைக் கணக் குப்படி இந்தியா முழுவதிலும் 991218 ஆண்களும் 986503 பெண்களும், மைசூர் ராச்சியத்தில் மட்டும் 390,852 ஆண்களும், 380150 பெண்களும் வீரசைவர்களெனத் தெரிகிறது. இவ்வளவு மக்கன் கிறுந்த வீரசைவ சமயத்தின் கிலைமை எவ்வாறுவது? இது வடநாட்டிக்கு வளைப மதக்களைப்போலவே கிறப்புற்ற விளங்குகிறது. எனினும் இச்சமயம் தமிழ் காட்டில் எக் கிலையிலிருக்கிறது என்று கோக்குவதே இக் கட்டுரையின கிறந்த கோக்கமாம். தமிழ் காட்டில் வீரசைவ சமயம் கீர் குலத்திருப்பதுபோல் வேறெம் மசமும் இராதென்றே துணிந்து கூறலாம். பல ஸ்டுக் கொண்ககளிடையே வீரசைவர்கன் அகப்பட்டுக்கொண்டு அல்லற்படுகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் தன் லெவங்கருதித் தரணெங்கனமேழும் பொருளிட்டிப் பெருமையுற்றல்போதும்; வணியவர் எப்படிப்போவிலும் எமக்கென் என்ற குறைய கோக்கக்கொண்டு சமய கிருத்தியைப்பற்றி ஒரு கிறிதும் கனலிலாயினும் கிணப்ப கில்லை. சமய கிருத்தியைக் கருதா தொழியினாமொழிக. தாமேயாவிலும் வீரசைவ நூல்களைக் கற்ற அதன்படி ஒழுங்குகின்றனா? அ கவுகின்ற. ஒரு கெரே பெரும் வைதிகர்களாய் கிராமங்களிற் ஸூலை முடக்குகளிற் உலகப்போக்குத் தெரியாத தாமே பெரியவரென்று இறமப்புற்ற வகிகின்றனர். இக்குறைகளை யன்றித் தமிழ் வீரசைவர்கன் இனக்காட்டா ரெனவும், பாலைய மடத்தாரெனவும், குகை கமலவாய ராதினத்தாரெனவும், சாரங்கதேவ மடத்தா ரெனவும், ஹெய்க்கொண்டத்தா ரெனவும், வேலூரா ரெனவும் பல பிரிவுகளைக் கற்பித்துப் பிரித்த பிரித்த லெக்கிரெக்கன்போல் வாழ்கிறார்கள். ஆ! ஆ! லெருக்கொரு பிரிவினா? ஒரு லுகரில் இருபிரிவினா? அம்மம்! என்ன

கொடுமை! வீரசைவ மக்களிடையே மலிந்து கிடக்கும் அறிவின்கையால் லன்றோ சமய உணர்ச்சியில் இத்துணைத் திரிபுகளேற்படலாயின! ஒருவருக்குக் கொடுவர் உயர்ந்தோ ரெனவும் தாழ்த்தோ ரெனவும் குறைபு உண்டாயிருக்கத் தல், மணவினை முடித்தல் முதலியன கூடாதென்றும் பிரிந்து பிரிந்து வாழ்கின்றனர். பல கலைகளும் முற்போக்கிலிருக்கும் இவ் விருபதாம் தாற்றாண்டிலே, எம்மதமும் சம்மதமே எனவும் கொள்கை சிறிது சிறிகாக வேருன்றி வரும் இவ் விருபதாம் தாற்றாண்டிலே, தென்னாட்டு வீரசைவர்கள் மாதிரியும் பண்டைக்காலத்துக் கொள்கைகளைப் பற்றிக் கோடாகக்கொண்டு, பிறந்துழி இருந்து போகுழி போகவறியாது 10-ம் தாற்றாண்டு மக்களைப்போல் அறிவினும் கல்வியினும், நாகரிகத்தினும் பிற்பட்டு கிற்கின்றனர். அரசியலறிப்பிடல் கருக்கேற்பவும், மக்களின் சமூகவாழ்விற்கேற்பவும் காலமாதாபாட்டிற் கேற்பவும் கலையுடை பாவனைகளை மாற்றிக்கொண்டாது குன்றமுட்டிய ருளியுப் போலிருந்தும் செய்வகையறியாது பொருளிட்டும் விதமறியாது வறுமை என்னும் பிணிவாய்ப்பட்டு வருத்த முறுகின்றனர். ஆகவின் இனிப்பாறிலும் வீரசைவப் பெரியார்கள் கொண்டிருக்கும் மூடக் கொள்கைகளை அறவே ஒழிப்பார்களாக. மேலாட்டு உடையணிதல் கூடாதெனவும் தலைமயிரைக் கராப் செய்து கொள்ளக்கூடா தெனவும், கப்பலேறி அன்னிப்பாடு செல்லக் கூடாதெனவும் கூறுகின்ற வீரசைவப் பெரியார்களுக்கு அடியென் கூறுவதொன்றன்று. மேலாட்டு நாகரிகத்தைப் பின்பற்றினால் வீரசைவ சமயத்திற்கு உண்டாகும் இழக்கு ஒரு சிறிதுமில்லை. திரைகட லொடியுக் திரையத்தேடு என்ற தமிழ் மூதாட்டியின் கலம்பொலி வாக்கிறெனக்க, அன்னிய நாட்டிற்குச் செல்வதால் பெரிய ஊதியம் கிடைக்குமே யெனின் கடற் பிரயாணஞ் செய்வதால் வரும் இழுக்கென்ன? எந்த நாகரிகத்தைப் பின்பற்றினுமென்? இட்டலிவக்கதை எங்கிருப்பினும் இடைவிடாத பூசெய்கின்றாது திக்குது? மேலாட்டு நாகரிக உடையால் இட்டலிவக்கவழி நாட்டிற்கு இடைபூதேற்படுகின்றது என்னும் பெரியார்களின் கூற்ற திண்ணைக்குத் தேன் கொட்ட மிடாவிற்று தெரியேறிய கதைபோலாம். மேலாட்டு நாகரிக வீரசைவர்கள்தானா மதத்திற்குப் புறம்பான செயல்களைச் செய்கின்றனர்? அந் நாகரிகமில்லார் அச் செயல்களைச் செய்யவில்லையா? எனவே, நாகரிகத்திற்கும் சமயத்திற்கும் ஒரு சம்பந்தமுமில்லை என்பது வெளிப்படல். வடநாட்டிலும் வீரசைவர்கள் பிராடு சென்று கல்விகற்றுத் திரும்பிவந்து பெரிய உத்தியோகங்களை வகித்து தம் ஆசாரத்தில் சிறிதும் குறையாது புகழுடன் வினக்கவில்லையா? இருஷ்ணபாய் என்னும் வடநாட்டு வீரசைவ மாதுசிரோமணி இக்கிலாந்தசெகத மருத்துவ னுலப்பயிந்து M. B. B. S. பட்டம் பெற்று மீண்டும் தாய்நாட்டிற்கு மருத்துவத்தொழிலை நடாத்தி ஆசாரத்திற் குன்றாது வாழ்கின்றனர். இதுபோன்ற உதாரணம் எத்துணைவேண்டும்? ஒன்றல்ல, பலவுண்டு. மற்றும் அந்தணர்கள் வேதமோதல், சமஸ்தான வித்துவானு வீருத்தல் முதலிய பண்டைக்கால தொழின் முறைகளை விடுத்து ஆங்கிலம்பயின்று ஆனப் பெருமையுடன் விளங்குகின்றனர். அதுபோல், சம் சமயத்தினருள் பட்டம் பெறுதற்குரிய ஆவனெல் கல்வியினைக் கற்றவர் ஒருவ ரிருவர்கூட இல்லையென்றே நினைக்கிறேன். ஆகிதிராவிடர், மயிர் விளைஞர், காலியர் முதலிய நாய்த்தப்பட்ட வகுப்பினரும் கல்விகற்று பட்டம்பெற்ற மகாநாடு எங் கூட்டி தத்தம் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடு படுகின்றனரென்றால் வீரசைவ மதம் பெரும் பண்புத்துக் கிடக்கின்றமை புலனாகும். வீரசைவ மக்களிடையே

யே பலரிடம் ஆங்கிலக்கல்வி கற்றற்குப் போதிய பொருளில்லை. பொருளில்லாத தென்னா யா வெனின், பார்த்த கோக்கமும் உலகிபலரிடம் முயற்சியும் இன்மையினாலேயே என்ன. திக்கெனாந்துக்குப் பத்து ரூபாயாக உதவிச் சம்பளமளித்துப் படிப்பித்துத் தமிழ் வித்துவானுக்கும் கழுவக்கி கிறைத்துள்ள இக்காலத்தில், எத்தனை வீரசைவமானவர்கள் பயிலுகின்றனர். அதிகமாகப் போனால் ஐவருக்கு மேலிரார். என்னே வீரசைவ மக்களின் அறியாமை! இங்ஙனம் தமிழ்க் கற்றுப் பண்டிதர்களுக்கூட வரலியலாத குறைந்த சம்பளத்தில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுள் இருந்து தன்புறக் காலங்கழிப்பது அவர் தம் அறியாமையாலும் முயற்சியின்மையாலும். வீரசைவப் பெரியார்கள் நாடோறும் செத்தித்தாங்களைப் படித்தறிதல்வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்குத் தம் மக்களைப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்னும் ஆர்வமேற்படும். ஒரு சிலருக்கு அத்தகைய ஆர்வமும் போதிய பொருளும் இருப்பினும், உண்டியச் சிவின்மையால் படிப்பிக்க வியலாது தத்தவிச்சென்றனர். கல்லூரி இருக்குமிடத்தில் ஜாதிபார் இரார். ஜாதிபார் இருக்குமிடத்தில் கல்லூரி இராது. அங்ஙனமிருப்பினும் அவர்களுக்குக் கீ வேறு கான் வேறு என்ற வேற்றமை விரும்பிற்று. ஒருவர் கீட்டில் மற்றவர் உணவருத்துவதில்லை. இத்தகைய பிடிவாதக் கொள்கையால் பெருகட்ட மடைகின்றனர். இங்ஙனம் கடந்த 20 தாற்றாண்டுகளாக உண்டி முதலியவற்றில் வேறுபடி பிரித்து பிரிக்கிறுத்த மையான் வீரசைவர்களுக்குப் பெருமையும் இலாபமுந்தா னென்றே? யான தித்தமட்டும் ஒரு சிறிதுமில்லை. பசவ புராணத்தின் கண் கூறப்பட்டுள்ள வரலாறுகளில், வணிகமல்லையார் என்பார் வைசியர்; கட்டிக் கோட்டையர் வரலாறுகளில், வணிகமல்லையார் என்பார் வைசியர்; கட்டிக் கோட்டையர் ஆயர்குலத்தவர்; கல்ய காயனா ரென்பவர் இலிங்கதாரண மற்ற, பதி. இவர் கெல்லாம் வீரசைவர்களாக ஆக்கப்பட்டு சைவசமய தீபகனாய் வினக்கவில்லையா? இவற்றினை யறியாமலன்றோ வீரசைவர்கள் கீ வேறு கான் வேறு என்று விதண்டாவாதம் பேசுகின்றனர். இப் பெரியார்கள் பசவ புராணம் சித்தாந்த சிவாமணி முதலிய சமயநூல்களை ஒய்வு கோக்களிற் கற்றறித்து மனநிற்பாற்ற கிடக்கும் வேற்றமை இருளைக் கல்வி என்னும் வினக்கு கொண்டு கீக்க வீரசைவ சித்தாந்த மெய்ப்பொருளை ஆரக்காததுடன் அறித்து அதன்படி நடக்க விரும்புகிறேன். இவ் வேற்றமைகளை யறவே யொழித்து வீரசைவரென்றால் ஒரு சமயத்தினரே எனக் கூறுப்படி ஒற்றமை வார்த்தும் வலிமை திருவன்னாமை, பொம்மையும், இறைக்குடி முதலிய விடங்களிலுள்ள மடாதிபதிகளுக்குத்தான் உண்டு. ஆகவின் அவர்கள் இக்கான் காதம் உறக்கெதபோல் இனியும் இராது விழித்தெழுந்த கைய சமயிகளைப் பார்த்தாலினும், சம் சமயம் முன்னேற்ற மடையவேண்டுமே பெணும் போவதுடன் முயலுவார்களாயின் இம் மதத்திற்கு ஆக்கத்தேடுதல் கூறும். ஆண்டாண்டுதோறும் சங்கத்தின் நினைவாகப் பலரும் சங்கக்கூட்டி மக்களுக்கு சம் சமயத்தில் பற்றுண்டாகச் செய்தல்வேண்டும். ஆனால் மடாதிபதிகளோ, யார் எப்படிப்போயினுமென்! சம் காலத்தை நாம் சரியாகக் கழிப்பின் அது சாலும் என்று நினைத்த வானுரைப் பாழ்காசாக்குகின்றனர். அம் மடாதிபதிகளுக்கு சமயப்பற்ற உண்டாகாத இறைவன் அருள்பாலிப்பாரே.

மதத்திற்குப் புறம்பான சொல்லக்கூடாத செயல்களைச் செய்யும் பாவிகளாகிய வீரசைவர்களையெல்லாம் ஒன்றென சமமாகக் கருதுகின்ற வீரசைவப்

பெரியார்கள், எல்ல ஆசாஸ்ரமத்தில் ஒருமிக்கும் வீரசைவன் வீட்டில் சோதனை மேலிட்டால் அதனால் பெருந்தீமை வந்துவிடுமென எண்ணினாரே. சமன் செய்து சீர்தந்தியாய்வார்க்கு இது மடமை என்பது புலனும், மெய்யன்பர்கள் இதைச் சந்துச் சித்திப்பார்களாக. இற்றை நாட்களில் வீரசைவ இளைஞர்கள் பலரும் பெரியார்கள் விரும்பும் இலிங்கத்தைச் சமூத்தின் அணிந்தகொள்வது "இன்டசென்ஸி" (indecenty) அநாவது பார்வைக்கு விகாரமாயிருக்கிறதெனக் கூறுகின்றனர். ஆ! அவாது உற்றை என்னென்பேன்! பூணூலையணியும் அத்தனாரும், தோலையும் சிறுநீரையும் சமூத்திலணியும் சிறித்தவர்களுள் அவற்றை அகையாமாகக் கொள்கின்றனா! இல்லை. ஆயின், இந்திய எண்ணம் வீரசைவ மக்களிடையே மாத்திர மெழுந்ததெனின்! அங்ஙனம் கிரியாமல், "எம்மதத்தினருக்கும் கிடைக்காத ஒரு ஆபாசத்தை அணிந்தகொள்ளும் பாக்ஷியம் எம்மொருவருக்கே கிடைத்திருக்கிறதே" என எண்ணி ஏன் மெழுகூட்டாது? பிரமதத்தினர்கள் கடுக்கன், சங்கிலி முதலியன அணிவதுபோல் இலிங்கப் பெட்டகம் கமங்கி சிறப்பாய் உரியதோர் அணி. ஆதலின் அன்பர்கள் இலிங்கதாரணம் கொள்கையை இசுத்த இடமுற்ற வருத்தம் போதாதுடன் போற்றியவற்றால் வேண்டும். இங்ஙனமாக நம் சமயத்தில் மல்கிவிட்டதும் போலியாசாரம் கொள்கைகளை விவரித்து எழுதவேண்டுமானால் காலமும் இடமும் போதாதுவாகவின் விரிவஞ்சி இதோடு விடுத்தனன்.

மூன்றேற்றத்திற்குரிய வழி:—இனி இம்மதத்தின் ஆக்கத்தைப்பற்றியும் இனிச் செய்யவேண்டி வனவற்றைப் பற்றியும் ஒரு சிறிது ஆராய்வோம். இப்போது இச்சமயம் ஒன்று இறந்துபட்ட வேண்டும்; இன்றேல் புகழுடன் விளங்குதல்வேண்டும். இச்சமயமானது மதிமேற் பூணூலாக இல்லாமல் சிறப்புக்குடைய வேண்டுகோளில் வீரசைவ மக்களிடையே மல்கிவிட்டதும் அநியாயமாய் பெயையுப் போலியாசாரத்தையும் அறவே ஒழித்தல்வேண்டும். இச்செயல் இருதர தாராலேயே இயலும். (1) வீரசைவ மடத்தலைவர்கள் முன்பு தம் மதத்தின் சித்தாந்தத்தையு ஐயத்திரிபற ஒழியுணர்ந்து பின்பு ஆண்டுதோறும் குறைத்தது பத்து மாணல்களுக்காயினும் அவற்றைக் கற்பித்து அவர்களை நாட்டின் நாற்பாலும் அனுப்பி வீரசைவ மதத்தின் அடிப்படை யான கொள்கைகளை ஆங்காங்கே பிரசாரம் செய்யும்படி ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும். இதற்குச் செல்வமும் வேண்டுவதின்து; செல்வாக்கும் வேண்டுவதின்து. முயற்சி யொன்றிருந்தாற் போதும். மற்றம் தம் மடத்திற்கு எவரெனும் வீரசைவர் வந்தால் அவர் உண்மையில் வீரசைவரா லிங்கங்க சம்பந்தமுடையவரா, சமயமொறி வருவாது நடக்கின்றனா எனவறிந்து உண்டி முதலியன நல்கி உதவிபுரிதல்வேண்டும். வீரசைவர்களைக் கூறிக் கொள்ளு மெல்லோரையும் தக்க மடாதிபதிகளைக்கொண்டு ஆசாரம் செய்வித்து ஒரு தொகுதியினராக்கி உண்டி வசதி அளித்தல்வேண்டும். உண்டிவசதி என்று யான் பன்முறை அழுத்தமாகக் கூறுவதென்னையோவெனின் "சோற்றச் சண்டை"யால் தான் நம் மதத்தில் பல இடைபூறுகள் சிதழ்கின்றன. உண்டிகொடுத்தோ ருயிர் கொடுத்தோர்களாகவின் அங்ஙனம் செய்யின் மக்களிடையே ஊக்கமும் புத்தணர்ச்சியும் தோன்றி இச்சமயத்திற்கு ஆக்கத்தேட முற்படுவர். உண்டிவசதி ஏற்படவே வீரசைவ இளைஞர்கள் ஆக்கத்தே சென்று கல்விசென்று பார்த்த கோக்குடையாவர். மற்றம் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேட்களில் சங்கசங்ககூட்டி இச்சமயத்திற்குள்ள குறைபாடு

களைப் பல பெரியார்களைக்கொண்டு தீக்க முயல்வேண்டும். மடாதிபதிகளிடத்தில்தான் சீர்தந்தியை மதிப்பிடுக்கு மாசலின், இது அவர்களால் செய்தற்குரியது. மேலும், போதிய பொருளுள்ள மடங்களின் தலைவர்கள், வீரசைவ மக்களுக்கு உண்மைச் சமயமெனியை அறிவுறுத்தவான் வேண்டி பத்திரிகைகளை வெளியிடுதல்வேண்டும். ஆனால் குறைந்த சந்தாவில் பத்திரிகைகளைப்பிடுதல் அவற்றை பாதித்தவாங்கும் வீரசைவர்களிலுள்ள என் பதை நினைக்குமிடத்து ஆற்றெனாத தன்பத்தைத் தருகின்றது. முனிசி, திரு குமா வீரையார்களின் கன்முயற்சியால் பிறந்து செல்வாண்டு மக்களிடையே உலவி ஆதரிப்பாரிசிறி இறந்துபட்ட "வீரசைவம்" என்னும் திணை வெளியீட்டை உண்ணுத்தோதும் பெருத்தன்பத்தையன்றே தருகின்றது. பலதிறங்களில் பல ரூபாய்களைச் செலவழிக்கும் வீரசைவர்கள் இப்பத்திரிகைக்கு மாதம் ஒரு ரூபாய் தந்து உதவமுடியாமற் போனமை யாவரானும் என்னி கையாடற்பாலதே. என்னும் பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதில் முக்கியமாய்க் கவனிக்க வேண்டியவை செலவு. "வீரசைவம்" என்ற வெளியீடு வீரசைவ மக்களாலறிந்து கொள்ளமுடியாத அவ்வளவு உயர்ந்த தமிழ் கடையில், எளிதிரணுண முடியாத பெரியபொருள்களைக் கொண்டிருத்தமையான், அது மக்களிடையே ஆதரவிழ்த்தது என்று வீரசைவப் பெரியார் பலர் கூறக்கொண்டிருக்கிறேன். அது உண்மையே. ஏனெனில் கமத மதத்தில், நூற்றுக்கு எண்பதின்மர், போதிய தமிழ்க் கல்வி யறிவுகூட இல்லாமல் ஆரம்ப ஆசிரியர்களாய் இருந்தலின், இத்தமிழ் அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை யென்பது மெய்யே. ஆதலின் இனிவரும் பத்திரிகைகள் எளிய கடையில் காலத்தை யொட்டி சமய முற்போக்குக்கான கட்டுரைகளைக்கொண்டிருத்தல்வேண்டும். இப்போது சேலம் குகையினின்றும் "செவபக்தன்" என்ற ஒரு வீரசைவ பத்திரிகை வருகிறது. அதுவும் மக்கள் விரும்பக்கூடிய கட்டுரைகளை எழுதிவருவதாகத் தெரியவில்லை. கிங்க, சமய முன்னேற்றத்தைக் கருதி நால்கொழுதி வெளியிட விரும்புவார்க்கு மடங்களின் தலைவர்களும், செல்வ வந்தர்களும் பொருளுதவி செய்தல்வேண்டும்.

2. இம்மதத்திற்கு ஆக்கத்தேதல் வீரசைவ இளைஞர்களாலும் உடும். நாய் மொழிப்பற்றே கத்ததாச் தந்திமொகலின், இளைஞர்கள் முதற்கண் வித்வான் முதலிய தேர்வுகளிற் பவிந்து போதிய தமிழ்க் கல்வியறிவு பெற்றுச் சமயநூல்களை கற்றல் வேண்டும். பொருளுள்ளார் ஆங்கிலக் கல்வியும் கற்பது மிகமிக அவசியம். ஏனெனில், பொதுவாக சைவ மதத்தைப் பற்றியும், சிறப்பாக வீரசைவத்தைப் பற்றியும் நூற்றக்கணக்கான நூல்களுள்ளன. என்டன் மாசுகில் "இந்தியா நூல்கள்"ன் ஒரு கட்டிடத்தின் கை, வீரசைவ சித்தாந்தத்தைப்பற்றி 468 தமிழ் நூல்களும், கையுள்களும், 500க்கு மேற்பட்ட நூல்களும் கையுள்களும் படிப்பாரொருவருமிசிறி ஒரு அறையில் அடுக்கப்பட்டு கிடக்கின்றனவாம். அவைகளை இரேணுக பாலியம் ஒன்று. ஜர்மனி தேசத்தினுள்ள கேயுனிவெர்சிக் (Kail University) யில் கட்டமொழிப் போசிரியாக இருக்கும் Dr. F. O. க்கோடர் என்பார் "வீரசைவமதம்" என ஒரு நூலொழுதி சமீபத்தில் வெளியிடப்போவதாகத் தெரிவித்துள்ளார். வீரசைவ இளைஞர்கள் ஆங்கிலம் பவிந்து இவற்றை யெல்லாம் பெற்று ஒழியுணர்ந்து சமயத் தொண்டாற்றினால், வீரசைவசமயம் அடைதற்குரிய புகழ் காலினுள்ளவிட்டுரைக்கற்பாலதோ? இளைஞர்கள் பலரும் தங்கள் ஒய்வு கோசனில் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். பத்திரிகைகளில் பல கட்டுரைகொழுது

வேண்டும்; தூக்கியற்றவேண்டும். பலர் படித்துப் பட்டம்பெற்று அரசியலில் பெரிய உத்தியோகங்கள் வகிக்கவேண்டும்-மற்றும் சிலர் ஆக்கில உயர் தரக் கல்விபெற்று சென்னை சட்டசபையில் இடமும் பெறவேண்டும். இது காறும் யான் கூறியனவெல்லாம் செயற்கரிய செயல்களாயிருப்பினும் முயற்சி என்ற ஒரு துணையைக்கொண்டே எளிதில் முற்றுவீக்கலாம். இவையாகும் என்று சிறைவேற்றப்படுகின்றனவோ அன்றே வீரசைவர்களை வழிவழியாகப் பற்றியிருக்கும் வறுமைப் பிணிவிட்டு நீங்கும். ஒவ்வொருவருக்கும் தம் மதத்தில் தீவிர உணர்ச்சி இருக்கவேண்டும். அவர்கள் மறைந்து கிடக்கும் பல தூல்களையும் வெளியிடவேண்டும். தவப் பிரகாசராம் சிவப்பிரகாச அடிகள் தம்முடைய வீரசைவர்களுக்குரிய தூல்கள் பல யாத்துப் போந்தார். அவர் தன் சித்தார்த்த சிகாமணி, திரு. காகிசெட்டியாரென்னும் வீரசைவப் பெரியாரால் உரையுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஏனைய தூல்களும் ஒருசிலவே அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இச்செட்டியாரவர்கள் தமது முதுமைப் பருவத்திலும், மெய் வருத்தம் பாராது, இம்மதத்திற் கொண்டுள்ள காதலால் இன்னும் பல தூல்கள் வெளியிடக் கருதியுள்ளனர். அன்பர்கள் யாவரும் அவரை ஊக்குதல் வேண்டும். இது காறும் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் சரித்திரம் உவவாரானும் விரிவாக வெளியிடப்படவில்லை. ஆகையால் யானும் என்னுடைய அன்பர்கள் சிலரும் சிவப்பிரகாச அடியை இரூப்பிடமாகிய துறைமங்கலம், கல்லூர், மைலம், பொம்மபுரம், ஸ்ரீலிண்டபுரம் முதலிய விடங்களுக்குச் சென்று கிடைக்கும் கல்வெட்டுகளையும் சரித்திரக் குறிப்புக்களையும் கொண்டு என்னுடைய சிற்றறிவுக்கெட்டியவாறு அப்பெரியாரின் சரித்திரத்தை ஒருவாறு எழுதி வெளியிடக் கருதியுள்ளேன். எல்லாம்வல்ல அல்லமன் அருளினாலும் சைவ வீரசைவப் பெரியார்களின் அருளினாலும் எளியேனாகிய எனது பேராவல் இனிது சிறைவேறப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

"ஆசைபற்றி அறையலுற்றேன்" எனக் கம்பர்பெருமான் கூறியதுபோல் யான் சமயமுன்னேற்றத்திற்கொண்ட ஆசையால் அவ்வப்போது கிடைக்கும் கருத்துகளை "ஆனந்தபோதினி" மாதவெளியீட்டில் வெளியிட உத்தேசித்தனவேனாகையால், வீரசைவ மெய்யன்பர்கள், மிகக் குறைந்த சந்தாவாகிய ஆண்டிற்கொருபாடியைக் கட்டிப் பத்திரிகையைப் பெற்று இன்புறுமாறு வேண்டுகிறேன்.

லீலா சுகார்.

(ஆசிரியர்-தே. விராகவ ஐயங்கார்.)

வடமொழியில் தேனிணியினிய தெய்வ தாலொன்றது. அதன் பெயர் ஸ்ரீகிருஷ்ண கர்ணமிருந்தம். அது கிலங்கடத்த நெடு முடி அண்ணலாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின்து பாலகைகளைத் தன்ன கத்தே கொண்டு மிளர்கின்றது. அதன் ஆசிரியர் ஸ்ரீலீலாககர். இவர் சரித்திரம் கேட்போர் உள்ளத்தை உருக்கி, மலத்தைப் போக்கி, மமதையை யடக்கி எம்பெருமான் பாற் சேர்க்க வல்லதாகும். ஆகையால், அவர் சரித்திரத்தை யாம் கற்றுக் கேட்டு அறிந்தவரை வரைகின்றனம்.

பல்லாண்கட்டு முன்பு கம்மித்தியாவில், எக்காலமும் அரணடியன்றிலேறு போற்றியறியாத அன்பர்கள் வாழ்த்த வந்தவோர் உயர் குலத்தில் உத்தமர் ஒருவர் இருந்தார். இவர் தமது முன்னோர்களைப் போன்று அறநெறிவழி அரணடி போற்றி வாழ்த்த வருகாளில், கீதணி நெடுஞ்சடைப் பூரணனருளால் ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்றார். பெற்ற அம்மகவிற்கு வில்வ மங்கனன் என்று எமகரணஞ் செய்தார். கல்வி பயிற்றுவித்தற்குரிய பிராயத்தே தம் மகவைத் தக்க ஆசானிடம் விடுத்து, வேத வேதாந்தங்களையும் சிவாகமங்களையும் நன்கு பயிற்றுவித்தார்.

வில்வ மங்கனனும், கண்டோர் மெச்சும்படி, ஒழுக்க நெறியிற் பயின்று வருங்கால், தீவினை வயத்தால் தீநெறிப்பட்டோர் கூட்டத்தில் வீழ்தான். கானடையில் வில்வமங்கனனுக்குச் சிந்தாமணி பென்னும் ஓர் வேசையன் சேகமும் ஏற்பட்டது. காலஞ் செல்லச்செல்ல திருணங்கய்யையும் ஒன்றன் பின்னொன்றாக அவனை யாட்கொண்டன. இறுதியில் தன் தகப்பனார் மெய் வருத்திச் சேமித்த வைத்திருந்த செல்வத்தைச் சிந்தாமணியின் சேவையி லிழந்தான்.

செல்வத்தை யிழந்து வறியானபோதும் சிந்தாமணி வில்வமங்கனனை விட்டபாடினான். வில்வமங்கனனும் சிந்தாமணியை விட்டு விலகி ஒரு சிமிட யிருக்கச் சமத்தியாதிருந்தான். மகன் தங்களை விட்டுப் பிரிந்து, தீ நெறியிற் பயின்று வருதலைக் கண்ட வில்வமங்கனனின் தாய் தந்தையர் பிள்ளையை அவனொழுங்குவரும் நெறியினின்றும் மீட்கப் பலவித உபாயங்களைச் செய்தார்கள். என்ன பாடுபட்டும் வில்வமங்கனன் திருத்தியபாடினான்.

மகவைப் பிரித்த தக்கத்தால் அவன் தகப்பனார் வெரு விராவில் அரணடி யடைந்தார்.

தன் தகப்பனார் இறந்ததைக் கேள்விப்பட்டும் வில்வமங்கனன் சிந்தாமணியின் இல்லத்தை விட்டகல விட்டான். சிந்தாமணி வில்வமங்கனன் தன்

விட்டதே கொண்ட அன்பின் பெருக்கைக் கண்டு வியந்தானேனும், ஊரா ளுக்குப் பழகாது, அவன் வீட்டிற்குச் சென்று வரும்படி அவனை வற்புறுத்தி ளான. வில்வமங்கனன் சிந்தாமணியின் பாதங்களில் வீழ்ந்து தன்னை வற்புறுத் தாதிருக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டான். சிந்தாமணியும் போகாதிருந்தான். தகப் பனூர் இறந்தும் வீட்டுக்கு வில்வமங்கனன் வராததைக் கண்ட அபன் உறவு னர்கன் சிந்தாமணியின் இல்லத்தை யடைந்து வில்வமங்கனனை அழைப்புகூறு கேட்டுக்கொண்டார்கள். உறவினர்களின் வேண்டுகோளைச் செவியேற்ற சித் தாமணி வில்வமங்கனனைக் கூப்பிட்டு அவன் வீட்டுக்குச் சென்று அவன் தத் தையின் சமக கடன்களை முடித்துவிட்டுப் பந்தாவது தினமே தன்னிடம் வருமபடி கேட்டுக்கொண்டான். சமக கடலில் வீழ்ந்து கரை தெரியாது நெற்றிப்பத்தையே பேரின்படுமணக் கொண்டு தன் தகப்பனார் இறந்துவிட்ட தையும் பொருட்படாதிருக்கும் வில்வமங்கனன் சிந்தாமணியின் உறவினர்க் செவியேற்றகூறு வானாவிருந்தான். அஃதக் கண்ட சிந்தாமணி தீர்த்தகொண்டு வில்வமங்கனனைத் தடிக்கொண்டு தாக்கித் தல். வீட்டை விட்டகற்றினான்.

தன காதலியினு வகற்றப்பட்ட வில்வமங்கனன் வேறு வழியின்றித் தன் வீட்டையடைந்தான். தகப்பனாருக்குச் செய்ய வேண்டிய சமக கடன்களைத் செய்கத் தொடங்கினான். கிரியைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் வில்வமங்கனனின் மனம் முழுவதும் சிந்தாமணியின்பாலே பிருத்தது.

அந்தோ! காமத்தின் வேகம்தான் என்னே! பந்தாம் நான் இரயின்வரு கையை வில்வமங்கனன் வெகு ஆத்திரத்துடன் எதிர்ப் பார்த்திருந்தான். பந்தாம் நான் இரவு வந்தது. கருமமும் முடிந்தது. தன் காதலியாகிய சிந்தா மணி வதியும் வீட்டை கோக்கிப் புறப்பட்டாள். இவன் வீட்டைவிட்டுப் புறப்படுங் காலத்தில் மாசுற்றிருந்த வானம், கடுவழியிற் சென்று கொண்டிருக் கும் பொழுது கறுத்தது. மேகங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதிக் கொள்ளத் தலைப்பட்டன. ஊழிக்காலத்துக் காற்றுபோல் புயற் காற்று வீசத் தலைபட்ட து. பேயுங்கண்டு கடுங்கும்படியான இரவில் வில்வமங்கனன் சிந்தாமணி யின்பேரிற் கொண்ட காதலின்பெருக்கால், இவற்றைக்கண்டு அச்சம் கொண் ணாது மேல் கோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். கடுவழியில் ஓர் ஆற்றைக் கடந்து அப்பாற் செல்லவேண்டியதாயிற்று. ஆற்றிலோ வெள்ளம் இருக்கையு ம்பூண்டு ஓடிற்று. எங்கும் இருன் சூழ்ந்து கொண்டது. வழியோ தெரியவில்லை. எவ்வாற்றினும் சிந்தாமணியின் வீட்டைச் சேர்ந்துவிடவேண் டிமென்ற எண்ணமே வில்வமங்கனனின் மனத்திற் குடி கொண்டிருந்தமை யால், தண்ணீரில் இறங்கித் தன்னால் எவ்வளவு தூரம் நீந்திச்செல்ல முடியு மோ அவ்வளவுதூரம் நீந்திச் சென்றான். கட்டாற்றி விருக்கும்பொழுது கை கால் சேர்ந்துவிட்டன. ஆயினும் சற்றும் மனத் தளர்ச்சியடைபாது வில்வ மங்கனன் மேல் கோக்கி நீந்திச் சென்று கொண்டிருக்கும்போது எதோ ஒன்று வில்வமங்கனன் சரீரத்தில் தாக்கியது. உயிர் போகும் தருவாயிற் கிடந்த சஞ்சீவியைப் போன்று வில்வமங்கனன் மிருத்த ஆனந்தத்தோடு தன்மேற்குக் கிய அப்பொருளை கதியைக் கட்டப்பதற்குரிய வேர் சாதகப் பொருளாகக் கொண்டு அடித்தகரையை யடைந்தான். பின்பு சிந்தாமணியின் வீட்டை கோக்கிச் சென்றான். சிந்தாமணியின் வீட்டு வாயிற்கேவு சாந்தப்பட்டிருந் தது. சதையைத் தன்னுள்ளுமிட்டும் தட்டினான். மழை, காற்று, இடி இவற்

தின் தூவாரத்தால் சதவு தட்டப்படுங்கு சப்தம் சிந்தாமணியின் காதிற் கிழவிலலை. புழக்கடைப்பட்டும் சென்று வீட்டின் உள்னே செல்வதற்கு சதாவது வழி மிருக்குகாவென்று பார்த்தான். அதனும் வழி ஒன்றும் காணப் படவில்லை. இவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டும் சிந்தாமணியி னில்லத்தை யடைந் தும் தான் உள்னே செல்லக்கூடாதிருத்ததற்குரிய தன் விதியை நினைத்து வில் வமங்கனன வகுத்திக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில், மின்னொளியால், சுவரின் சீது எதோலொன்று தொங்கிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். வில்வமங்க னனின் சந்தோஷத்தை யாரோ சொல்லமுடியும்! தொங்கிக் கொண்டிருப்ப தைத் தவிரேன நினைத்த அந்நூதலியால் வீட்டினுள்ளே குதித்துச் சிந்தா மணி படுத்திருக்கும் அறையை யடைகது என்னித்தொரிலிருத்த சிந்தாமணி யை பெறுப்பித் தன் வருகையை அலவிடம் தெரிவித்தான்.

தல் 7பரில் வில்வமங்கனன் வைத்திருக்கும் போக்கை யெண்ணிச் சித் தாமணி வயத்து கொண்டிருக்கும்போல், வில்வமங்கனனின் சரீரத்திலிருந்து ஓர் தி காற்றம் வீசுவதை யுணர்ந்தான். வில்வமங்கனன் தன் வீட்டைத் த காலம் கடு கிரியா பிருத்தலையும் அப்பொழுது இடியிடித்து மழை பொழிவதையும் கண்ட சிந்தாமணி "இவ்விரவில் தி இங்கு அப்படி வந்தாய்! உன்மீது தி காற் கம் வீசக் காறாமென்ன? வீட்டின் சதவுகள் திறக்கப்படாதிருக்க தி எவ் வாத என் வீட்டினுள் தகழ்த்தாய்?" என்பன போன்ற பல கேள்விகளைக் கேட்டாள்; அப்பொழுது தான் ஆற்றைக் கடந்த முறையும் ஓர் கயிற்றின் உத வியால் வீட்டின் சுவர் ஏறிக்குதித்ததையும் வில்வமங்கனன் சிந்தாமணியிடம் வினங்கக் கூறினான். வில்வமங்கனன் உறவதைக்கேட்டு ஆச்சரியங்கொண்ட சிந்தாமணி ஓர் வினக்கைக் கையிலெடுத்திச் சென்று வில்வமங்கனன் சுவரின்மீது ஏறிக்குதித்த வழியைப்பார்க்க, அங்கு ஓர் கருகாகம் தொங்கிக்கொண்டிருப் பதைக்கண்டாள்! அதைக் கண்ட சிந்தாமணி வியப்புக் கொண்டவளாய் வில்வமங்கனனை கோக்கி "தீ ஆற்றைக் கடந்த வழியைக் காட்டு!" எனக்கேட் டே சிந்தாமணியை வில்வமங்கனன் ஆற்றிற்கு அழைத்துச்சென்று, தான் ஆற் றைக் கடந்த இடத்தைக் காட்டினான். ஆற்றங்கரையில் ஓர் குதத்தில் அழு கிய பிணம் ஒன்றி கிடப்பதை இருவரும் கண்டனர். வில்வமங்கனன் மீதிரு த்தவரும் தி காற்றமும் அப்பிணத்தின் காற்றமும் ஒன்றாய் இருக்கவே அதன் உதவியாற்றான் அவ்வாற்றை வில்வமங்கனன் கடத்திருக்கவேண்டுமென் சித் தாமணி ஊடுத்துக்கொண்டாள்.

உடனே சிந்தாமணி வில்வமங்கனனைப் பார்த்து "அப்பப்பா! இன்றே தி என் மேற்கொண்ட காதுகப் பழுதற வறித்தேன். இடி, மழை, புயற்காற்று, தகப்பனின் சமக கடன், ஆறு, பிணம், பாம்பு இவைகளும் உனக்கு என்மீது கொண்ட காதுக்கு முன்னால் மழுங்கிச் சென்றாலே! சேவலம் பொருளின் பொருட்டு என்னுடலத்தை கீற்ற வயிது வளர்க்கும் இழி தொழிலுடைய வினை மாதாபி யான், உன் போன்றிருத் தகுதியுற்றவனா வென்பதை நினைக்கும்போல், என் மனம் காணத்தை யடைகின்றது. தி என்மீது கொண்ட காதுவில் ஆயிரத்தில் ஒரு பாகத்தை, தாயினும் சாலப் பரிந்துணவளித்து சம்மை காக்கும் தயாரானுமே எம்பெருமான்மீது வைப்பாபாஅல் புலன்களை வென்ற புனிதர்களாலும் காணமுடியாத கதியைக் காணலாமே! வகுத்திதலை யே பொருளாகப் போற்றி புனைத்து கீற்றும் மாரவிவாகிய என்மீது தி காற் தும் இன்சொல் மானியை, சம் பிதயிப்பிணிக்கு மருந்தாகிய, ஒப்பிலா மணி

யாகிய நம் அப்பன்மீது சாற்றுவாயாகில் எல்லையற்ற அழியாத இன்ப வலகில் வாழலாமே. பெண்களின் உருவங்கள் தந்தாற்றம் வீசும் ஊன்பொதியென் பதை மறந்தாயே!" என்று மிகுந்த ஆவேசத்தடன் அறிவுச்சுடர் கொளுத்தி னான். சிந்தாமணியின் அன்மெனும் தடாகத்தினின் றெழுந்த இன் சொற்க ளாகிற நீருந்துக்கன் வில்வமங்களின் மனமெனும் களர் கிலத்திற் பார்த்தவு டன் பத்தி யென்னும் பயிர் தழைத்தோங்க ஆரம்பித்தது. உடனே வில்வ மங்களன், பேயாற் றுக்குண்டவன் போலவும் பித்தவாய் பட்டவன் போலவும், சிந்தாமணியினின்றும் ஓடவாரம்பித்தான். என்னதான் சிந்தாமணி தடுத் தும் வில்வமங்களன் தாங்காது ஒருவரும் காணாதவாறு ஓடிவிட்டான். பன் னாட்கள்வரை அன்ன ஆகாச மின்றிப் பேயன்போல் சுற்றி திரிந்தான்.

இதாதிபில் கல்வினைப்பயனா லோமெனின் என்னும் மகானின் தரிசனம் வில்வமங்களனுக்குக் கிடைத்தது. அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் து லீலா விபூதிகளை வில்வமங்களனுக்கு உபதேசிக்க அவன் மனம் பகவானது லீலை களின் வயமாயிற்று. சிற்றின்ப இருட்டிடலும் நீங்கப் பேரின்ப அருட் சோதி வில்வமங்களனின் இருதயத்தில் உதயமாயிற்று. அன்றே பகவா னின் மீது இன்வலிமாலை நீட்ட வாரம்பித்தான். லீலா களர் என்ற காமத் தையும் பெற்றான். இனி வில்வமங்களன் லீலாகளர் என்ற பெயரால் அழைக்கலாம்.

தாம் கற்கதி படைவதற்கு முதற்குருவா யிருந்த சிந்தாமணியையும், தமக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் திருவிளையாடல்களை அறிவுறுத்திய லோம கிரியையும் லீலாகளர் என்றும் மறந்தாரில்லை. அவ்விருவரையும் தாமி யற்றிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண கருணா மிகுதத்தில் வைத்தத் துதித்திருக்கின்றார். தாம் ஈசுவராயிருந்து விவ தீர்க்கை பெற்றவராயினும் தம்மனம் நீலநெடுங்கிரி போன்றும், மழை முகிப்போன்றும் திகழும வண்ணத்தடனும் உலகை மயக்கும் மந்தஹாசத்தடனும் விளங்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையே காடுவதாகச் சொல்லுகிறார்.

இவரது சரித்திரச் சுருக்கம், மனமெனும் தோணி பற்றி மதி என்று சொல்லக் கூடிய கோவையுற்றிச் சினமெனும் சாக்கை ஏற்றிச் சம்சாரமாகிற அலைக்கடலில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, மதன் என்று சொல்லக்கூடிய பாறையாற் றுக்குண்டு போக நெறி தெரியாது அவ்வுற் பட்டுக்கொண்டிருக் கும் மன்பதைகளுக்குச் செல்லும் நெறிகாட்டக் கூடியவோர் கக்காளுக்குத் திக ழும். அல்லாமலும் ஒருவன் துழிவான தீ நெறியில் பயின்று யாவரும் கடித்து பழிக்கக்கூடிய செயல்களைச் செய்வனும், எப்பொழுதாவது ஒருமுறை, தன் குற்றத்தை உணர்ந்து, உண்மையாகப் பகவானிடம் தான் செய்த குற்றங் களுக்காக இரங்கிக் கழுவாய் செய்துகொள்வானாகில் அவனது விண்ணப்பங் களுக்குப் பகவான் செவி சாய்த்து, அவனை அணைத்துக் கொள்வார் என்பதும் இவர் சரித்திரத்தால் புலனாகின்றது.

தமிழ்மொழியின் முன்னேற்றம்

—:(0):—

(V. வெங்கடாசலம், B. A.)

நம் தமிழ் மொழியின் மேன்மை சிறிதன்று; அம் மொழியை வளர்த்துள்ள புலவர்கள் வன்மையும் சிறிதன்று. அவர்கள் தமிழ் மொழிக்கு என்மையுரியா நீதிநெறிகளையும் அறிவு வாக்கியங்களையும் தந்துள்ளனர். ஒளவை, வள்ளுவர், சம்பர், கங்கோர், புகழேந்தி ஆகிய சிலர் தந்த மக்கள் வீட்டில் சாகவதமாய்க் குடிபுகுந்திருக்கின்றனர் அன்றோ? ஆயினும் நாம் இம் மட்டுடன் திருப்தி படைத்த மேலும் மேலும் நம் மொழியை வளர்க்க வேண்டாமா வென்று கேட்கிறேன்?

தமிழ் மொழி எப்படியோ முன்னேற்ற மடைந்து கொண்டோ தானிருக்கிறது. ஆனால் அதன் வளர்ச்சிக்கு இந்த வேகம் போதுமா? தமிழ் மொழியுக்கும், அதாவது உலகில் இன்று நிலவுகின்ற ஆங்கிலம், ஫ிரெஞ்சு போன்ற ஐரோப்பிய பாகைகளையும் மலையாளம், தெலுக்கு வக் காளும் முதலியவற்றையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமாயின் தமிழின் மலை மேல் ஏதச் தன்மை எளிதில் புலப்படும். முக்கியமாகச், சென்ற ஐம்பது வருடங்களில் மலையாளமும் வக்காளமும் அடைந்துள்ள அபிவிருத்தியைக் கண்டால் நாம் காணமுற்ற நிற்க வேண்டும். இக்கிலாத்தில் ஆங்கிலம் எவ் வளவு சீக்கிரம் முன்னேற்ற மடைந்த தற்பொழுது ஞாலமுழுவதும் பரவி சர்வ தேச மொழியாய் விளங்குகிறது! சுமார் 800 வருடங்களுக்கு முன் "ஆங்கிலம்" என்பதே இல்லை. சாளர் என்னும் புலவர் காலத்து ஆங்கிலத் தின் கேவல கிளையை யான் கூற வேண்டுவதில்லை. அவர்தான் ஆங்கிலத் தின் முதல் புலவர்; முதன் முதலில் கவினை இயற்றியவர். அவருக்குச் சப் பால் ஸ்பென்சர் (Spencer) ஜேம்ஸ் பீரிசர் (Shakespeare), பென் ஜான் ஸன் (Ben Johnson) மார்லோ (Marlow) டிரைடன் (Dryden) ஜான்ஸன் (Johnson) கார்லைல் (Carlyle) ரஸ்கின் (Ruskin) எனப் பல புலவர் துத் தக் கண்கெல் தோன்றி ஆங்கிலத்தின் விரிவு இவ்வளவு என்று ஒரு வகை யதத்துக் கூற முடியாதவாறு செய்த விட்டனர். இன்றோ பெர்னார்ட் ஷா, (Bernard Shaw), எச். ஜி. வெல்ஸ் (H. G. Wells) எ. வி. லூகஸ் E. V. Lucas, இன்னும் அனேகர் ஆங்கிலத்தின் மன்னர்களாய் விளங்குகின்றனர். இவர்கள் யாவரையும் போற்றி வளர்த்த ஆங்கில மக்கள் கதேசப் பித்தக் கொண்டவர்கள்; தங்கள் பாஷையை உயிர் போல் மதித்தவர்கள். ஆகவே அப் புலவர்கள், காவலர்கள், யாவரும் மொழியை காளுக்கு காள் அபிவிருத்தி படையும்படி செய்துள்ளனர். இதற்கு நேர்மாறாக நம்மவர் மொழியைக் கவ னியாது இருக்கின்றனர். தொன்று தொட்டே விளங்கிய மொழியை ஒவ் வொரு காலத்திற்கும் தருத்தவாறு வளர்க்காது அடியோடு ஆற்றில் தள்ளி விட்டனர். அதன் பயனாக இன்று தமிழின் வீரியமும், விரிவும், வல்லமையும் குறைந்துள்ளது. அதன் மக்களே அதைப் படியாது வேறு மொழிகளைக்

கைக்கொள்ளுகின்றனர். மெழுவியும் படிப்பாரிந்திக் காட்டில் வளர்ந்த மல்
லிகை போல் மணம் கீங்கி மாசுந்து உறங்குகிறது.

முற்காலத்தில் தமிழ் இயல், இசை, காடகம் என மூன்று வகையாகப்
பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் இயற்றமிழிலேயே பண்டை துல்கன் யாவும்
செய்யப்பட்டுள்ளன என்பது யாவருமறிவர். இசைத் தமிழும் காடகத்
தமிழும் இக் காலத்தில் இல்லை யென்றே உறலாம். இதனையாவும் பன்
டைக் காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள தமிழ் காடகம் ஒன்றுவது கிடைக்க
வில்லை. தலிர் ஜனங்கள் சாதாரணமாய்ப் பேசும் வசனம் இல்லாத
போலிற்று. செய்யுள்களு குன்ன உரைகளே முற்கால வசனங்கள்—தமிழில்
வைத துல்கன் இல்லாமை ஒரு பெருங் குறை. ஆனால் இப்பொழுதுதான்
பெருகிவருகின்றன. ஆகவே தமிழன்பர்கள் செய்ய வேண்டிய முக்கிய கட
மை யாது? பற்பல விஷயங்களைக் குறித்தும் தம் மொழியில் வசன துல்
கள். இயற்ற முன் வரவேண்டும். சர்வ கலாசாலைப் பட்டம் பெற்றோரும், தற்
கால உலகவியல்பை யுறித்தோரும் ஆங்கிலம் முதலிய பாஷைகளின் முக்கிய
காவியங்களைப் படித்தோரும் புது வழியில் பற்பல புத்தகங்களை எழுதித்
தமிழ்த் தாய்க்கு கல்ல தொண்டாற்றலாம்.

எதற்கும் முதலில் பண்டைத் தமிழ் நூற்களில் முக்கியமான சிலவற்றை
யாவது யாவரும் கற்றல் அவசியம். தமிழ்த்தாய் போற்றுவாரின்றிப் பரித
லிக்கின்றனர். இன்னும் தமிழ் மொழியில் உள்ள பல துல்களின் பெயர்
களையேனும் பலர் கேட்டதே கிடையாதெனின் இதனினும் இழிவு
வேறுண்டோ?

தமிழ்த்தாசைகளின் லீலிய சரித்திரங்களை கன்றாயந்த கொள்ள
அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மூடக் கங்குலியகற்றி அவர்கள் வாழ்க்
கையில் குறிக்கோள்களை விளக்கும் புத்தகங்களைப் பண்டிதர்களும் ஆசிரியர்
களும் இயற்றல் வேண்டும். இப் புலவர்களைப் பற்றி மிகவும் சிறிதே காமறி
தோம். அதுவும் பற்பல பிரயோஜன மற்ற கம்ப முடியாத கட்டுக் கதை
களாகவே யறிவோம். இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து பழைய செப்புப்
பட்டயங்கள், கல்வெட்டுகள், ஏடுகள் முதலியவற்றைப் படித்து அவை யளிக்
கின்ற இன்சாரத்தைச் சரித்திரத்திலும் ஆராய்ச்சியிலும் தேர்ச்சியுள்ளோர்
புத்தக ரூபமாய் வெளியிடல் அவசியம். தமிழ் மொழி மன்னர்களின்ச் சூழ்ந்
திற்கும் மூடுபனியை கீக்கினால் தான் அன்றோர் பெருமை உலகெலாம்
வினங்கும். ஆங்கிலத்தில் பலவாசியர்கள் சேர்ந்து, "ஆங்கிலப் புலவர்கள்"
English men of Letters) என்னும் தொகுதியைச் செய்திருப்பது போல்
காரும் கத்தமிழ் காவலர்களை ஓர் தொகுதியாகச் செய்து "தமிழ் காவலர் மாலை"
யொன்று தொகுத்தல் இன்றியமையாதது. இவ்வளவு நாள் காம் கம் புலவர்
களை அட்டை செய்தது போதும்; இனி மேலும் வேண்டாம். இவ்வகை
செய்வதில் ஓரோர் மலர் சேர்ப்பவரும் தாம் மிகவும் விரும்பும் ஆசிரியரை
யெடுத்துக் கொண்டால் மாலை மிகவும் அழகு பெறும். இவ்வகைத் தொகுத்
துள்ள மாலைகை கம் தாய் கழுத்திலணித்த அம் மலர்களின் விலையைப்
இன்பத்தையும் பருகி அன்னுரைக் கைகூப்பி வணங்குகிறோம்.

எனிய வசன கடைபில் கம் புலவர்களைப் பற்றிய புத்தகங்களையும்
அவர்கள் துல்களில் உறப்பட்டிருக்கும் பொருள்களைப் பற்றிய விரிவான
கட்டுரைகளையும் தமிழ்மொழி மிகுதியாய் விரும்புகிறேன். வள்ளுவர், கச்சி

கம்பர், சுந்தர், இளங்கோவகை, சாத்தனா போன்ற எண்ணிறந்தவர்க
ளுடைய தத்துவஞானம், உரைக் கொள்கைகள், நீதி கொறி, கவித்திறம், இன்
னும் பல விஷயங்களைப் பற்றியும் துல்களை வளர்க்கலாம். இத்தகைய துல்
களைச் செய்யக் கற்றறிந்தோர் முன்வந்தால் மொழி எளிதில் அபிவிருத்தி
யடைபு மென்பதில் ஐயமில்லை.

பொதுவாக வசனதூலில், கட்டுரைகள், காவல்கள் காடகங்கள், குறிப்
புரைகள், சான்றிதழ்கள் மிகுதியாய் எழுதவேண்டும்; கம் இலக்கியத்தை
வளர்ப்பதற்கு எளிதான வழி இதன்றி வேறில்லை. தற்பொழுது காம் சில
சூடுகளைகளில் பாரக்கும் விவசாயக் கட்டும் போதா. காலியம், பொரு
ள்தாரம், சமூகம், சமயம், கலைகள், சான்றிதழ் காவற்றிலும் கட்டுரைகளை அறி
ஞர் எழுத வேண்டும். ஆனால் அவை எளிய கடைபில் அடிகாயும், கலைச
கலை, பொருட் கலை பெற்றதக் குற்றமற்றவையாய் இருத்தல் கலம். ஒவ்
வொரு ஆசிரியரும் இலக்கியத்திலும் எழுத்த கடைபிலும் கல்ல தேர்ச்சியும்
உயர்வும் அவுடய முயல் வேண்டும்.

சான்றிதழ் கம்பத்தான கட்டுரைகள் அனேகம் வேண்டும். ஆங்கிலத்தி
லும் ஜர்மன் பாஷையிலும் இருப்பது போல் தமிழில் சான்றிதழ் புத்தகங்கள்
வளர வேண்டும். அனேக கட்டைகள் இடைபில் இருத்த போதிலும் காம்
சமது வேலையில் பின் வாங்குதல் கூடாது.

தற்காலத்துத் தமிழ் காவல்களைப் பற்றி யொன்றும் கான் கூற வேண்
டியதில்லை. காம் காவல்கள் எழுதத் தொடங்கி அதிகம் கானாக வில்லை.
மேலும் கங்கு முன்னால் வசன துல்கள் இல்லாததால் ஒரு காவல் எழுது
வதற்கு மிகுந்த கிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இருத்தாலும் காவல் அல்லது
கவிதைகள் என்பதன் முக்கிய அம்சங்கள் யாவை யென்று காம் அறித்த கொள்
குதல் வேண்டும். வாழ்க்கையின் உண்மைச் சரித்திரமே காவலாகும். மேல்
காட்டு ஆசிரியர்களை யப்படியே இவ்விடம் கொண்டு வராமல் கம் காட்டுப்
பழக்க வழக்கங்களையும், காட்டு கடத்தையையும், மக்கள் மனப் போக்கையும்
தழுவினே காவல்கள் எழுத வேண்டு மென்ற யாவரும் அறித்த கொள்ள
வேண்டும். காவல்கள் மனிதர்கள் வாழ்க்கையில் எட்கும் சம்பவங்களைக்
கூறுவன வாதலால் அவற்றில் ஆசிரியருடைய கீண்ட பிரசங்கங்களுக்கும்,
விரிவான வாக்கு வாதங்களுக்கும் இடம் கிடையாது.

காவல் மட்டுமன்றி காடகங்களும் மிகுதியாக் எழுதப்படல் வேண்டும்.
ஆனால் இவ்வளவுடன் கம் வேலை முடித்த விடவில்லை. செய்யுள் தற்பொழுது
தர் புது கோக்கத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். எப்பொழுதும் கட்டுரை
யம், நீதினையம், மனிதன் இறந்த பின்பு செல்லக் கூடிய காதல்தையும் கூறு
வதாயின்றி உரை விஷயங்களைப் புத்தியே மிகுத்தல் அவசியம். மிகவும்
எளிய கடைபிலும் எழுதப்பட வேண்டும். எளிய கடைபிலேயே அரிய
பெரிய பொருள் அடங்கிய விதமானச் செய்யுள் சந்திக்கலாம். இதற்குப்
பாத்தியாகோ தர் பெரும் வழி காட்டியாவார்.

ஒரு சிறு விவசாயத்தில் இரண்டாயிரம் வருஷங்களாய் வாழ்ந்த மொழி
யின் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிக் கூறுதல் முடியாத காரியம். காம் செய்ய
வேண்டிய பல வேலைகளில் சிலவற்றையே கூறியுள்ளோன். இவையாவும்
செய்வோரை மக்கள் போற்ற வேண்டும். வாழ்க தமிழ்மொழி!

மரபு காத்த மன்னவன்

(தே. ப. பெருமாள்.)

'செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே—இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே.'

என்று பாரதிமார் புகழ்ந்து போற்றிய நஞ்செந்தமிழ்நாடு முன்னை ஞான்று
முப்பிரிவினதாய் இருந்தது. அவை முறையே சோகாடு சோழகாடு, பாண்டி
காடென்ப, இவற்றுள் பாண்டிநாட்டை ஈண்டிய சிறப்பிற் பாண்டியர் மாட்
மதுரையைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆண்டு வந்தனர். இவர் கீரத்திலே
மிக்கவர், வெற்றியிலே சிறந்தவர், குடிமக்களிடம் அன்பு பெருகியவர்,
இவர் குடிசனைத் தக்கண்ணெனக் காத்து வந்தனர். இவரது செங்கோன்
முறையில் மக்கள் துன்பம் என்பதை அறியாராய் வாழ்ந்து வந்தனர். மாத
வர் கோடும் மடவார் கற்பும் இக்காவலர் காவலால் விளக்கமுற்றிருந்தன.
எக்கனும் உயரிய நீதியே வழங்கிவந்தது. இவ்வாறு நீதியாய் மன்பதை
புகழ் அரசாண்ட இம்மன்னர் மரபிலேயே செடுஞ்செழியன் என்னும் மன்ன
னும் தோன்றினான். இவன் தம் முன்னோர் கொண்ட முறையை முழுதும்
கொண்ட மன்னனாவான். உயரிய நற்குணம் படைத்தோன். இவனது
பெருமை தமிழகமெங்கனும் பெருகி யிருந்தது. இம்மன்னன் காலத்தி
லேயே சிலம்பு காரணமாகக் கொலை சிகழ்ந்தது. வஞ்சக செஞ்சூழை பொற்
கொல்லன் இம்மன்னனை ஏய்த்துத் தானும் உட்கைதயாக சிந்து கொவலனைக்
கொலை செய்வித்தான். இம்மன்னன் பின்னர் அக் கொலை அவகொலை
யெனக் கண்ணியின் வாயிலாய் அறிகிறான். உடனே அக் கொலைக் குற்றத்
திற்குத் தன்னுயிரை நீத்து மாசற்ற தன் மரபைக் காத்தான். இவ்வாறு தன்
னுயிரையும் நீத்து தன் மரபைக்காத்த இம் மன்னவன் பெருமையை சிலப்
பதிசாரம் என்னும் செந்தமிழ்தால் ஈன்கு போற்றுகிறது. இவனது குற்ற
மின்மையையும் கூறி இவன் தன் மரபிடை வைத்த பற்றையும் ஈன்கு
விளக்குகின்றது. அப் பெருதியனை ஈண்டெடுத்துக்காட்டி அம்மன்னனின்
பெருமையை விளக்குதற்கே இக் கட்டுரை எழுந்த தென்க.

கணவனை யிழந்த கண்ணி பாண்டியமன்னவன் முன்னர்த் தோன்றி
னான். ஆண்டுக் கண்ணியின் துன்பக்காலத்தைக்கண்ட காவலன் மதி
மயக்கமுற்ற அவனை யானென வினவினான். அதற்குக் கண்ணி,

'தேரா மன்னு செப்புல துடையேன்

.....

வாயிற் கடைமணி ஓகோ ஓடுக்க

ஆவின் கடைமணி யுருகீர் செஞ்சு சுடத்

தான்றன்—அரும்பெற்ற புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன்

பெரும் பெயர்ப்புகா ரென்பதியே யவ்வூர்

ஈசாச் சிறப்பி னிசைவின்கு பெருக்குடி

மாசாத்து வணிகன் மனையாதி

வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை தூப்பச்
சூழ்மன் மன்னு! சின்னகர்ப் புருத்திம்
சென்காற்சலம்பு பகர்தல் வேண்டி சின்பாற்
கொலைக் கணப்பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணி பென்பதன் பெயரோ.....'

எனத் தன்னை விளக்கமாகக் கூறினான்.

இதுதேட்ட மன்னவன் கண்ணியை கோக்கி "பெண்ணே! சின் கண
வன் என் தேவி காற்சலம்பைக் கணவு செய்தான். ஆதலின் அவனைக்
கொல்லுதல் செய்தேன். கணவனைக் கொல்லுதல் கடுங்கோ லன்று. அது
மன்னவர் தீதியே" என்றுகாத்தான்.

"மன்னவனே! என் கணவன் கணவனல்லன்; அவன் கொணர்ந்த சிலம்
பிடை அமைந்தது மாணிக்கம்" என்றான் கண்ணி.

அரசன் "அங்கனமாயின் "எம் தேவி சிலம்பிடை அமைந்தது முத்தே"
என்றவனாய், கோவலன் கையினின்றும் பெற்ற சிலங்கைப் தன் முன் வைத்
தான். தன் சிலம்பைக்கண்ட கண்ணி அதை உடைத்தான். அதினின்
தும் மாணிக்கம் மன்னவன் வாயிலில் துள்ளித் தெறித்தது.

மன்னவன் தன் தவற்றை உணர்ந்தான். தன் முன்னோர் செய்த உய
ரிய நீதிசெல்லாம் அவன் உன்சத்தே தோன்றி சிந்தன. அதுபோழ்து
அவனது உயிர் உடலில் தங்கப்பெற்றிலது. வெண்குடை தாழ்ந்தது. அவன்
செங்கிசால் தளர்ந்தது. அவன்

'பொன்செய் கொல்லன் நன்சொற் கேட்ட

யானே வரசன்? யானே கன்வன்!

மன்பதை காக்குக் தென்புலக் காவல்

என்முதற் பிழைத்தது, செடுக வென்னாயுன்.'

எனக் கூறி மயங்கி விழுந்து மடித்தான். இதுகண்ட கோப்பெருந்தேவி
யும் ஓடுக்கம் எய்தியவனாய், கொழுநன் பாதம் தொழுதவனாய்த் தன்னுயிரை
நீத்தான்.

தவறு செயப்பெருத மனிதர் உலகிடைக் காண்டல் அரிது. அங்கனம்
ஒருவர் இருப்பாரின் அவர் மக்களினம் மேம்பட்ட பிறகுலத்தினராகவே
இருத்தல் வேண்டும். மக்களாப் பிறந்தார் எவரிடையும் தவறு காணுதல்
இயல்பு. அத் தவறுக்கு அவர் பின்னர் உணர்ந்து கழுவாய் தேடுவர்.
ஆனால் செடுஞ்செழியனின் தவற்றால் விளைந்ததோ அவக்கொலை. அக்
கொலைக்கு அவன் எம்முறையில் கழுவாய் தேடுவன்? தற்கொலையாலேயே
அவன் அக்கொலைக்குக் கழுவாய் தேடுவா னாயினான்.

செடுஞ்செழியன் மாசற்றவன். கன் மனப்பாங்குடையன். தம் மக்
களும் தம்மைப்போல் மாசற்றவராகவே இருப்பார் என்பது இவன் எண்ணம்.
அவ் வெண்ணத்தாலேயே இவன் வஞ்சகசெஞ்சுப் பொற்கொல்லனின் புன்
மொழியை கன்மொழியென எம்பினான். பின்னர்க் கண்ணியால் அம்மொழி
பொய்ம் மொழியென இவன் அறியகொள்தது. அதுபோழ்து அம்மொழி எம்
பிய தன்னை 'பொன்செய் கொல்லன் தன் சொல்சேட்ட, யானே வரசன்?
யானே கன்வன்' என இழித்துக் கூறுகிறான். எக்கம் கொன்னுகின்றான்.

உயிரையும் விடுகின்றான். இது வன்றோ உயரிய மன்னவர் நீதி! இதனால்
கெடுஞ் செழியனின் கல்மணப்பான்மை புலனாகின்ற தன்றோ!

தட்டான் மொழியை கம்பித்தான் புரிந்த வினாயாலேயே தன் குலம்
கெட்டது என்பதை அறிந்ததே காவலன் உயிர் அசுறுதலுக்கு ஏவலாய் இருந்
தது. அது அவன் சாவின் இறவாயிற் கூறிய 'மண்பதை காக்குத் தென்புலம்
காவல் என்முதற் பிழைத்தது. கெடுக வென்னாயுள்' என்னும் உயரிய மொழி
யாற் போதரும்.

உண்மையாய் ஆயுங்கால் மன்னவனிடம் அவமாய் கிழந்த கொலைச்
குற்றம் காணப்பெறல் அரிது. கெடுஞ்செழியன் தன் காதலி காற்சிலம்பைக்
கனவாடிய கல்லினைக் கொல்ல ஏவல் செய்தானேயன்றி குற்றமற்ற கோல
லினைக் கொலை செய்யக் காவலரிடம் கூறினான்வன். இது காவலரிடம்
பணித்த ஆணையாற் புலனாகும்.

'கங்கென்

தாழ்ப்பூங்கோதை தன் காற்சிலம்பு

கன்றிய கன்வன் கையதாடுந்

கொன்றச் சிலம்பு கொணர்வ வீங்கென.'

என்பதே மன்னவின் ஆணையாகும்.

ஆனால் தட்டான் மன்னனை ஏய்த்தான். மன்னன் தட்டான் கூறிய
குற்றமற்ற கோவலனையே தன் உன்னத்தின்கண் கன்வனென உறுதிப்படுத்தி
தினான். இதனாலேயே இவன் கோவலனைக் கொல்ல ஆணையும் கொடுத்தது.
இதனால் கொலைப்பழி ஏய்த்த தட்டானையே சாகும். இதில் மன்ன
வின் தவறு என்னவெனின் ஆய்ந்தறியாமையே ஒன்றே.

கோவலன் இறந்தது அவனது பண்டை ஊழ்வினைப் பயனாலேயே.
பண்டைப் பிறப்பில் பாதனென்னும் பெயரிய இக்கோவலன் சிங்க புரத்
துறைந்த சங்கமன் என்னும் ஒரு வணிகனை வீணை அக்காட்டு மன்னனான்
கொன்றுவித்தான். கொலைப்பாவமே இவனை இப்பிறப்பில் அடுத்தது.
ஆதலாலே இவன் கொலைப்பட்டான். இது இனங்கோவடிகள் மக்களை
கோக்கிக்கூறிய,

'என்னும் இருவிரியும் கண்ணுயின்கண் கல்லறமே

கண்ணி தன் கேள்வன் காரணத்தால்—மன்னின்

வினையாத செங்கோல் விரைந்ததே பண்டை

வினையாதி வந்த வினை.'

என்னும் கண்ணையால் விளங்கும். இவ்வடிகளினின்று இன்னும் மன்ன
வின் வினையாத செங்கோற் பெருமையும் தெளிவுற இலங்கும்.

கொல்லனால் கிழந்த கொடுங்கோலுக்குத் தானும் உட்கதையென
என்னி, உயிரை நீத்ததும், தன் மாண்பக்காத் தும்மன்னவன் பெருமையைச்
சிலப்பதிகார ஆசிரியர்,

'மெய்யிற் பொடியும், விரித்த கருங்குழலும்

கையில் தணிச் சிலம்பும் கண்ணீரும்—கவங்கோல்

கண்டனவே தோற்றான், அக்காரிகை தன் சொற்செவியின்

உண்டனவே தோற்றான் உயிர்.'

பாரதி சித்திரம்

“கண்ணம்மா—என் காதலி”

(ஆர்பூர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

V

‘குறிப்பிடம் தவறியது’

எங்கும் அமைதி குடிசொண்ட கன்னிநாடி. தனது காதலனாகிய
கடலாசன வினாத்தடைய விரும்பிய யமுனாதேவி, வெகு
வேகமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறாள். புனிதம் மிகுந்த புண்ணிய' நதிகன்
வழில் ஒன்றுடைய அந்த யமுனை யாற்றின் கரையிலே, தென் மூலையிலே, உள்
கந்தைத் தொண்டி கொள்ளும் பரிமளம் மிகுந்த மலர்கள் நிறைந்த செண்ப
கச் செடிகள் கிரம்பியதொரு பூஞ்சோலையிலே, பனிக்குக் கல்லால் அமைந்த
தொரு அழகிய மேடையிற், ஒரு வாலிபன் அமர்ந்துகொண்டிருக்கிறான்.
நீல வான கீதிலிலே கம்பீரமாகப் பவனி வரும் மோகன சுந்தரன், தனது
வெள்ளி நிலவை அன்னி அன்னி எங்கும் இறைத்துச் சிரித்துக் கொண்டிருக்
கிறான். அமைதி குடிசொண்ட அந்த நடு கிவியிலே, அந்த வாலிபன் வெண்
ணிலவின் குளிரொளியைக் கண்டு பெரிதும் மகிழவேண்டியதற்குப் பதிலாக,
தயரம் மிகுந்த முகத்தினாலும் அமர்ந்து கொண்டிருக்கின்றான். தன்ப மிகு
தியினால், அவன் தன்னை மறந்தவனாய் தனக்குத் தானே பலவாறு பிதற்றத்
தொடங்கி விடுகிறான். அவ்வாலிபன் என்ன பிதற்றுகிறானென்பதைச் சற்று
வெளிப்போம்:—

“நிர்த்தக் கரையினிலே—தெற்கு மூலையில்

செண்பகற் தோட்டத்திலே,

பார்த்திருந்தால் வருவேன்—வெண்ணிலாவிலே

பாக்கியோ(டு) என்று சொன்னாய்!

வார்த்தை தவறிவிட்டாய்!—அடி, கண்ணம்மா!

மாப்பு தடிக்குதடி!

பார்த்த விடத்திலெல்லாம்—உன்னைப்போலவே

பாணை தெரியுதடி!”

“கண்ணம்மா! இன்று மாலையிலே, நான் உன்னைச் சந்தித்தபோது, நீ
எனக்கு அளித்த வாக்குறுதி இப்பொழுது என்ன ஆயிற்று! யமுனை யாற்றம்
கரையிலே— தெற்கு மூலையிலுள்ள செண்பகற் தோட்டத்திலே—எல்லோ
லோரும் அமர்ந்து உறங்கும் கன்னிநிலை—உன்னத்தைக் கொண்டுக்கொள்

னும் வென்னி நிலையிலே வந்திருந்த எண்காகக் காத்திக்கொண்டிரு. அவ் வேளையிலே, நான் எனது சிதைக்கினிய அந்தாங்கத் தோழியுடன் அங்கு வந்து சேர்வேன்."—எனது கீ என்னிடம் கூறிய மொழி என்ன ஆயிற்று? மன்னர் குலத்தில் பிறந்தவனாகிய கீ, சொன்ன சொல் தவறமாட்டா பென்ற உறுதியான கம்பிக்கையினால்லவா, நான் உன் பொருட்டு இவ்விடத்தில் இவ்வளவு கோமாளக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். உனது வார்த்தையை உறுதியாக நம்பி இங்கு வந்து சேர்ந்த என்னை, கீ இவ்வாறு ஏமாற்றிவிடத் துணிந்தது தருமந்தானா? எனது நெஞ்சக் கோயிலில் கம்பீரமாக வீற்றிருக்கும் எனது ஹிருதயேசுவரியாகிய கீ—என்னமற்ற தாய உன்னமுடைய புண்ணியர்களின் குலத்தில் பிறந்தவனாகிய கீ—பெண்மைத்தன்மைக்கே ஒரு தனிப் பெருஞ் சிறப்பை அளிக்கப் பிறந்த நற்குணச் செல்வியாகிய கீ—உன்னைக் கண் குளிரக் காணாவிடில், எனது மனம் எத்தகைய கொடிய துன்பத்தை அனுபவிக்கக் கூடுமென்பதை கண்கு உணர்ந்திருப்பவனாகிய கீ, இப்பொழுது சொன்ன சொல் தவறிவிட்டாயென்பதை விளக்கும்போதே எனது நெஞ்சம் எவ்வாறு பதைபதைக்கிறது தெரியுமோ? அதைச் சித்திக்கச் சித்திக்க எனது மார்பு எவ்வாறு துடி தடிக்கிறது தெரியுமோ?

எனது சிதைக்கினிய செல்வியே! இந்த நன்னிலையிலே—இந்த வென்னி நிலையிலே—கீமட்டும் என்னருகில் இருந்தால், எனது மனம் அனுபவிக்கக் கூடிய ஆனந்தம் எத்தகையதாக இருக்குமென்பதை வருணித்துக் கூறக் கூடிய சக்தி எனக்கு உண்டோ? அதோ, வான வீதியிலே குளிரொளி பரப்பி உலவும் அந்தச் சந்திரன் உற்று கோக்கும்போது, அது எனது கண்களுக்கு எனது மனத்திற்கினிய கண்மணியாகிய உனது மலர் முகமாகவே காட்சியளிக்கிறது! அங்கு தோன்றி நிற்கும் உனது மலர் முகத்தைக் காணும்போது, அம் முக மலரிலுள்ள செந்தாமரைச் செல்விதழ்களில் முத்தமிட்டுக் களிக்க

மென்மென்மும் வெறிசொண்டு எனது உன்னம் பெரிதும் துன்புறந்து ஆனால், அத்தோ! அங்குவந்து கோங்குடி சக்தி, எனக்கு உண்டோ? அதோ,

மென்மென்மும் நகர்த்த செல்லும் தவ் வெண்மேகத்தைப் பார்க்கும்போது, அங்கும் கீல் சேலை உடுத்தி சித்திரப்பதமைப்போல் சிரித்து நிற்கும் சந்தரியாகிய கீயே எனது கண்களுக்குக் காட்சியளிக்கிறது! எனது கைகளால் கட்டியுணர்த்தக் களிக்க முடியாதவாறு கீல் வானத்தில் சிரித்துக்கொண்டு நிற்கும் உன்னிடம் வந்து சேர, எனக்கு இரு சிறகன் மட்டும் இருக்கிறதே தான், இப்பொழுது நான் எத்தகைய ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பேன்! அதோ, அந்த செண்பகப் புதரை உற்று கோக்கும்போது, அங்கும் உனது மோகன வடிவமே எனது கண்களுக்குப் புலனாகிறது! சரி, சரி—விட்டேனா பார் உன்னை! இதோ உன்னைக் கட்டியுணர்த்து எனது காதல்விடையைத் தணித்துக்கொண்டு விடுகிறேன் பார்!"

இவ்வாறு கூறிவாரே, அந்த வாலிபன் எழுந்த சின்று, தனது காதலியின் மலர் முகத்தின் உருவெளித்தோற்றம் தோன்றிய செண்பகச்செடியிடம் சென்று, அச் செடியைப் பேரார்வத்துடன் கட்டியுணர்த்துக்கொண்டுவீடுகிறான்! அத்தோ, என்ன பயங்கரமான ஏமாற்றம்! அச் செடியிலிருந்து, மலர்களும் தழைகளும் நிலத்தில் உதிர்ந்து விழுவின்றன! மிகுந்த ஏமாற்றமும் பெருங் துயரும் அடைந்தவனாய் நிலத்தில் விழுந்த அவன், தரையில் சிதறிக்

கிடந்த செண்பக மலர்களைப் பொறுக்கி யெடுத்தது, "எனது சிதைக்கினிய செல்வக்காதலி மட்டும் இவ்வேளையில் இங்கு இருப்பின், இவ்வழியை மனமலர்களை அவனது கருங்குழலில் எனது கைகளினாலேயே குட்டி எவ்வளவு இன்பத்தை அனுபவிப்பேன்!"—என்று என்னி எண்ணிப் பெரிதும் ஏங்குகிறான். சிறிது கோம் சென்றபின், அவனது கோக்கம் அருகில் ஒடிக்கொண்டிருக்கும் யமுனையாற்ற நீர்த் செல்கிறது. என்ன வித்தை! ஒடிக்கொண்டிருக்கும் அந்த நீரில்கூட, அவனது கண்களுக்கு அவனது காதலியின் மலர் முகமே காட்சியளிக்கிறது! அதைக் கண்டு விவரத்தெழுந்த அவன், ஆற்றின் கரையில் சென்று சின்று, அதில் தோன்றிய தனது காதலியின் மலர் முகத்தின்மீது ஒரு செண்பக மலரை எறிக்கிறான். அத்தோ! அம் மலர் முகத்

தோற்றத்தான் அம்மலரும் விரைந்த மறைத்துவிடுமெறி அரைக்கண்ணு
பெரிதும் வருந்திய அவன், பழையபடியே செண்பகத் தோட்டத்தினுள்
பனிக்கு மேடைக்குத் திரும்பிவந்த அதன்மீது அமர்ந்துகொண்டு சிந்தனைக்
கடலில் மூழ்கிவிடுகிறான். மீண்டும் அவனது வாய், பின்வருமாறு பிதற்றத்
தொடங்கியது:—

"கண்ணம்மா! என் கண்மணியே! இவ்வேளையிலே—இவ்விடத்திலே—
நீ என்னருகில் இல்லாததன் பயனாக, என் உன்னத்திலிருந்து கிளம்பிய வெய்
பம் உடல் முழுதும் பரவி, எல்லா அங்கங்களையும் பெரிதும் கொதிக்கச் செய்
கிறதே! உனது குளிர்த கொங்கைகளின் கடுவிலிருந்து இன்புறவேண்டிய
எனது தலை—நீ என்னருகில் இல்லாததன் பயனாகத் தன்னை மறந்து மயங்கித்
தளர்த்து சூழ்ந்து வருந்துகின்றதே! அதோ, கீலவானில் கம்பீரமாக கிமிர்ந்து
கிற்கும் அந்த மோகன சந்திரன், பார்த்த வானம் முழுவதையும் அணைத்து கிற்
கும் காட்சி எவ்வளவு அற்புதமாக இருக்கிறது! உன்னத்தைக் கொன்னை
கொன்னும் மோகனப் பேரழகிலாவது—உயிரையும் உடலையும் ஒருங்கே
குளிரிக்கும் ஒப்பற்ற குளிரொளியிலாவது—கைம்மாறு கருதாத தனிப்
பெருங் கருணையிலாவது வேறு எதிலாவது நீ அந்தச் சந்திரனைக் காட்டிலும்
சிறிதேனும் தாழ்த்தவனா என்ன? உன்னைப் பிரிந்து தனித்திருந்து தவித்த
கிற்கும் என்னை கோக்கி. அந்த குறும்புக்காரச் சந்திரன் சிரித்துப் பரிகசித்த
கிற்பது, என் உன்னத்தைக் உரிய வானால் அறப்பது போலிருக்கிறதே
உனது இன்னருள் ஒன்றையே உறுதியாக நம்பி கின்ற என்னை, இந்தகை
ததிக்குள்ளாகக் நீ மனம் துணிந்தது தருமந்தாலு?

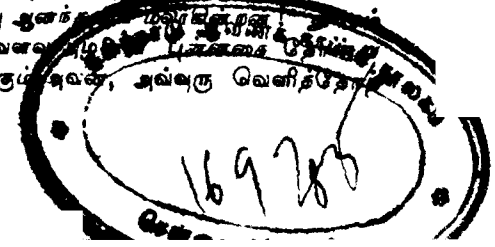
இந்த கண்ணிரவிலே, இந்த மண்ணுலகில் வாழும் உயிர்களுள்ளும், கித்
திரா—தேவிக்கு அடிமைப்பட்டிருத் தம்மை முற்றிலும் மறந்து துக்கமாகிய
இன்பத்தில் ஆழ்த்து மகத்தான மகிமை பொருந்திய மோன நிலையில் இருச்
கின்றனவோ! எல்லா உயிர்களும் எல்லாத் துயர்களையும் மறந்து மோன-ஆன்
தத்தில் மூழ்கியிருக்கும் இவ்வேளையிலே, என் ஒரே ஒருவன்மட்டும் 'பிரிவு'
என்னும் கொடிய கரகத்தில் கிடந்து சித்திரவதைப்படுவது முறையோ?
வேறு எத்தகைய துன்பத்தையும் எனது மனம் துணிந்து ஏற்றுக்கொண்டு
கலங்குகிருக்கக்கூடிய உறுதி உடையதே; ஆனால், உன்னைப் பிரிந்து தனித்
தத் தவித்து கிற்பதன் பயனாக உண்டாகும் கொடுத் துன்பத்தைச் சித்தித்
கொண்டு கம்மா இருக்கக்கூடிய சக்தி, எனது மனத்திற்கு இல்லையே!

என் மனத்தை நானே கொந்துகொள்வதில் என்ன பயன்? என்று நீ
எனது மனத்தை உன் வசப்படுத்தி உனக்கே உரிமைப்படுத்திக்கொண்டுவிட்
டாயோ, அன்றுமுதல் இன்று வரையில் அது எனது கலத்தில் சிறிதும்
கிரத்தை யின்றி—எனது கட்டுப்பாட்டுக்குச் சிறிதும் அடங்காமல்—இர
வும் பகலும் எந்நேரத்திலும் உன்னையே சித்தித்துச் சித்தித்து ஏங்கிக்
கொண்டிருக்கிறது. அது படும கொடுந்துயரை நீக்க உனக்கே மனமில்லா
மற் போகவிட்டால், என் எவ்வளவு வருந்தினாலும் என்ன பயன்? என்
மனம் இப்பொழுது எனக்குச் சொந்தமாக இல்லை; அது உன்னையே தஞ்சமா
கக் கொண்டு உனது இன்னருளைப் பெற்றமகிழ் இரவும் பகலும் ஏங்கிவிட்டே
கிறது. உன்னையே தஞ்சமாக அடைந்த எனது செஞ்சத்தை—உனக்கே
அடிமைப்பட்டிருக்கின்ற எனது செஞ்சத்தை—நீ இன்னும் சோதித்துச் சோதித்

தத் துன்புறத்த மனம் துணித்திருந்தால், அப் பழிபாவம் உன்னையே சாரு
மென்பதை நீ சிறிதேனும் கிறைந்துப் பார்க்கவில்லையா!

கண்ணம்மா! நீ ஊரிலுள்ள பெண்களைப்போல், ஒரு சாதாரணப்
பெண்ணை என்ன? பலவதைப்பட்ட அவல்காரர்களும் சிறந்துவிளங்கும் உனது
மகத்தான திருமாளிகையிலே, இரவிலும் பகலிலும் எந்த நேரத்திலும்—
எல்லா வாசல்களிலும்—காவற்காரர்கள் இடையறாமல் கடுமையான காவல்
செய்துகொண்டிருக்கிறார்களென்று கேள்வியுற்றேன். உனக்கு என் மிக
வும் வேண்டியவனாக இருந்தும்—எனது செஞ்சத்தை உனக்கு அடிமைப்
படுத்திவிட்ட பின்பும்—என் கினைத்தபோ தெல்லாம் உனது மாளிகைக்கு
வந்து உன்னைக் கலந்து உரைபாடிச் சளிக்கக்கூடிய மனத்துணிவு எனக்கில்
லையே! இந்த எளிய உடையுடனும் தளர்த்த கலையுடனும் என் உனது
மாளிகைக்கு வரத் துணிவேனெயின், எனது கோக்கம் கிறைவேறக் கூடுமோ?
செல்வத்திற் சிறந்த மோன்கள் சிறந்த அவல்காரர்களுடன் கூடியவர்களாய்
உனது மாளிகையை அடைவார்களானால், உனது மாளிகையின் வாசலிலுள்ள
காவற்காரர்கள் அவர்களை மரியாதையாக வரவேற்று உன்னே செல்ல அனும
திக்கக்கூடும்; ஆனால், வெளிப்படட்டு சிறிதும் அறியாத எளியவனாகிய என்,
அங்கு வருவேனெயின், அவர்கள் என்னை அவமதித்து வந்தவழியே திரும்பிச்
செல்லுமாறு வெருட்ட மாட்டார்களென்பது என்ன சிச்சயம்? எனக்கும்
உனக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பு எத்தகையதென்பதை, அப் பேதைக்
காவலர்கள் அறிவார்களா என்ன? கட்டும் காலதும் மிகுத்து கிடக்கும் உன்
மாளிகையைத் தேடிவந்து என் அவமானமடைய விரும்பவில்லை; அக்
கொடிய அவமானத்தைப் பொறுத்தாக் கொண்கக்கூடிய சக்தியும் என் மன
த்திலில்லை. மேலும், 'கடு-கிலைமை' எனும் அரசியும், அவ்விடத்திலேயே என்
காரணத்தை முன்னிட்டோ தலை கிமிர்ந்து கிற்க வெட்கியவனாய் மனம்
கூலித்து கிற்கிறேனாம். ஆகலின், உன்னைக்கண்டு களிப்பதற்காக உனது மாளி
கையைத் தேடிவர நான் விரும்பவில்லை. என் கண்ணே! என் இன்னுயிர்ச்
செல்வியே! எனது ஆருயிர் அரசியே! நீ எனக்கு அளித்த வாக்குறுதியை
உறுதியாக நம்பி, இச் செண்பகத் தோட்டத்திலே—இந்த இரவிலே—இவ்
வளவு கோமாகக் காத்திருந்து பார்த்தும், இன்னும் நீ எனக்குக் காட்சி
யளிக்கவில்லையே! ஒருகால், என்னைச் சோதிக்க என்னி இவ்விடத்திலேயே
என்கேனும் ஒளித்தகொண்டிருந்து, என்னைப் பலவாறு பிதற்றச்செய்து
வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாயா என்ன? என் கண்ணே! என்
இன்னுயிரே! இதுவரையில் என்னைச் சோதித்தது போதும்; அதோ பார்!
கீழ்வானம் வெளுத்த விட்டது! இன்னுமா உன் மனம் இறங்கவில்லை!
எதோ என் எதிரில் வந்துகின்ற, இவ்விளவு முழுவதிலும் என் அனுபவித்த
துயரமெல்லாம் தொலையுமாறு, உனது செங்கனி வாயினால் எனக்கு ஒரே
ஒரு முத்தம் கொடு பார்த்தலாம்!"

— இவ்வேளையிலே, அவனெதிரில் கிற்கும் செண்பக மாத்தடியிலே,
சித்திரத்தில் தீட்டிய அழகிற் சிறந்ததொரு மக்கையின் உருவத்தைப்போன்ற
தொரு உருவெளித் தோற்றம் காணப்படுகிறது. அத் தோற்றத்தைக் கண்ட
வுடன் அவ் வாலிபன் கண்கள் எவ்வளவு ஆனந்த மூழ்கியிருக்கின்றன!
கொண்டிருந்த அவனது முகத்தில், எவ்வளவு அழகிற் பூக்களைத் தோன்ற
கிறது! மேடையை விட்டு எழுந்து கிற்கும் அவன், அவ்வுரு வெளித்தோற்றமைய

தந்தை கோக்கி எத்தகைய ஆவேசத்துடனும் எவ்வளவு ஆர்வத்துடனும் பாடுகிறான் பாருங்கள்:—

“கூடிப் பிரியாமலே—ஓர் இரவெலாம்
கொஞ்சிக் குலவி அங்கே,
ஆடி விளையாடியே—உன்றன் மேனியை
ஆயிரம் கோடி முறை,
நாடித் தழுவி மனம்—குறை நிர்த்து நான்
கல்ல சளி எய்தியே—
பாடிப் பரவசமாய்—சிற்கவே தவம்
பண்ணிய தில்லையடி!”

“என் கண்ணே! என் இன்னுயிர்ச் செவியே! என் இன்னமிர்தே! என் பெருந்தவப் பயனே! மண்ணுலகக் கற்பகமே! மக்கையர்க் காரியே! மனித வாழ்வைப் புனிதப்படுத்தவந்த அருள் உருவே! இவ்வளவு கோம் எனது மன கிளையைச் சோதிக்கத் துணிந்து இதுவரையில் நீ ஒளித்துக் கொண்டிருந்தது தருமந்தானா! இவ்வளவு கோம் சித்திரவதைப் பட்டிருந்து இப்பொழுது உன்னைக் கண்டபின்னும், என் மனம் நீ மீண்டும் பிரிந்து சென்றுவிடுவாயோ என்று பெரிதும் அஞ்சுகிறதே! அவ்வாறு உன்னை இனி யேனும் பிரியாமல், ஓர் இரவு முழுவதும் உன்னோடு கூடித் கொஞ்சிக் குலவி மகிழ் எனது நெஞ்சம் ஆவல் மிகுந்து கிற்றிற்று. சிறியதொரு இடத்தில் அடைபட்டிருந்த ‘கிசுகி’ வென்று பேசிக்கொண்டிருக்கும் ‘காதல’ை நான் விரும்பவில்லை; உன்னுடன் கை கோத்துக்கொண்டு களித்து ஆடவும்—கந்தர்வர்களைப்போல் பூஞ்சோலையிலும் ஆற்றங்கரையிலும் வெண்ணிலவின் குளி ரொளியில் மானினைத்தைப்போல் மிகுந்த குணகலத்துடன் துள்ளி விளையாடவும்—உனது பொன்மேனியை எனது ஆர்வம் திரும்பவரையில் ஆயிரம் கோடி முறைகளில் தழுவித் தழுவிப் பரவசமடையவும்—உற்சாகம் பொங்கும் உச்சக் குரலில் நமது காதலின் சிறப்பைப் பாடிப் பாடிப் பரவசமடையவும் நான் தவம் செய்திருக்கிறேனா!”

இவ்வாறு கூறியவாறே அந்த வாலிபன், அச் செண்பக மரத்தடியில் தோன்றிய உருவெளித் தோற்றத்தை கோக்கியவண்ணமே கடந்துசென்று, அம் மரத்தைப் பேரார்வத்துடன் தழுவிக்கொள்கிறான். அந்தோ! என்ன மொற்றம்! தான் தழுவித் கொண்டிருப்பது செண்பக மரத்தையேயன்றி, தனது ஆருயிர்க் காதலியாடிய கண்ணம்மாவையல்ல வென்பதை அறிந்த தும்—தான் ஆசைப்பட்டவற்றை உண்மையில் அனுபவிக்கக்கூடிய அரும் பெருந்தவத்தைச் தான் செய்யவில்லை யென்பதை உணர்ந்ததும்—அவன் மனம் அடைந்த துன்பம் எத்தகைய தென்பதை எவராலேனும் வருணிக்க முடியுமோ?

பண்டைத் தமிழர் இசைச் செல்வம்

(சுவாமி விபுலானந்தர்)

ஸ்வாமி விபுலானந்தர் என்பவர் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர். ஆங்கிலப் புலமையும், தமிழ்ப்புணையும், தத்துவ ஆராய்ச்சியும், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியும் சிறக்கப் பெற்றவர். சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப்பிரிவுக்குத் தலைவராயும் விளங்கி யிருக்கிறார். இவர் சமீபத்தில் சென்னை செனட் மண்டபத்தில் பண்டைத் தமிழ்மக்களின் இசைக் கலையைப்பற்றித் தொடர்ச்சியாக ஆறு சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். அவற்றுள் மூன்றாம் சொற்பொழிவுகளின் சாரம் வருமாறு.—

மஹா மஹோடாத்தமய சுவாமிகளே ஐயரின் அரும் பிரயாசையின் பயனாகக் கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியிலே சங்க இலக்கியங்கள் வெளியாயின. இச் சிதழ்ச்சியானது மிகவும் முக்கியமானதாகும். அந்த இலக்கியங்களிலே விசை மதிக்கவொண்ணாத பொக்கிஷங்கள் இருக்கின்றன. அவை மூலமந்திரமாகவே இருக்கின்றன. அப் பொக்கிஷங்களால் தந்தால் துத் தமிழ் மக்கள் பலனடையவில்லை. அவைகளை அறிவு மேம்பாட்டிற்காக உபயோகித்தல் கொள்ளவேண்டும். புராண தமிழ்காட்டு ஞானிகளது அறிவு பதேசங்கள் தமிழ் மக்களுக்கு புத்தியிற் அளிக்கத் தக்கவையாகும். சங்க இலக்கியங்கள் வெளிவந்ததால் தமிழர் வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலும் புதிய சகாப்தம் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால், மேனாட்டுக் கல்வியும் தமிழ்ப் புலமையும் சிறந்த பண்டிதர்கள் வெகு சிலராகையால், அத்தகைய வர்களால் அச்சங்க இலக்கியங்களில் காணும் விசைமதிக்க வொண்ணாத மானிக்கங்களைத் தமிழ் ரீணவரும் அறித்து பெரும்பலினைப் பெறும்படிச் செய்ய முடியாமற் போயிற்று. தந்தால் வாழ்க்கை அதிகப்படியாக பலன் தருவதாகச் செய்ய உதவியான படிப்பினைகளுக்காகவே நாம் புராண நூல் களையும், வாழ்க்கை முறை முதலியவற்றையும் ஆராய்கின்றோம். இவ்விதமே பண்டைக்காலத்து சங்கீதம், சித்திரக் கலை, சிற்பக் கலை இவை எவ்வாறிருந்தன வென்பதுபற்றி ஆராய்வோம். சங்கீதம், சித்திரம், சிற்பம் இவை கலை

யுணர்ச்சி சம்பந்தப்பட்டவையாகும். கலையுணர்ச்சி முதிர்த்த காலத்தில் இக்கலையும் அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கும். ஒரு எட்டின் மக்களது மனோ கிலையும், கலையுணர்ச்சியும், காகரிகமும், சந்தேகம், சித்திரம், சித்பம் இவைக ளாலேயே தெளிவாகும்.

ஸ்வாமி-விபுலானந்தர்.

தமிழர் பழமை

தமிழர் மிக்க புராதன மக்கள். கசகாதர் பிறக்கும் பல நூற்றாண்டுக்கு முன்பே தமிழர் எழுந்த, சிவன் முதலிய அயல் காடுகளுடன் வந்ததகம்

கடந்தி வந்தனர். இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் வசித்த வந்தனர். அவர்களுடைய பூர்வீகத்தைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதம் உண்டு. தமிழர் வேறு காட்டிலிருந்து குடியேறியவர்களல்ல என்பதற்கு ஆதாரங்கள் பல.

குமரிக்குத் தெற்கே தமிழர் வசித்துவந்த பெரும்பாகத்தை கடல் கொண்டது. புராதனத் தமிழர் சந்தேகக் கலை மிக்க அபிவிருத்தி யடைந் திருந்தது.

காலப் பாகுபாடு

காலம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் சந்தேகமாகும். இது சம்பந்தமாக காலப் பாகுபாடு செய்து கொள்வது அவசியமாகும். காலத்தை மூன்று பிரிவுக ளாக்கலாம். முதல் பிரிவான சங்க காலமானது சரித்திர காலத்திற்கு முற்பட்டதாகும். இடைக்காலம் 7-வது நூற்றாண்டிலிருந்து ஆரம்பமாகி நது. அக்காலத்தில்தான் சோழமன்னர்களது ஆட்சி செழித்திருந்தது. காலம் மூன்றாம், ஆழ்வார்களும் தோன்றி யிருந்தார்கள். சந்தேகக் கலையும் புத்துயிர் பெற்றது. கடைப்பாகம் 14-வது நூற்றாண்டிலிருந்து ஆரம்பமாகும். சங்ககாலத்தையே இரு பிரிவுகளாக்கலாம். முதல் பாகியில் பெணத்த சமய மும், ஜெயின சமயமும் பாலி விட்டன. கசகாதர் பிறக்கும் இரண்டு நூற் றாண்டுகளுக்கு முன்பு பெணத்தர்கன் வடகாட்டி லிருந்து தமிழகம் புருத்த னர். அதற்கு முன்பு தமிழ் மொழியும் தனி இயல்புடனிருந்தது.

பாணி துணைகவங்கன்

கான் பேசப்போகும் பாணி, சங்க காலத்தவர்கன்; அவர்கன் கலை யுணர்ச்சியே உருவானவர்கன்; எனினும் ஏழைகள்; அவர்களுக்குச் சொந்த கீடு வாசல்களில்லை; அவர்கன் தந்தம் மனைவிகளுடனும், யாழ்களுடனும் ஒரு குறு கில் மன்னாது கைபயிலிருந்து மற்றொரு குறு கிலானனரிடம் சென்று வர்கன்; அம் மன்னர்களை மகிழ்வித்துப் பரிசில் பெறுவர்கன். பாணனது மனைவியின் பெயர் பாடிணி; இவன் யாழ் வாசிக்கமாட்டான்; உடனமே செய் வான்.

தமிழ் மொழியிலே இவ்வித சம்பிரதாயங்கள் இருக்கின்றன. காதல், இல்லறம் இவை சம்பந்தப்பட்டது அசத்தனையாகும். புரத்தினை பேசரி டன் முதலிய கடவடிக்கைகளைக் குறிப்பதாகும். குறுகில் மன்னாது இவ்வற வாழ்க்கைக் குரிய பார்த்திகள்களைக் கீழ்கண்ட தொல்காப்பிய குத்திரத்தால் அறியலாகும்:—

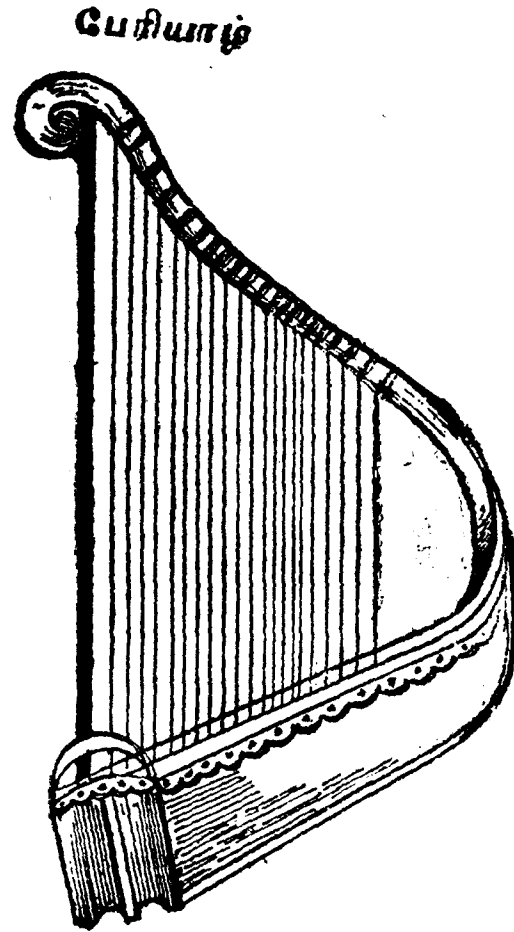
தோழி நாயே பார்ப்பான் பாங்கன்
பாணன் பாடிணி யினையர் விருத்தினர்
கத்தர் கிறவிய சறிவன் கண்டோர்
யாத் திறப்பின் வாலில்க னென்ப.
கற்புக் காமமு கற்பா லொழுக்கமு
மெல்லியர் பொறைடி கிறையும் வன்விதின்
விருந்துபுந் தருதலுஞ் சற்ற மோம்பதும்
பிறவு மன்ன கிழவோன் மாண்புகன்
முடிமுகன் முறைமையிற் கிழவோற் குறைத்தல்
அமைபுகன் மரபின் வாலில்கட் குரிய.

எக்காலத்திலும் காதல் வாழ்க்கை இடைபூதாக எல்லாமலிருப்பதில்லை. புராண தமிழ் மக்கள் காதலிக் கடைத்த வினாவியதால் மனைவிமார்களுடன் சச்சரவு ஏற்பட்ட காலத்து அரசாசிரிக் மக்களையோல் கட்டக்கலில்லை. சமர தானத்திற்குச் சீரிய முறையையே கையாண்டனர். குடும்பத்தில் சச்சரவு ஏற்படுமானால் பாணன் அங்குச் சென்று தனது சாதுர்யத்தால் சச்சரவையே போக்கிச் சமாதானம் செய்வான். பாணனுக்கு அந்தப்புரத்தில் செல்ல யாதொரு தடையுமில்லை. எனினும், இந்த பாணர்கள் ஊர்களுக்கு வெளியே

தனிபாண இயற்கை வணப்ப முன்ன இடங்களிலேயே வாசம் செய்வார்கள். அவர்கள் வாழும் இடங்களின் சுற்றுப்புறங்கள் மனதைப் பரவசப்படுத்த வல்லவாக விருக்கும்.

புராண வாழ்க்கையின் சிறப்பு

விழாக் காலங்களிலே ராஜசபையில் பாணன் யாழ் வாசிப்பதும், பாடினி ஆடுவதும் வழக்கம். அக்காலத்து வாழ்க்கை தற்காலத்து வாழ்க்கையைப் போன்றதல்ல. ரோமாபுரி சாம்பிராட்சியம் நிலத்திருந்தபோது அங்காட்டு மக்கள் எத்தகைய வாழ்க்கை எடுத்தினரோ அத்தகையதே புராண தமிழரது வாழ்க்கையாகும். ராஜ சபையில் தங்கக் கிண்ணியிலே மதுவை எல்லோரும் பருகுவார்கள். அம்மதுவை இனம் பெண்களே வழங்குவார்கள். உன்றோரலே செய்த மதுவல்லாமல் அபல் காட்டிலிருந்தவரும் மதுவையும் பருகினார்கள். பாணன் இன்றி ராஜசபை பூரணமானதல்ல. குறகில மன்னர்கள் போர்க்

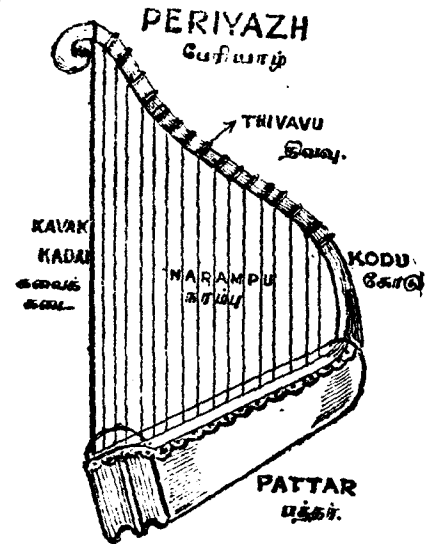
குச் சென்று திரும்பியபோதும் வேட்டையாடித் திரும்பியபோதும் பாணன் தமது இன்னிசையால் அவர்களுக்கு உற்சாக மூட்டுவான். குறகில மன்னர்கள் மிக்க மகிழ்வடைந்தபோது பாணனுக்கு பொன் தாமரையை பரிசளிப்பார்கள்; பாடினிக்கு பொன்மாலை அளிப்பார்கள். பாணனுக்கும், பாடி

னிக்கும் ராஜசபையில் கன்மதீபும், சமத்துவமும் அளித்த வந்தனர். அவரது தொழிலுக்கும் மதிப்பிருந்தது. குறகில மன்னர்கள் பாணனுக்கு எவ்வீத சொளகியங்களையும் செய்து தங்களைவிட்டு நீங்க வேண்டாமென்று வற்புறுத்தினாலும் அவன் ஒரிடமே இருப்பதில்லை. அவ்வப்போது கிடைத்த திரவியத்தைச் செலவிட்டு மற்றொரு ராஜ சபைக்குச் செல்வதே வழக்கமாகும். இத்தகைய பாணர்கள் தங்கள் வாத்தியரையின் போதுகேட்பதில் ஒருவரை யொருவர் சந்திப்பதண்டு. ஒரு பாணன் மற்றவனுக்கு தனக்கு பரிசு அளித்த வன்மல் இருக்கும் இடத்திற்கு வழி சொல்வதண்டு. பரிசில் பெற்றிருக்கிறவன் தனக்கு பரிசில் அளித்தவாது வன்மன்மையையும், அவரது காதல்களினியல்பையும், அவற்றிலுள்ளனாகுடைய கற்குண கற்செய்கைகளையும். அவரது அரண்மனையின் நெய்ப்பையும், பல திறத்தினரும் ஏத்தும்படி பல குண விசேடத்தோடு அவர் கீற்றிருத்தலையும் பரிசில் பெறக் கருதிய பாணனொருவனுக்குக் கூறவான். பாணர்கள் தேர், குதிரைகள், யானைகள் முதலிய வற்றைப் பரிசிலாகப் பெறுவார்கள். குறகில மன்னர்கள் இந்த பாணரை அன்புடனும் சமத்துவத்துடனும், கன்மதிப்புடனும் எடுத்துவார்கள்.

யாழ்க்கள்

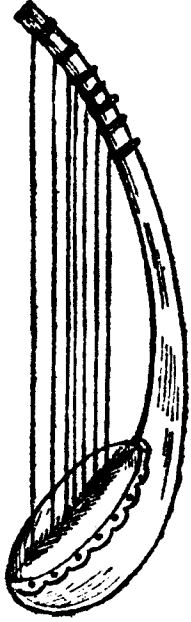
இந்த பாணர் எடுத்தச் செல்லும் யாழ்க்கை இருவகைப்படும். ஒன்று பேரியாழ்; மற்றொன்று செங்கோட்டியாழ்; இந்த யாழ்க்களின் வருணனை பத்துப் பாட்டில் காணலாம். இந்த யாழ்க்களின் அமைப்பு எவ்வாறிருந்தென்பதை யூகிக்கலாம். இந்த வாத்தியங்கள் காளுக்கு காள் விருத்தியடைத்து வந்தன. நெரிது காலத்திற்குப் பின் மகரயாழ், சகோடயாழ் என்ற இருபுதிய யாழ்க்கைகள் தோன்றின. முதலிசை யாழ்க்கையும் சங்க காலத்தகை; செங்கோட்டியாழான நெரிய யாழ்க்கு 7 தத்திகள்; பேரியாழ்க்கு 21 தத்திகள்; சகோட யாழ்க்கு 14 தத்திகள்; மகர யாழ்க்கு 17 தத்திகள். மகரயாழும், சகோட யாழும் சிலப் பதினாசு காலத்திற்குப் பிற்பட்டவைபாலும்.

பாணனுடனே அவனது மனைவியான பாடினி உடன் செல்வான். பாணன் யாழ் வாசிக்கும்போது இவன் ஆடுவான்; இவன் யாழ் வாசிப்பதே இல்லை. பாடினி கற்புடையவன்; கற்புக்கு அறிகுறியான முல்லை மலரை அணித்திருப்பான். எனவே கற்புடைய மாதர்கள் அக்காலத்தில் காட்டியம் செய்தன ரென்றால் அக்காலத்த காட்டியம் வீலை மாதருக்குரிய கலையாகி கடினகிசையடையவில்லை பெண்பத வினக்கும். பின்னர் காட்டியம் விறவியர், உத்தர் இவர்களுது கலையாயிற்று. விதலியரே யாழ் வாசிக்கும் ஆரம்பித்தனர்.

கல்லாடம் மத்தியகால நூலாகும். அப்பொழுது ஆரியக் கலை தமிழ் நாட்டில் கலந்து விட்டது. அக்காலத்திலே 1000 தந்திகளையுடைய காரதப் பேரியாழ், 100 தந்திகளையுடைய சேகப் பேரியாழ், 9 தந்திகளையுடைய தும்புருயாழ், 9 தந்திகளையுடைய மருத்துவயாழ் இவைகள் ஏற்பட்டன. இந்த யாழ்களின் வட்சணங்களைக் கல்லாடம் என்னும் நூலில் காணலாம்.

செங்கோட்டியாழ்

[இந் நிலையில் சுவாமி விபுலானந்தர் தமது பூகத்தால் ஆராய்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதிய மேலே கண்ட பல யாழ்களின் உருவப்படங்களைக் காட்டி விளக்கினார். இத வரையில் எவரும் இந்த யாழ்கள் எவ்வாறிருக்குமென்பதை கிரீனயித்துக் உதவிக்கலை பெண்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.]

முடிவாக சுவாமிகள் கூறியதாவது:—“தற்போது பரத நாட்டியமும், சந்தேமும் புத்தயிர் பெற்றிருக்கையில் புராண தமிழ் கலையையும் ஆராய்வது பலனுடையதாகும்.”

தமிழ் இசை ஸ்வரங்களும், கணித அளவும்

‘தமிழ் இசை ஸ்வரங்களும், கணித அளவும், அவை தோன்றிய வாலாறும்’ என்பது பற்றி சுவாமி விபுலானந்தர் தமது இரண்டாவது பிரச்சந்தில் பேசியதின் சாரமாவது:—

புராண தமிழ் இசை வல்லுநர்கள் ஆரம்பத்தில் உபயோகித்த வந்தது இரு யாழ்களாகும். ஒன்று பேரியாழ் ; மற்றொன்று செங்கோட்டியாழ் அல்லது சிறு யாழ்க்கு 7 தந்திகள். கிரீனயித்து பிற்த இரண்டொரு தாற்றாண்டுகளில் 17 தந்திகளையுடைய மகாயாழும் 14 தந்திகளையுடைய சகோட யாழும் தோன்றலாயின.

இ. பி. 10-வது தாற்றாண்டிலோ அல்லது, அதற்குப் பின்னரோ வாழ்ந்த கல்லாடர் என்ற புலவர் இதர காண்கு யாழ்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். அவையாவன:—1000 தந்திகளையுடைய காரதப் பேரியாழ்; 100 தந்திகளையுடைய சேகப் பேரியாழ்; 9 தந்திகளையுடைய தும்புருயாழ்; 9 தந்திகளையுடைய மருத்துவயாழ்; தும்புரு யாழும், மருத்துவ யாழும் வீணை போன்றவையாகும். நூல்களில் காணும் வருணனைப் பிழைந்த அந்த இசைக்கருவிகள் அழகிய வேலைப் பாடமைந்தன வென்றும், விசையுயர்ந்த ரத்னங்களை அக் கருவிகளுக்குள் போட்டிருந்தனவென்றும் அழகிய மாதர்கள் உபயோகிக்கும் யாழ்களைப் பட்டாள் செய்த அழகிய பெட்டிகளில் வைப்பவென்றும் தெரிகிறது.

யாழின் வருணனைகள்

யாழின் வருணனைகளைச் சிறு பாணாற்றப்படை, பெரும்பாணாற்றப்படைகளிலும், பொருகாராற்றப்படையிலும், மலைபடு கடாமிலும், சிலப்பதிகாரம்

காரம், கல்லாடம் இவைகளிலும் விரிவாகக் காணலாம். இனி கான் கூறப்போகும் விஷயங்கள் எல்லாம் அந்த வருணனைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். பேரியாழ் கையில் தாக்கிச்செல்லக் கூடியதாகும்; பிற்காலத்த காரதப் பேரியாழ், தும்புரு யாழ் போன்றதல்ல. பேரியாழ் மூன்று க்தாயிகளிலும், ஏழு ஸ்வரங்களை ஒலிக்கும்; 21 தந்திகளையுடையதாகும். 7 ஸ்வரங்களுக்கும் தமிழ்ப்பெயர்கள் வருமாறு.

சூரல்
தத்தம்
கைக்கிளை
உழை
இனி
வினரி
தாரம்

தாரம் என்பது சமஸ்கிருதச் சொல்லென்ற. சமஸ்கிருதத்திலுள்ள தாரம் என்பதற்கு வேறு பொருள் உண்டு. புராணத் தமிழ் ஸ்வரங்கள் என்ன வென்பதையும், அவைகளுக்கும் தற்போதுள்ள ஸ்வரங்களுக்கு முன்ன சம்பந்தம் என்ன வென்பதையும் விவாதிக்கு முன்பு காம் 7 ஸ்வரங்களின் தோற்றத்தைப் பற்றியும், பாணன் தனது உரையு எம்முறையில் வாசித்தா வென்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். முதலில் தோன்றிய ஸ்வரம் தாரமென்பதாகும்.

தாரத்திலிருந்து உழையும், உழையிலிருந்து இனியும், இனியிலிருந்து துத்தமும், துத்தத்திலிருந்து வினரியும், வினரியிலிருந்து கைக்கிளையும் தோன்றின. தமிழ்ப்பாணன் ஒரு ஸ்வரத்தையும் இதர ஸ்வரங்களோடு கூட்டிக் கூட்டி வாசிக்க ஆரம்பித்தான். ஒரு ஸ்வரத்தையும் அதன் பஞ்சமத்தையும் கூட்டி வாசித்தபோது இனிமையான காதம் ஏற்பட்டதைக் கண்டான். ஒரு தந்தியால் ஒரு ஸ்வரம் ஏற்பட்டால் அதன் மூன்றில் இரண்டுபாகம் அந்த ஸ்வரத்தின் பஞ்சமத்தையும், அரைபாகம் உச்ச ஸ்தாயியில் எட்டாவது ஸ்வரத்தையும் தோற்றவிக்கு மென்பதை பாணன் ஆரம்பத்திலேயே கண்டு விட்டானென்ற தெரிகிறது. இந்த விஷயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இசைப் புலவனும், இசைக்கருவி செய்வோனும் சந்தே சாஸ்திர மொன்றைச் சிருஷ்டித்தனர்.

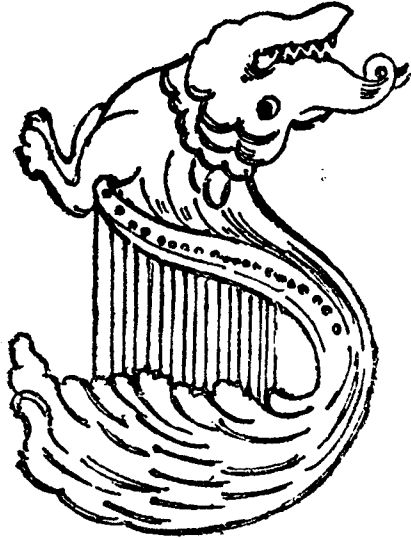
தந்தி நீள கணிதம்

முதல் முதலாக பேரியாழின் 21 தந்திகளின் நீளத்தைக் கணித்துக் கொள்ளலாம். முதல் தந்தி 26 விரல் அளவு நீள மிருக்கும் எனில் 2-வது தந்தியும் 15-வது தந்தியும் முறையே 18 விரல் அளவும், 9 விரலளவு மிருக்கும், 5,9,13,17,21-வது இந்த தந்திகள் முறையே 21,16,10 2-3,17-9, 4,20-27 விரல் அளவு இருக்கும். 16-வது தந்தி 9 ஆவதையிட உச்ச ஸ்தாயியில் 8-வது ஸ்வரமாகையாலும் இவை இரண்டின் நீளம் முறையே, 8,32 விரல் அளவாகும். இது போலவே இதர தந்திகளின் நீளத்தையும் கவனிக்கவேண்டும்.

சுருதி ஸ்தானங்கள்

பிறகு பாணன் ஸ்வா ஸ்தானங்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்த 7 ஸ்வாங்களோடு புதிய 5 ஸ்வா ஸ்தானங்களைக் கண்டு பிடித்தான்.

மகரயாழ்

அடுத்தபடியாக 12 ஸ்வா ஸ்தானங்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து மேலும், 10 ஸ்வா ஸ்தானங்களைக் கண்டுபிடித்தான். ஸ்வா ஸ்தான மென்பதற்கு தமிழில் அலகு என்பார்கள்.

கி. பி 1-வது நூற்றாண்டிலேயே இந்த 22 சுருதி ஸ்தானங்களையும் தமிழர் கண்டுபிடித்து விட்டனர்; ஆனால் ஆராய்ச்சி அம்மட்டோடு நிற்கவில்லை. பாணன் அலகை (சுருதி ஸ்தானம்) பின்னப்படுத்திக் கொண்டேபோனான். இதனால் 41 அரை சுருதி ஸ்தானங்களும், 94 கால் சுருதி ஸ்தானங்களும், 421 அரைக்கால் சுருதி ஸ்தானங்களும், 388 வீச (1-8) சுருதி ஸ்தானங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. பாணனது 100) தந்தியுடைய யாழ் அரைவீச (1-16) சுருதி ஸ்தானத்தையும் காட்டியது. அந்த யாழில் பெரிய தந்தியின் வீசம், 84

வீரல் அளவாகும்; சிறிய தந்தியின் வீசம் 32 வீரல் அளவாகும்.

22 அலகுகள் அல்லது சுருதிகளைப் பாணன் கீழ்க்கண்டவாறு பாகுபாடு செய்தான்:

குரல்	4	அலகுகள்
துத்தம்	4	"
கைக்கிளை	3	"
உழை	2	"
இளரி	4	"
விளரி	3	"
தாரம்	2	"

புராதன தமிழ் இசைக் கணிதத்தின்படி மாவே முதல் ஸ்வாமாகும். இதற்குப் பல ஆதாரங்கள் உண்டு. இந்த ஸ்வாங்களை இவ்விருகங்கள், பறவைகள் இவைகளின் சப்தத்தோடு தமிழர் ஒப்பிட்டுள்ளனர். புராதன தமிழரின் குரல்-மா; துத்தம்-பா; கைக்கிளை-தா; உழை-கி; இளரி-சா; விளரி-ரி; தாரம்-கா.

புராதன தமிழர் சோதிட சாஸ்திரத்தையும், இசைக் கணிதத்தையும் சம்பந்தப்படுத்தி விருப்பது மற்றொரு விசேஷமாகும். கீழ்க்கண்ட செய்யுள் அதனை வலியுறுத்தும்:—

இனி விடபம் கற்கடமாம் விளரிநெக்கம்
தனாரத தார மதுவாக்—தனாரக்
குரல் கோற்றனாக துத்தம் கும்பம் கிளையாம்.
வாலால் உழை மீனம்.

தற்போது கருகாடக சந்தேசாஸ்திரப்படி அலகுகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு பாகுபாடு செய்துள்ளனர். ச 4; ரி 3; க 2; ம 4; த 3; நி 2;

12 ராகுகளில் தமிழர் கீழ்க்கண்ட ஏழை மட்டும் தெரிந்து கொண்டனர்; ரிகுபம், கடகம், நெக்கம், துலாம், தனுசு, கும்பம், மீனம். இளரியை ரிகுபமும், விளரியை கடகமும், தாரத்தை நெக்கமும், குரலை துலாமும், துத்தத்தை தனுசும், கைக்கிளையை கும்பமும், உழையை மீனமும் குறித்தனர்.

சிலப்பதிகாரத்தில், இடைச்சிசைக் குரவைக் கூத்தாடுகையில் மேலே கண்ட 7-ராகுகளின் ஸ்தானங்கள் அமைத்திருப்பது போலவே வரிசையாக நிற்பார்களென்று கண்டிருக்கிறது.

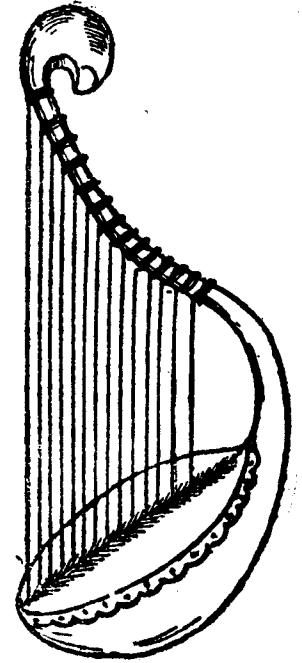
சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதை

3-வது பிரகங்கம்

சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதை என்பது பற்றித் தமது 3-வது பிரகங்கத்தில் சுவாமி விபுலானந்தர் பேசினார். அப் பிரகங்கத்தில் அவர் குறிப்பிட்டதாவது:—

சிலப்பதிகாரத்தில் அரங்கேற்று காதை மாதவி என்ற நாட்டியப்பெண் அரங்கேறியது பற்றியும், கி. பி. ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளிலே தமிழாறு நாகரிகம் எவ்வாறிருந்த தென்பதைப்பற்றியும் விவரமாகக் கூறுகிறது. '1800 ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழர் கிலை' என்ற தலைப்புடன் கனகசபை பிள்ளை வெளியிட்ட நூலிலிருந்து ஒரு பாகத்தை வாசித்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன். 'சமூக வாழ்க்கை' என்ற அத்தியாயத்திலே அந்த தமிழறிஞர் கூறுவதாவது:—அக் காலத்தில் ஈழச் சிறுமி 5-வது பிராயத்தில் கல்வி கற்க ஆரம்பிப்பாள்; 3 வருஷ காலம் தொடர்ச்சியாக கல்வி கற்பாள். அச் சிறுமியின் கல்வி தற்காலத்தில் பூரண கலையுணர்ச்சியுள்ள மாதரின் படிப்பிற்குக் குறைவான தல்ல. அவளுக்கு ஆடவும், பாடவும், வகைத்துடனிருக்கவும் கற்றுக்

சகோடயாழ்

கொடுத்தனர். யாழ், குழல், மத்தனம் இவை வாசிக்கவும், அயல்சாட்டி பாலைகளில் இயற்றிய பாடல்களைப் பாடவும், சித்திரம் எழுதவும் உல்லாசமாக கீரடவும் எல்ல கிறமுன்ன மாவுகளைப் (பவுடரை)ப் பூசிக் கொள்ளவும், அழகிய மாலைகள் தொடுக்கவும், நகைகளால் தண்ணீர் தானே அலங்கரித்துக் கொள்ளவும், படுக்கையை அழகாகப் போடவும், பருவகாலங்களைக் கவனிப்பதோடு அந்தந்த பருவத்திற்கு பொருத்தமானது எது வெண்படை அறித்து கொள்ளவும், பலவித கலைகளின் முக்கிய விஷயங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும் மற்றவர்களுடனான உரையாடல்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும் கற்றுக் கொடுத்தனர். ஆடவரது மனதை வசீகரப் படுத்துவதற்கானதும் அவர்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டு பண்ணுவதற்கானது மான ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அவன் கற்றுக் கொண்டான். 12-வது வயதில் அவன் மன்னர் முன்பும்; பிரபுக்கள் முன்பும் அரங்கேற்றுவான். அவனுடன் ஒரு கவிஞனும், ஒரு இசையாசிரியனும், யாழ் வாசிப்பான் ஒருவனும் குழல் வாசிப்பா நொருவனும், மத்தனக்காரன் ஒருவனும் இருப்பார்கள். அரங்கமானது இரண்டடி உயரமும், 14 அடி அகலமும் 16 அடி நீளமுமுள்ள மேடையைப் போன்றிருக்கும். துண்களின் பேரில் மேடைக்கு மேல் 8 அடி உயரத்தில் விமான மொன்று அமைப்பார்கள். அந்த விமானத்தின் மீது இஷ்ட தெய்வங்களின் படங்கன் இருக்கும். விமானத்தின் காலா பக்கங்களிலும் திரைகள் விட்டிருப்பார்கள். இரவிலே அரங்கத்தை தீபாலங்காரம் செய்த பிறகே ஆடல் ஆரம்பமாகும். மேடையின் முன் பாகத்தில் 6 அடி அகலத்தை நடுகப் பெண்ணுக்காக ஒதுக்கியிருப்பார்கள். அவளுக்குப் பின் இரண்டு அல்லது மூன்று பழைய நடுகப் பெண்கள் சின்று வண்ணம் அவ்வப்போது சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். அவர்களுக்குப் பின் இசைக்காரர்கள் சிலரிருப்பார்கள். இவர்கள் இடைவிடையே பாடுவார்கள். அப்போது நடுகச் சிறுமி ஒய்வு எடுத்துக் கொள்வான். திரையை தூக்கியதும் மிக்க அலங்காரம் செய்து கொண்டிருக்கும் அச் சிறுமி தேரத்திரம் செய்வான். பிறகு பல பாடல்களைப் பாடுவான், ஆடுவான். வசீகரத்துடன் அபிநயங்கள் செய்வான். அவன் தனது பெணவனத்தாலும், அழகாலும் இனிய ருரலாலும் வசீகரத் தோற்றத்துடனும் இசை வல்லமையாலும் சபையினரது உன்னத்தைக் கொண்டு கொள்வான். அரசன் 1008 பொன் காச விலையுள்ள பொன் மாலை யொன்று வெகுமதியாகக் கொடுப்பான். அதுவே பெரிய வெகுமானமாகும்.

ஒரு நாடகக் கணிகை அரங்கேற்றவதற்கு அவசியமானவர்கள் வருமாறு:—

1. நாடகக் கணிகை
2. ஆடலாசிரியன்
3. இசையாசிரியன்
4. கவிஞன்
5. மத்தனக்காரன்
6. குழலோன்
7. யாழிசைப்போன்
8. அரங்கம்
9. அரங்கத்தின் மீது ஆடல்

அரங்கேற்றவது சம்பந்தமாக சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள செய்யுட்களில் பல விவரங்களைக் காணலாம். அரங்கேற்று காதையில் 70-வது வரி முதல் 94 வரி வரையில் யாழிசைப்போனைக் குறிக்கின்றன அந்த வரிகளுக்குப் பூணமாக அர்த்தம் தெரிந்து கொண்டால் பண்டைத் தமிழ் இசையினர் பொங்கிவிடத்திருந்த திறவுகோல் கிடைத்து விடும். 5 வருஷகாலத்திற்கு மேலாக கான் ஆராய்ச்சி செய்ததின் பலனாகச் சிறிது ஒளி கிடைத்துள்ளது. அந்த வரிகளுக்கு அடியார்க்கு எல்லா விவாகியானம் எழுதவே இல்லை. அடியார்க்கு எல்லா காலத்திலேயே பண்டைத் தமிழ் இசை புறக்கணிக்கப்பட்டதென்று தெரிகிறது. மத்திய காலத்தில் கலைவல்லவர்களாக விருந்த ஜெயின சன்னியாசிகளும், ஆடல், பாடல் என்ற இரு கலைகளையும் புறக்கணித்தனர்.

நாடகக் கணிகை அரங்கேற்றம் போது மகரயாழையே உபயோகித்தனர். இந்த யாழுக்கு 14 கார்புகளிருந்ததோடு அந்தரக் கோல்களும் இருந்தன. இந்த யாழால் 14 முதல் 14 வரையில் 14 ஸ்வரங்களில் மூன்று ஸ்தாயிகளில் வாசிப்பார்கள், சி, ச, ரி, க இந்த கான்கு ஸ்வரங்களும் கீழ் ஸ்தாயி; ம, ப, து, நி, ச, ரி, க இந்த 7 ஸ்வரங்களும் மத்திம ஸ்தாயி; ம, ப, த இவை மேல் ஸ்தாயி. புல்லாப் குழலையே முதலில் வாசிப்பார்கள்; பிறகு யாழ், மத்தனம் முதலியவற்றை வாசிப்பார்கள்.

ஏக காலத்தில் குழலால் கொடிப் பாலை வாசிக்க ஆரம்பிப்பார்கள். யாழால் செம்பாலை வாசிப்பார்கள்.

பண்டைத் தமிழிசை உயிர் பெற வேண்டுமானால் புராதனக் கருவிகளும் தோன்ற வேண்டும்.

ஏஜண்டிகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் கமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். கமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாத்தம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்

மானேஜர்.

சாங்கிய தரிசனம்

(திரு. என். ஏ. திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளை, பி.ஏ.)

(707-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

23-வது காரிகை

அத்யவசாயோ புத்திர்த்தர் மோங்யானம் விராக ஐஸ்வர்யம்—சாத்திக்
மேதத் ரூபம் தாமகமஸ் மாஹிபாய் ஸ்யதம்.

புத்தியின் இலக்கணம்

புத்தியென்பது உறுதியை விளைவிப்பது. அஃது ஒளியின் வழியிற்
சேருவதால், தர்மம், ஞானம், விரக்தி, விபூக்யாகிய இவைகள் அதன் சொரு
பமாகும். அஃது இருளை வகிப்பின் அவற்றிற்கு மாறானவை யதன் சொருப
மாகும்.

உரை:—புத்தி யென்பது புருஷனுக்கு விளக்குப் போன்று இருக்கின்
றது. விளக்கு ஏற்றப்படின் எப் பொருளும் விளக்குவது போல் தருமத்
தையும், ஞானத்தையும், விரக்தியையும், ஐசுவரியத்தையும், புத்தி விகிப்பின்
காட்டவல்லாம். புத்தி விகித்தல் குறையும் பொழுது அதர்மம், அஞ்ஞானம்,
ஆசை, அனைசுவரியம் ஆகிய நான்கும் உண்டாவதாம்.

புத்தி உறுதியை விளைவிப்ப தென்றது, இது மாம், இது பாம்பு, இது
கல்லது, இது நியது என உள்ளவாறு காட்டுந் திறமாகிய தன்மையை, சந்
தேசத்தை யறுத்தத் துணிவாக இது இன்னதெனக் காட்ட வல்லதே புத்
தியா மென்பது. இஃது உதாரண முகத்தால் பின்னர் விளக்கப்படும்.

புத்திக்கு இருமுகங்கள் உன்ன. ஒளிமுகம் என்றது அதனுடைய
சாத்துவிக இயல்பை; இருள் முகம் என்றது அதனுடைய தமோருண
இயல்பை. விளக்கை ஏற்றவுஞ் செய்யலாம் அணைக்கவுஞ் செய்யலாம். ஏற்று
மிடத்துப் பிரவிருத்தி மார்க்கமாய்ச் சித்த மனையாடலாம். ஆனந்தமாகிய
தூக்கத்தை விரும்புப் பொழுது புத்தி விகிப்பின் தூக்கம் வராது. புத்தி
தமோருணத்தால் பிடிக்கப்படும் பொழுது செய்ய வேண்டியது இது வென
உணர்வாகருது அதர்மத்தைச் செய்ய நேரும். தெரிந்த விஷயங்களும் மன
திற்குத் தோன்றாமற் அறியாமையும் குடி கொள்ளும். விரும்பத்தாதவத்
தின் மாட்டும் ஆசை பெழலாம்; ஆசைக்குக் கண் கிடையாதென உலக
எழக்கு முண்டு புத்தி அந்தகாரமாகவே தரித்திரமும் பிடிக்கும்.

சொடபாதர் உரைச்சுருக்கம் வருமாறு:—யமம், நியம மாதிரி கல்லொ
ழுக்கத்திற் பிரவர்த்திப்பதுவே தர்மம். இது கிரியா ரூபமாய் புத்தி தெனியு
பெறச் செல்லும் மார்க்கம். ஞானம், உன், வெனி யென இரண்டு வகையாயுள்
ளது. வெனி ஞானமாகிய அபாஞான மென்பது வேதம், அதனுடைய அந்
கங்களாகிய பிரமம் (Orthography), வியாகரணம் (Syntax), திருத்தம்
(Etymology) சந்தம் (Prosody), கற்பம் (Ritual inclusive of geometry),
சோதிடம் (Astronomy) (ஆகிய ஆறு விஷயம்), புராணம், நியாயம், மீமாம்
சம், தர்மநூல் இவற்றை யுள்ளவாறு தெரிந்து கொள்வதாம். உன்ஞானமோ
(பாஞானமோ) ஆத்தமாவிற்கும் பிரகிருதிக்கும் உன்ன வித்தியாசத்தை யுணர்
தலாம். வெனிஞானத்தால் உலகத்திற் சிறிது கல்வாழ்வு பெறலாம். உன்
ஞானத்தால் சம்சார தூக்கத்தைத் தற்த்து பேரின்ப முத்திக்கரையைக் காண
லாம். விராகமும் இருவகைத்த; பிரபஞ்சத்தி னுண்டாகும் துன்பத்தைச்
சுவினித்த ஒன்றின்பாலும் ஆசை கொள்ளாமையென வெனி வைராக்கியமாகும்.
முத்தியின் கண் ஆவேசங்கொண்டு பிரபஞ்சத்தை மாயாஜாலம் எனத்
தெரிந்து அம்மாயையைக் கீறத் துணிதலே பரவையாக்கியமாகும். ஐசுவரிய
மென்பது அட்டமாசித்திகளைப் பெறுதலாம். இவற்றின் இலக்கணத்தைப்
பதஞ்சலியோக சூத்திரங்கட்கு எழுதப்பட்டிருக்கும் உரையிற் காணலாம்.
அனைஸ்வரியமென்பது தெரிந்த சித்திகளை மறத்தலாம்.

24-வது காரிகை.

அபிமானோ அகங்கார ஸ்தஸ்மாத்த்விவித: பிரவர்த்ததேதோக:—யேகாதச
கச் சகணஸ்த்தன்மாதா: பஞ்சகச்சைவ.

(அகங்காரத்தின் இலக்கணமும் அதன் வயிற் பிறத்த தத்துவங்களும்)

அகங்காரம் என்பது அபிமானமாகிய தன்மதிப்பாகும். அதனிடமிருந்து
செருஷ்டி இருகிளைப்படும்:—பதினொன்றன் கூட்டம் ஒன்று. தன் மாத்திரைக
ளாகிய ஐத்தன் கூட்டம் மற்கொன்று.

உரை. அகங்காரம்—கான் என்பதனைச் செய்யுந் தத்துவம் இதுவே
அகண்டாகார அறிவைச் சருக்கி ஒரிடத்திற் குடிகொண் டிருப்பதாகப்
பாவிப்பது. ஆகவே பந்தத்திற்குக் காரணமாகிய தத்துவமும் இதுவே.
இது ஆத்தமாவின் விபுத்தவத்தைத் தன் வயிற்றிற் கட்டியிருக்கும் முடிச்
சாகும். இதனை யவியும்பவரே முத்தர்.

“அவிழ்க்கின்றவாறும் அதுகட்டுமாறும்
கிமிட்டலைப் பட்டுவிர் செங்கின்றவாறும்
தமிழ்ச்சொல் வடசொல்லெனும் இவ்விரண்டும்
உணர்ந்தும் அவனை யுணர்வாமோ.”

25-வது காரிகை.

சாத்வீக யேகாதச: பிரவர்த்ததே வைகிருதாதகம் காராத்—பூதா
தேஸ்தத் மாநா: சதாமஸஸ்தைஜ சாதபயம்.

{ அகங்காரம் இரஜோருண சொருபம்; ஒர்கினை வைகிரிகா }
{ அகங்காரம், ஒர்கினை பூதாதி யகங்காரம். }

வாக்கால் திரிவுற்ற வைகரி அகங்காரத்திருந்த ஒளி மயமான பதி னென்றும் பிறக்கும். இருள்வழி நிற்கும் அகங்காரத்திருந்த தன் மாத்திரை களான பூதாதிகள் தோன்றும்.

ஆயினும் (ஒளி, இருள் இரண்டிற்கும் இயக்கம் இல்லாததால்) இரஜோ ருணமே இவ்விருவித தத்துவக் கூட்டங்களின் பிறப்பிற்குக் காரணமாம்.

உரை. அகங்காரம் மூன்று வகையினது என்று சிலர் கூறுவர். அவை யாவன:—வைகரிகா அகங்காரம், தைஜச அகங்காரம், பூதாதி யகங்காரம். இம் முவகை யகங்காரமும் முக்குணங்களால் ஏற்பப்பட்டன. இம் முக்குணங் களில் நடுவில் நிற்பது இரஜோ ருணமாம். இதிலே அகங்காரத்தின் பொதுத் தன்மை. இந்தப் பொது வகையான அகங்காரம் ஒர்பக்கம் ஒளியாயும் மற்றொரு பக்கம் இருளாயு மிருக்கும். ஒளியின் வழியாக ஞானேந்திரியங் களும், கன்மேந்திரியங்களும் மனமும் ஆகிய பதினென்றும் பிறக்கும். இரு ளின் வழியாகத் தன் மாத்திரைகள் பிறக்கும். இக்காரிகை இவ்வாறு குறிக்கா கின்றது.

சாங்கிய சூத்திரங்களின்படி வைகரிகா அகங்காரமாகிய சாத்தவீக அகங்காரத்தினின்று மனமும், தைஜச அகங்காரமாகிய இரஜோருண அகங் காரத்திருந்த இத்திரியங்களும், பூதாதி யகங்காரமாகிய தமோருண அகங் காரத்திருந்த தன் மாத்திரைகளும் தோன்றின.

இவ்வாறு கூறுவதால் காரிகையும் சூத்திரமும் முரண்படுகின்றனவோ எனின், அவ்வாறன்று. இரண்டும் ஒரே அருட்சத்தைத் தருவனவாம்; பேதத் தின் காரணம் பாவனா வித்தியாசமே.

26-வது காரிகை

புத்தித்திரியாணி சக்ஷ: ஸ்ரோத்ரக்ரண ரசனஸ்பர்ச சகாணி—வாக் பாணி பாதபாபூபஸ்தான் கர்மேந்திரியான் யாகு:

இந்திரியங்கள்.

அறிதற்கு வாயிலாகிய இந்திரியங்கள் யாவை யெனின் கண் (சக்ஷ) செயி (சுரோத்திரம்), நாசி (ஆக்கிராணம்), நா (ரசனம்), தோல் (பரிசகசாம்), என்னும் ஐந்தாம்.

செயல் புரிதற்கு வாயிலாகிய இந்திரியங்கள் யாவை யெனின் வாக்கு, கை (பாணி), கால் (பாதம்), ஜல மலப்பை (பாயு), உபத்தம் என்னும் ஐத் தாம்.

உரை. அறிதற்கு வாயிலாகிய இந்திரியங்கள்:—புத்தி பித்திரியங்கள். ஞானேந்திரியங்கள்.

செயல் புரிதற்கு வாயிலாகிய இந்திரியங்கள்:—கன்மேந்திரியங்கள்.

கண்ணின் வழியாக ரூபங்களும், செவியின் வழியாகச் சப்தங்களும், நாசியின் வழியாக வாசனைகளும், நாவின் வழியாகச் சுவைகளும், தோலின் வழியாக உணர்ச்சிகளும் அறியப்படும்.

27-வது காரிகை.

உபயத்தமக மத்ரமண: ஸம் கஸ்பக மித்திரியம் சாதர்யியாத்—ருணபரி ஞாந விசேஷாந்ரு ஞத்வம் வாக்ய பேதாஸ்சச.

இவ்விரு இந்திரியங்களி னிடத்திருந்த ஞானத்தையும் கன்யத்தையும் அறிப்பது மனம். ஆதலின் இம்மனம் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய ரூப மான இரட்டைத்தன்மை பெற்றது.

இது (இனிச் செய்யற் பாலவற்றை) முன்னைக் கூட்டியே உருவங் கெடுத்தவது (சங்கற்பிப்பது). இந்திரியங்களினுடைய தன்மை தன்னிடம் இருத்தலால் மனம் ஓர் இந்திரியமுமாம்.

மனம் பல கிளைப்படுவதும், வெளித் தோன்றும் வண்ணம் உருவங்களை யெடுப்பதும் முக்குணங்களி னுடைய பரிணாமத்தால் ஆம்.

உரை. மனம் ஞானேந்திரியமும், கன்மேந்திரியமுமா கிறுக்கின்றது. தூலப் பிரபஞ்சத்தை கோக்குதற்குக் கண் உதவுவதுபோல், குக்கும் பிரபஞ் சத்தை கோக்குதற்கு மனமே கருவியாம். ஆதலின் மனம் ஞானேந்திரிய மென்பது தென்னிதில் துணியப்படும். சுருதியும் “மனம் தெய்வ கயனம்” எனக் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. இதன்றியும் மனம் கிளைத்த இடத்தைப் பற்றிக் கொள்ளுதலாலும், மற்ற விஷயங்களைத் தேடியோடும் பிடித்து ரூபக எல்லைக்குட் கொண்டு வருதலாலும், மனத்தை யடக்க வகையறியாத ஞானன் ஒன்றை காடி நிற்கும்பொது மனம் அதனை விட்டு ஒடி வேறு ஒன் றினைப் பற்றலாலும், மனத்திற்கு இயக்குத் தன்மை யிருப்பது உண்மையாகக் காணப் படுதலால் அது கன்மேந்திரியமுமாம். மனத்தின் சொரூபத்தைத் தீபச் சிகைபோற் கொக்க. தீபச்சிகையின் அருகில் பற்றக் கூடிய பொருள் கெருங்குங்கால் தீப ஒளியானது வளைந்து அதனைப் பற்றிக்கொண்டு எரிவது போல் மனமும் எதனையேனும் பற்றிக்கொண்டே யிருக்கும் இயல்பினையுடையது.

மனம் ஓர் நிலையி லமைத்து கிடக்காத பல துறைகளிலும் சென்று சென்று கிடப்பதும், வெளிப்படையாக உருவம் வகிப்பதும் இடையறா முக் குண விசற்பங்களால் விளைகின்றன. வெளிக்குத் தோன்றும் வண்ணம் மனம் தேகம் வகிப்பதனை மாயா தேகமென்பர். யோக சூத்திர உரையில் பிரானு யாமத்தை வினக்கிய விடத்து ஓர் சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆங்கு மாயா தேகத்தின் இயல்பைக் கண்டு தெனிக.

28-வது காரிகை.

சப்தாதிஷ்ட பஞ்சானுமா லோச்சன மாத்ர மிஷ்டதே விருத்தி:—ஐசஞ் தான விசுரோதேஸர்ச கானந்தாச்ச பஞ்சானும்.

இந்திரியங்களின் செயல்.

ஐந்து ஞானேந்திரியங்களின் வியாபாரம் சப்தாதி விஷயங்களை கோக் கும் பொழுதே யாம். மற்றைக் கன்மேந்திரியங்கள் ஐத்தின் வியாபாரம் முறையே பேச்சு, தானம், ஈடை, மலஜலம் கழித்தல், சிற்றின்பம் ஆகிய வற்றை விளைத்தலாம்.

உரை. செவி ஓசையை கோக்கும், தோல் பரிசுத்தை கோக்கும்; கண் உருவத்தை கோக்கும்; நா ரசத்தை கோக்கும்; நாசி மனத்தை (வாசனையை) கோக்கும்.

புதிய தமிழ் அகாதி

1913-ல் சென்னைச் சர்வகலாச்சங்கத்தின் ஆதரவில் அகாதி கமிட்டியா ஈரல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புதிய தமிழ் அகாதிவேலை இம்மாத முதலில் பூர்த்தி யாயிற்று. இந்த அகாதியில் 104,405 வார்த்தைகள் அடங்கி யிருக்கின் றன. இதவன்றி, இன்னும் 20,000 வார்த்தைகள் அதுபரந்தமாக வெளிவரு மெனத் தெரிகிறது. இவ்வேலைக்கு 4 லட்சத்து 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவை யிருக்கிறதாம். இதில் ஒருலட்ச ரூபாய்தான் சர்க்கார் கொடுத்துதவியதாகவும், பாக்கியைச் சென்னை சர்வகலாச்சங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதாகவும் தெரி கிறது.

கலையுச்சியில் கமால் பாக்காவின் உருவச்சிலை

துருக்கி சர்வாதிகாரியான கமால்பாக்காவின் உருவச்சிலையை 1,60,000 ஆயிரம் பலன் செலவில் மிகப் பெரிதாகச்செய்து உயரமான மலையுச்சியின் கீழ் வைத்து வெகுதூரம்வரை தெரியும்படி செய்யவேண்டுமெனத் துருக்கி யில் ஒரு திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறதாம்.

குற்றத்துக்குப் புத்தகம் படிக்குந் தண்டனை

அமெரிக்காநியூயார்க் நீதிபதி ஜாக் கெப்பாங்கன் என்பவர், குற்றவாளி யான 13-வயது சிறுவனுக்குத் தண்டனையாகச் சில அறிவு நூல்களைப் படிச் சும்படி கட்டினாயிட்டார். அதன்படியே பூத்தகங்களை வாசித்ததால் அச்சிறு வன் சீர்திருத்தி வீடு சென்றானாம்.

கைக்கிலைக் கண்டுபிடித்த அறிஞர்

உலகில் முதன் முதலாக, பைசைக்கிலைக் கண்டுபிடித்தவர் "ஜார்ஜ் ஸ்னூ ஸர்" என்பவர். இவர் கண்டுபிடித்த சைக்கில் 4-மணி 40-கிமீவுட்கில் 62 மைல் தூரம் ஓடியிருக்கிறது. இவருடைய சைக்கில் கடை தின்னும் பேர் டோலி என்னுமரில் இருக்கிறது. அக் கடைவருக்கும் வீதிக்கு இவரது பெயரே வைக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்.

"காலண்டர்" என்னும் பெயர் வந்தவிதம்

"காலண்டர்" என்னும் பெயர் கிரேக்க மொழியிலுள்ள 'காலண்டன்' என்ற சொல்லிலிருந்து வழங்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. "காலண்டன்" என்னுஞ்சொல்லுக்கு அறிக்கை என்று அர்த்தமாம். கிரேக்க காட்டில் மாதத் திற் முதல் தேதியைச் சர்க்கார் தண்டோரா மூலமாயும், அறிக்கை வாயிலாகவும் பொது மக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு வந்ததாம். அதிலிருந்து 'காலண்டர்' என்னும் சொல் உலகமுழுதும் பரவியதாம்.

பிரிட்டனில் வாசிக்கும் மாணவர்களில் சுமார் 5-லட்சம்பேர் மூக்குச் சண்ணாடி உபயோகிக்கிறார்களாம்.

*

ரஷியாவில், சினிமா படமொன்றில், கனிமன், மாம், உலோகம் முத லியவற்றால் செய்யப்பட்ட பதுமைகள் நடிக்கனாக எடித்தனவாம்.

*

ருஷியாவில் மாஸ்கோ நகரில் 42 வயதுள்ள அன்னாஸாவாரிசினு என்ற பெண் ஆன்வேடம் பூண்டு ஒருவரின் நெருவராக 9 பெண்களைக் கலியா ணஞ் செய்து கொண்டு, அவர்களைப் பொருள்களைத் திருடிக்கொண்டு ஓடி விட்டாளாம். ஆனால் அவள் போலீஸாரால் கைது செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

*

ஒரு டன் சாக்கடை நீரைக் கராய்கினால் அதில், சுமார், 190-ராத் தல் உப்பு கிடைக்கிறதாம்.

*

எதிர் காலத்தில் உலகிலுள்ள உணவுப்பொருள்கள் குறைவடைந்து போகும் என்றும், அக்காலத்தில் மனிதர்கள் கடவிலிருந்து கிடைக்கும் உண வுப் பொருள்களைத் தின்று உயிர் வாழ்வார்களென்றும் விஞ்ஞானிகள் கூறு கிறார்கள்.

*

அமெரிக்க வர்த்தக இலாகா அறிக்கையிலிருந்து பேசும் படங்களைவிட சலன் படங்களுக்கே உலகில் அதிக ஆதரவு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஐரோப்பாவில் 160,86, வத்தின் அமெரிக்காவில் 4624, கானடாவில் 113, சீழ்க்கோடி தேசங்களில் 1356, சோவியத் ருஷியாவில் 8187, ஆப்பிரிக்கா சமீப சீழ்த்திசை நாடுகளில் 274, இந்தியாவில் 154 ஆகச் சலனப் படக் காட்சிசாலைகள் இருக்கின்றனவாம்.

*

அமெரிக்க ஐக்கிய காட்டில் பேசும் படம், சலனப்படம் ஆகிய இருவித காட்சி சாலைகளுமாக 10143 இருக்கின்றன.

*

ஸோவியத் ருஷியாவில்கூட சலனப்படங்களுக்குத்தான் ஆதரவு அதிக திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அக்காட்டில் 16,000 பேருக்கு ஒரு சினிமாசாலை இருக்கிறது. ஆனால், இந்தியாவிலோ, 534,537, பேருக்கு ஒரு சினிமா சாலையே இருந்துவருகிறது.

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

தாய் மொழியில் பேசவும் தடையா?

தேசிய மொழிகளை வளர்க்கவேண்டும் என்ற உணர்ச்சியும் கிளர்ச்சியும் மேலோங்கிவரும் இக்காலத்தில் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் கூடத் தாய் மொழியில் பேசக்கூடாது என்று தடுப்பது விபரீதமாகும். சென்ற மாதம் சென்னை சர்வகலாசாலை செனட் சபையின் ஆண்டுக்கூட்டம் வைஸ்சான்சலர் விட்டில் ஹெயில்ஸ் தலைமையில் நடைபெற்றது அச்சமயம் இண்டர்மீடியட் பரீட்சைக் கட்டண சம்பந்தமாக ஸ்ரீமதி வி. ராமசுந்தர் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஸ்ரீமதி அலர்மேல்மங்கைத் தாயாரம்மாள் எம். எல். சி. அவர்கள் ஆமோதிக்கும் முகத்தான் தமிழில் பேசத் தொடங்கினார். வைஸ்சான்சலர் அதற்கு இடங்கொடுக்காமல் தடை செய்துவிட்டது வருந்தத்தக்கதாகும். "தெலுங்கு கன்னடம் முதலிய மொழிகளைப் பேசுவோரும் செனட்டில் அங்கத்தினர்களா யிருக்கிறார்கள். இவர்களும் தங்கள் தங்கள் மொழிகளில் பேச ஆரம்பித்து விட்டால் ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளரை நியமிக்கவேண்டி கேசிடும். எனவே தமிழில் பேசக்கூடாது" என்று காரணம் காட்டினார் வைஸ்சான்சலர். ஸ்ரீமதி அலர்மேல்மங்கையார் "என் சட்ட சபையிலும் தமிழில்தான் பேசுவது வழக்கம்" என்று அவருக்கு விடை பகர்தார். அதற்கு வைஸ்சான்சலர் "இது சட்டசபை அன்று" என வெகு சமீபகாலமாகப் பதில் சொல்லி நிலைமையைச் சமாளித்துக்கொள்ள முயன்றிருக்கிறார். இந்தப் பதில் வெளிப்பாடும் அங்கே கூடி யிருந்த அங்கத்தினர் எல்லாரும் சிரித்தார்கள். இது சிரித்துக் கேவலப்படுத்தவேண்டிய விஷயமாக மாறிவிட்டதைக் கண்டு எாம் இரங்குகின்றோம். வைஸ் சான்சலர் தமிழில் பேசக்கூடாது என்று தடுத்தமைக்குச் சொன்ன காரணங்கள் ஒப்பிக்கொள்ளத்தக்கவை அல்ல- பல மொழிகள் பேசக்கூடியவர்கள் அங்கம் வகித்தால் அதற்காக ஆங்கிலத்திலேயே பேசவேண்டுமென்பது என்ன கட்டாயம்? அங்கத்தினர்களின் தாய்மொழிப் பேச்சுரிமையைப் பறிமுதல் செய்வதைக்காட்டிலும் மொழிபெயர்ப்பாளரை வைத்துக்கொள்வதே நியாயமாகும். சட்ட சபைகளிலும் தாய் மொழிகளில் பேச அனுமதி இருக்கும்போது செனட்டிலும்கூட தடை செய்வான் ஏன்? அன்று அங்கே கூடியிருந்த மற்ற அங்கத்தினர்கள் இம் முக்கிய பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கச் சிரத்தை காட்டாமல் சிரித்துக் கழித்ததுவிட்டது மனக் கேடாகும். ஸ்ரீமதி அலர்மேல்மங்கைத்தாயார் அவர்களேனும் வானா இருந்த விடாமல் இனியேனும் இச்சந்தொரு முடிவு காண நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

“அரையணைக் காட்டு இல்லை”

இந்தியா சட்டசபையானது இப்பொழுது முக்காசனாவாக இருக்கும் தனிக்காங்கட அரையணைவாக்கவேண்டும் என்றும் ஒத்தகா அரையணை இருக்கும் சிப்பிள காங்கட ஒரு அணை ஆக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் சிறை வேற்றியது. பொது ஜனங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனப் பிரதிநிதிகள்

எல்லோரும் இத் தீர்மானத்திற்குச் சாதகமாக இருந்தது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இதற்கு 83 பேர் அதுகூலமாகவும் 44 பேர் பிரதிகூலமாகவும் வாக்களித்தனர். எனவே ஷே தீர்மானம் பெரும்பாலான வாக்குகள் பெற்ற நிறைவேறி விட்டது. சட்டசபையில் பொதுஜன அபிப்பிராயம் இன்னது என்று இதற்குமேல் வெளிப்படுத்தவே முடியாது எனலாம். "நாங்கள் ஜனநாயக தருமத்தைக் கடைப்பிடித்து ஆட்சி புரிகின்றோம்" என்று அடிக்கடி பெருமை பேசிக் கொள்ளும் அரசாங்கத்தார் எத்தனையோ விஷயங்களில் எதேச்சையாய் கடத்திருப்பது போலவே அரையணைக் காட்டு விஷயத்திலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றனர். காட்டு விலையைக் குறைப்பதால் ஐம்பது லக்ஷ ரூபாய் கஷ்டம் ஏற்படும் என்று அரசாங்கச் சார்பில் வாதிக்கப்பட்டது. வெனி காட்டுத் தபால் போக்குவரவு, தபால் இலாகா உத்தியோகஸ்தர் சம்பளம் முதலியவைகளில் அளவுக்கு மீறிய பெருந் தொகைகள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. இத் தொகைகளில் ஒரு சிறிது குறைத்துக் கொண்டாலும் நஷ்ட ஈடு செய்து கொள்ளலாம் ஆனால் வைவிராயப் பரபுவின் மனம் இதற்கு இடந்தரவில்லை. அவர் அரையணைக் காட்டு இல்லை என்று முடிவு செய்து விட்டது வருந்தத்தக்கதாகும். அடுத்த வருஷம் இதைப் பற்றிக் கவனிக்கப்படும் என்று நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் என்ன பயன்? இப்பொழுது ஏழைமக்கள் பணம் தயாரங்கட்கு ஒரு சிறிதாவது ஆறுதல் வேண்டாமா?

“உப்பு வரியும் அப்படியே இருக்க வேண்டும்”

காற்றையும் தண்ணீரையும் போல உப்பும இலவசமாய்க் கிடைக்க வேண்டிய வஸ்து. தோட்டி முதல் தொண்டைமான் வரை எல்லாருக்கும் இன்றியமையாத வஸ்து. இதையெல்லாம் கருதித் தான் கார்த்தியடிகளும் உப்புச் சத்தியாக்கிரகம் தொடங்கியது என்பது கேயர்கட்குத் தெரியும். இத்திய சட்டசபையில் பண்டித நீல கண்ட தாஸ் உப்பு வரியை முற்றிலும் நீக்கி விட வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். அரசாங்கத்தார் வழக்கப்படி அதை எதிர்த்தனர். தீர்மானத்தை வாக்கெடுக்க விட்டதில் 52 பேர் அதுகூலமாகவும் 41 பேர் பிரதிகூலமாகவும் வாக்களித்தனர். மற்றவர்கள் 10 நிலைமை வகித்தனர். எனவே உப்பு வரியை முற்றிலும் நீக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் நிறைவேறி விட்டது. இதற்கும் அரையணைக் காட்டு தீர்மானத்திற்கு வேர்த்த கதியே ஏற்பட்டது வருந்தத்தக்கது. அதாவது வைவிராய் “உப்பு வரியை நீக்குவதற்கில்லை. அது அப்படியே இருக்க வேண்டியது தான்” என்று தீர்ப்புக் கூறி விட்டார். அரையணைக் காட்டு—உப்பு வரித் தீர்ப்புக்கள் ஏழை மக்கள் மீது அரசாங்கத்தார் கொண்டிருக்கும் கடின மனப்பான்மைக்குச் சிறந்த சான்றுகளாகும் என்றே எண்ணுகின்றோம்.

ஈழுவத் தலைவர்களின் நன்முடிவு

கோனத்தில் இருவாங்கு—கொச்சி சமஸ்தானங்களில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களைய ஈழுவர்களின் ஜனத்தொகை பெரியது. இவைகளின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பல ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. பத்

நிலைகளும் இருக்கின்றன. இவர்களில் அநேகர் "எங்களுக்கு எந்த மதமும் வேண்டாம்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் ஆரிய சமஸ்தானாகவும், சிலர் கிறிஸ்தவர்களாகவும் மாறிவிட்டனர். சமீபத்தில் "நாங்கள் இந்து மதத்தை விட்டு வேறு மதத்தைத் தழுவுவோம்" என்று பலர் தீர்மானம் செய்தனர். இத்தகைய ஸ்திரமந்த-ஒரு குழப்பமான நிலைமையில் கோன ஈழவ சமூகம் வாழ்ந்து வருகிறது. இச்சமூகத்திலே கல்வி அறிவு பெற்றவர்களின் தொகை காண்குறைய வளர்ந்து கொண்டிருப்பதால் சுயமதிப்பு உணர்ச்சி வீதிகொண்டு விளங்குகின்றது. சென்றமாதம் திருவாங்கூரில் ஈழவப் பிரமுகர் பலர் ஒன்றுகூடி "யாரும் பிறமதத்தைத் தழுவுக்கூடாது. இந்து மதத்திலேயே இருக்கவேண்டும்" என்று தீர்மானம் செய்ததைக் கண்டு மகிழ்கின்றோம். இந்துமதம் நன்றாயில்லை—மற்றமதம் கன்றாயிருக்கிறது என்பது இக்கைக்கு அக்கரை பச்சை என்பதைத் தவிர வேறில்லை. எனவே திருவாங்கூர் ஈழவத் தலைவர்கள் குழப்ப நிலையில் உள்ள தங்கள் சமூக மக்கட்குத் தக்க வழிகாட்டுவார்கள் என்றே எதிர்பார்க்கின்றோம்.

கிண்ணை வேதாந்தம் வேண்டாம்

இதனாலும் ஆந்திர சர்வகலாசாலை உபதலைவர் பதவி வகித்து அதைத் திறம்பட நடத்தி வந்தவர் ஸர் ராதாகிருஷ்ணன் என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். இவர் இப்பொழுது அந்திய நாட்டுக்கு உயர் பதவி வகிக்கச் செல்லுகின்றார். விசாகப்பட்டினத்தில் இவருக்கு வாசித்தனரித்த ஒரு பிரிவுபசார பத்திரத்திற்கு விடைகூறு முகத்தான் வெளியிட்ட கருத்துப் பொன்னே போல் போற்றத் தக்கதாகும். அது வருமாறு 'மாணாட சமூக வாழ்க்கையை மேம்படுத்தமுன் அதனை எல்லாத் துறைகளிலும் சீர்திருத்தம் அடையச் செய்யவேண்டும், மேலை நாட்டினரை உலகாயதர்-ஜடராகரிகள் என்று இழித்துக் கூறுவதில் பயனில்லை, அவர்கள் தங்களுடைய அறிவுத் திறமையால் இயற்கையைப் பலவழிகளிலும் ஜெயித்து வாழ்க்கையை மிகவும் இன்பகரமானதாகி இருக்கின்றனர். தத்துவஞானம் உண்மையாக இருக்கவேண்டுமானால் அதற்கும் வாழ்க்கைக்கும் கோன சம்பந்தமிருக்க வேண்டும்'—இப்பேச்சை கேயர்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே அப்படியே எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றோம். நாம் நம்முடைய சமூகப் பெருமைகளையும் தத்துவப் பெருமைகளையும் வானனாவப் புகழ்ந்துபேசிக் கீழ்கோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றோம். மேலைநாட்டினர் எல்லாவகையிலும் உயர்ந்து கொண்டு வருகின்றனர். நாம் அவர்களை ஆன்மார்த்த நாகரிகம் இல்லாதவர்கள் என்று இழித்துக் கூறிக்கொண்டு அவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டிக் கிடக்கின்றோம். ஸர். ராதாகிருஷ்ணன் எடுத்துக் காட்டியதுபோல் தத்துவஞானத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் கோன தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். கிண்ணை வேதாந்தம் பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. இத்தகைய மக்கள் தங்கள் தத்துவ பொக்கிஷங்களை சித்திய வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தும் என்றோ, நாம் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

லக்ஷ்மிபாய்

அல்லது

ஆற்காட்டு முற்றுகை.

(எம். லக்ஷ்மண முதலியார்.)

(718-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

நான்காம் அத்தியாயம்.

தலாப பண்டிகையை முன்னிட்டு பிரதாபிஸ் மஹாராஜா ஒரு குத்திப் பத்தயம் உடத்த ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அது உடக்கும் நாள் முதலியவைகளைக் குறிப்பிட்டு இந்திய தேசத்திலுள்ள சகலமான சமஸ்தானங்களுக்கும் திருபம் அனுப்பி வைத்து அவரவர்களுடைய சமஸ்தானத்திலிருந்து தேர்ந்த பயில்வாண்களை பத்தயத்தில் கலந்து கொள்ளும்படி அனுப்பிவைக்கும்மாதும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. தஞ்சை யின் பெருமையும் சிறந்த பயில்வாண்களையும் கல்வியிலும் இதர வித்தைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற கிபுணர்களுையத் தஞ்சை மகாராஜா ஆதரித்து வந்த உண்மையும் உலகப்பிரசித்தி வாய்ந்தவை. ஆதலின் இந்தப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளுவதற்காக பாரதேசம், ஆப்கானிஸ்தானம் முதலிய நாடு தேசத்திலிருந்து கூட பயில்வாண்கள் முன்னதாகவே வந்து சமஸ்தான ஆதரவில் தங்கி யிருந்தார்கள். வேடிக்கை பார்ப்பதற்கு வட இந்தியாவிலிருந்தும் இன்னும் பல பாகங்களிலிருந்தும் ஜனங்கள் திரள் திரளாக வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

கோட்டைக்கும் வெளியில் மேல்புறமாய் ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் ஏக காலத்தில் இருந்து வேடிக்கை பார்ப்பதற்குட்பட போதுமான சென கரியங்களோடு லக்ஷக் கணக்கான வராகன் செலவிட்டு இடம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. குத்தி, மலயுத்தம் முதலியன நடப்பதற்கென்று வட்ட வடிவமான ஒரு மேடை செப்பப்பட்டிருந்தது. இதன் ஓரமாக அழகான ஒரு சிறு உப்பரிகை கட்டப்பட்டிருந்தது. இதிலிருந்துதான் முகாராஜாவும் மகாராணி முதலிய அந்தப்புர ஸ்திரீகளும் வேடிக்கை பார்ப்பார்கள். இதற்குப் பக்கத்தில் மற்றொரு சிறிய உப்பரிகைக் கட்டப்பட்டிருந்தது. இதில்தான் பத்தயத்தை நடத்தி வைக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கி யிருந்தார்கள். விளையாட்டில் அடிபட்டுக் காய மேற்பட்டால் அதற்கு உடனே சிகிச்சை செய்வதற்காக அங்கேயே ஒரு சிறிய வைத்தியசாலை அமைத்து அதில் அரண்மனையினுள் கைதேர்த்த மன வைத்தியர்களை திட்டப்படுத்தி வைக்கப்

பட்டிருந்தது. ஸ்திரீகளுக்கென்ற பிரத்தியேகமான இடம் வசதியாய் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

இப் பந்தயத்தில் கலந்து கொள்ளுவதற்கு சிபந்தினை என்ன வென்றால், ஜாதி, மத வித்தியாசம் இல்லாமல் மனோ தைரியமும், தேக வலிவும் உள்ள யாரும் தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரையில் முன் வரலாம். ஒவ்வொரு பயில்வானும் சல்லடம் முதலிய உடை யணிவதோடு ஒரு கருப்புத் துணியால் அடைபாணம் தெரியா வண்ணம் முகத்தை கெட்டியாய் மூடிக்கொள்ள வேண்டும். கண் தெரிவதற்காக துணியில் இரண்டு ரத்தாக்கன் மட்டும் வைத்துக்கொள்ளலாம். பந்தயம் நடத்திவைக்கும் அதிகாரி சந்தார் மாபந்தான். இவரும் முன்பு ஒருதாம் கடத்த போட்டிப் பந்தயங்களில் ஈடுபட்ட விளங்கியதால் இந்தப் பதவிக்கு வந்தவர். இவரிடம் எல்லா பயில்வான்களுடைய பெயரும் விவரமும் இருந்தது. ஒவ்வொருவரும் ஒரு தனி இலக்கம் அழைப்பதற்கு ஏதுவாய் இருக்கும் வண்ணம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. வெற்றி யடைந்தவர்களுடைய பெயரும், அவர்கள் இருக்கும் சமஸ்தானத்தின் பெயரோ, தேசத்தின் பெயரோ, பிறகு வெகு விமரிசையுடன் பகிரங்கப் படுத்தப்பட்டு அவர்களுக்கு அரிய பெரிய சன்மானங்களும் மகாராஜாவினால் வழங்கப்படும்.

"டொப்" என்று கோட்டைக்குள் பெரிய பிரங்கி வெடித்தது. இன்று தான் போட்டிப் பந்தய விளையாட்டு ஆரம்பதினம். மைதானத்திலிருந்து ஜே ஜே என்று இரைச்சல் எங்கும் ஒலித்தது. பதினாறாம் கணக்கான ஜனங்கள் வேடிக்கை பார்ப்பதற்காக கூடி யிருந்தனர். எல்லா பயில்வான்களும் சிபந்தினைப்படி மாறுவேஷத்தில் உடையணிந்து வந்திருந்தார்கள். ஒவ்வொருவருடைய சல்லடத்திலும் துடைப் பக்கத்தில் அவர்களுக்கெழுந்த பட்ட இலக்கம் வெண்மையான துணியினால் தயாரித்து தைக்கப்பட்டிருந்தது. மேடையின் மத்தியில் ஓர் உயர்வான பீடத்தில் 5 பஞ்சாயத்தார்கள் அமர்ந்திருந்தனர். யார் ஜெயித்தது, யார் தோல்வி அடைந்தது என்று திரிணயிப்பதற்கு இவர்களுடைய திரிப்பே முடிவானது. பண்டிதர்களால் கல்ல வேளை என்று குறிப்பிடப்பட்ட கோர்த்தல் பலவித வாத்தியங்கள் முழங்கின. அத்துடன் விளையாட்டும் ஆரம்பமாகியது.

விளையாட்டின் முழு விபரங்களை எழுதுவதென்றால் வீணே கதையை வளர்த்தியதாகும். ஆதலால் நமது கதையின் போக்குக்கு வேண்டிய பாகத்தை மட்டுமே ஆங்கு சுருக்கமாக வரைகிறேன். முதல்நாள் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட வீரன் என்று பெயர்வாங்கியவன் "பந்தாம் செம்பர்" என்ற ஒரு வாலிபன். இவன் மெல்லிய சரீரமும் ஆனால் உரிபோன்ற அழுத்தமான அவயவங்களும் உள்ள வாலிபன். முகம் கருப்புத் துணியால் கெட்டியாக மூடப்பட்டிருந்த படியால் அவன் வயதை கிங்கரணமாய் சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் தேக அமைப்பிலிருந்து 22 க்கு மேல் இராதென்று சொல்லலாம். இந்த "பந்தாம் செம்பர்" அனாத 12 பஞ்சாப் பயில்வான்களுடனும், 4 ஆப்கானிய வஸ்தாத்துக்களுடனும், 8 தென்னாற்காண்ட சண்டியர்களுடனும் குகதி செய்த அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் வெகுவாக மெச்சத்தக்க விதமாக தோற்கடித்து விட்டான். இதனால் இவனது பலம் கன்கு விளங்கியது. மேடையில் இவனை சிம்மக் குட்டியாய் விளங்கினான். ஒரு நிறுவன்

தன்னிடமிட பலத்திலும் சரீர பருமனிலும் வயதிலும் அதிகமான 24 முரட்டு மனிதர்களையும் தோற்கடித்தான்! என்ற அதிசயமான விஷயம் யாரைத்தான் கவர்ச்சி செய்யாது? யாவர்களுடைய உள்ளத்தையும் கொண்டு கொண்டு விட்டதில் என்ன அதிசயம்? ஜனங்களுக்கெல்லாம் வியப்புற்று அச்சிடுவதுண்டாய் சாமர்த்தியத்தை மெச்சி அபரிமிதமாய் கரகோஷம் செய்தனர்.

"பந்தாம் கம்பருக்கு ஜே" என்று கொண்டாடினார்கள். "பந்தாம் கம்பர் யார்?" என்று கூட்டத்தின் அநேக மூலைகளினின்றும் கேள்விகள் கிளம்பின.

"கோஷா ஸ்திரீகளின் கூட்டத்தில் தான் "பந்தாம் கம்பரை" அதிகமாகக் கொண்டாடி ஆரவாரித்தார்கள். வீரத்தின் பெருமையை உணர்ந்திய மாதர்களைத் தவிர வேறு எந்த தேசத்துப் பெண்களுக்குத் தெரியும்? யெனவெனப் பெண்கள் அவ் வாலிபனின் அதிபல பராக்கிரமத்தினால் கவரப்பட்டு அவன் பால் எழுந்த பிரியமானது காதலாய் மாறித் தவித்தார்கள். தங்கள் உள்ளத்தை கொண்டு கொடுத்து பெயரும் மற்று தங்களுடைய தலைகளினின்றும் நழுவி விழுந்த பந்தாத்த துணியைக் கூட கவனியாமல் அவனையே உற்று நோக்கிய வண்ண மிருந்தனர். அவனை உள்ளத்தில் துதி செய்ய ஆரம்பித்த ஒவ்வொரு பெண்ணும் அவன் தன் ஜாதி, மதத்தைச் சேர்ந்தவனாய் இருக்க வேண்டுமென்று தங்களுடைய ஜாதி சமய தெய்வங்களை பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தனர். "ஆ! இந்த யுவன் யாராக இருக்கும்!" என்று வியப்புற்றனர் சிலர். மத்திய வயதுடைய மாதர்கள் அவன் பேரில் கொண்ட போர்பிறகு அனவே யில்லை. "ஆ! இவ் வீரன் எனக்குப் பிள்ளையாய் பிறக்கக் கூடாதா?" என்று கினைத்ததும் ஒவ்வொரு அன்னாக்கும் மார்பு விம்மியது. "கடவுளே இந்த பாலகனுக்கு தீர்க்காயுள் அளிப்போக" என்று கடவுளை வேண்டினர் சிலர்.

ஆனால் இவ்வளவு தூரம் தனது வீரப் பிரதாபத்தில் பிரியம் காட்டி மகிழ்ச்சியடைந்து தன் முகத்தை ஒரு முறைபாவது கோக்க மாட்டானா என்ற ஆவலோடு ஒவ்வொருவரும் கருப்புத் துணியினால் மறைக்கப்பட்ட அவனது வதனத்தை உற்று நோக்கிய வண்ண மிருக்க, அந்த பாலய வீரனின் கண்கள் மட்டும் கறுப்புத் துணிகளிலுள்ள ரத்தாக்கனின் வழியாய் அரண்மனை அந்தப்புர ஸ்திரீகள் தங்கியிருந்த உப்பரிசையை உற்று நோக்கிய வண்ண மிருந்தன என்பதை யாரும் அறியார். ஒரு வேளை அங்கிருந்து ஒரு ஜோடிக் கண்கள் அவனது கண்களை எதிர் கொண்டு சந்தித்து அவைகளினின்றும் வரும் கார்த்தப் பார்வையானது அவனை ஊடுருவிப் பாய்ந்து உள்ளத்தைப் பற்றிப் பிடித்திருக்கலாம்! ஆகையால் தான் அவன் கிலை தடுமாறி தன்னை மதித்துப் போற்றும் பொழுது ஜனங்களுக்கு தன் கன்றியைத் தெரிவித்தக் கொண் மறந்து கிண்குள் போலும்!

இரண்டாம் நாளும் பந்தயம் நடைபெற்றது. வெற்றி முழுவதும் "பந்தாம் கம்பருக்கே" கிடைத்தது. இனி உலகப் பிரசித்தி பெற்ற சில பயில்வான்களே பாக்கி. அதில் மாபந்தான் ஒருவர். இவருக்கு சமஸ்தானத்தில் கல்ல மதிப்பு. இதுவரைக்கும் தஞ்சை சமஸ்தானத்திற்கு வெளியிலிருந்து வரும் ஒவ்வொரு வஸ்தாத்துக்களையும் இவர் குகதியில் தோற்கடித்துத்

கொண்டு வந்தார். மறு நாளை மூன்றாம் நாள் தனது சீர்தியை கிடைத்த வேண்டி தானே ஒரு சமயம் "பத்தாம் நம்பருடன்" குஸ்தியில் ஜோடி செய்ய சேரிடும் என்று எதிர்பார்த்தார். இரண்டு நாட்களாய் இத்தச் சிறுவன் பட்டே பட்டே ஆசாமிகளை எல்லாம் வெகு எளிதில் முதுகுக்கு மண் காட்டியதை யெல்லாம் இவர் சமீபத்திலிருந்து பார்த்திருந்தவர். அதை நினைத்ததும் அவருக்கு உஷ்ணக்குளையே கொஞ்சம் கடுக்கல் உண்டாகியது. "ஏது, இவன் எனைக்கு நமது தலையிலும் கை வைத்து விடுவான் போலிருக்கிறதே!" என்று முதலில் எங்கினார். "சே! சிறு பயல். இன்னும் முகத்தில் அரும்பு கூட கட்ட வில்லை! இவனிடத்திலா நாம் தோல்வி யடைவது! பார்த்திருக்கிறேன் பட்டே சாகிபு ஒரு கை!" என்று மீசையில் கை போட்டு முதுக்கேற்றிக் கொண்டார்.

மூன்றாம் நாளும் வந்தது. மைதானத்தில் முன்னிரண்டு நாட்களையும் விட இன்று கூட்டம் அதிகம். "பத்தாம் நம்பர்" எங்கே? இன்று பத்தாம் நம்பரிடம் யார் அடிபடப் போகிறான்? பத்தாம் நம்பருக்கு வெற்றி! என்று பலவிதமான கூச்சல் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன. "பத்தாம் நம்பரும்" தனது வினோதமான உடையில் வந்தான். அவன் முன்னால் மாபத்தான் வந்தார். இவர் பின் வருமாறு பேச ஆரம்பித்தார்.

"மகாராஜாவின் உத்தரவுப்படி நான் சில வார்த்தைகள் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதாவது இன்று நமது பால்ய பயில்வாணுடன் குஸ்தி செய்வதாக சம்மதப் பட்டிருந்த 4 பஞ்சாப் வஸ்தாத்துகள் குஸ்தி செய்யாமலே தாங்கள் தோற்று விட்டதாக எழுதிக் கொடுத்து விட்டு ஊருக்குப் புறப்பட்டு விட்டார்கள். பாக்கியிருக்கும் ஒன்றிரண்டு சண்டியர்களும் அதே விதமாகச் செய்ய தீர்மானித்து விட்டார்கள். எனவே நமது "பத்தாம் நம்பர்" இப்பொழுது இந்தியாவிலே நிகரற்ற பயில்வானாகி விட்டார். ("உங்களை இன்னும் ஜெயிக்க வில்லையே" என ஓர் குரல் உவியது.) மகாராஜா அவர்கள் இப்போர்ப்பட்ட பேரும் புகழும் வாய்ந்த இந்த வீரனிடத்தில் அனலிலா அன்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்த போதிலும் இந்த சமஸ்தானத்தில் பயில்வான் என்ற பேரில் நான் ஒருவன் இருக்கிறேன். ஆகையால் மகாராஜா அவர்களுடைய ஆக்கிரமிப்பு இன்று நான் நமது பிரபல பத்தாம் நம்பருடன் குஸ்தி செய்யப் போகிறேன். எல்லோரும் கண்டு களியுங்கள். ஆண்டவன் அருள் புரிவாராக" என்று தனது பேச்சை முடிவு செய்து கொண்டு மேடையை விட்டுக் கீழிறங்கி அங்கு கின்ற கொண்டிருந்த "பத்தாம் நம்பருடன்" கை குலுக்கிக் கொண்டார். அப்பொழுது ஒரு பணி யான இரண்டு பொற் கிண்ணங்களில் மகாராஜா விடுதியிலிருந்து ஷர்ப் பத்து கொண்டு வந்து இருவருக்கும் கொடுத்தான். மாபத்தான் ஒரு கிண்ணத்தை வாங்கிப்பருகி விட்டார். பத்தாம் நம்பர் மற்றொரு கிண்ணத்தை வாங்கிப் பருகு வதற்காக உதட்டில் வைத்தான். அப்பொழுது ஒரு சம்பவம் நடந்தது. கோதா மேடையில் இருந்த வேலை யாளர்களில் ஒருவன் யுத்தத்தில் படுகாயப்பட்டு தனது அவயவங்களில் சிலவற்றை இழந்த குருபி. ஒரு கால் வெட்டப்பட்டு ஊனமா யிருந்தது. இடது கை புறம் வரையில் இல்லை. மூக்கு தரை மட்டமாக வெட்டப் பட்டிருந்தது. முகத்திலும் மண்ணடலிலும் அசேக கத்தி வெட்டுகளால் உண்டான விகாரமான காயங்கள் இருந்ததோடு ஒரு கண் கிண்பின்கொண்டபபட்டு கண் இருந்த இட

டே தெரியாமல் மிக அருவருப்பான பன்மம் மட்டும் இருந்தது. ஆக எல்லாம் கூடி பார்வைக்கு மிக பயங்கரமான கண் காஷியை அளித்தன. ஆனால் அவன் ஒரு காலத்தில் மிக திடகாத்திரமான சரீரத்தை யுடையவன் என்று அவனது எஞ்சிய புழுமும், பார்வைக்கு கொஞ்சம் சுத்தமான தோற்றத்தோடிருந்தவன் என்பதை பிரகாசமாய் உன்ன அவனது ஒற்றைக் கண்ணும் விளக்கின. இவனுக்கு இப்போது திடீரெனப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது.

"கூ, கூ, கீ, கீ, -மேரோ, ஏ ஷர்பத். தே, ஒ" என்று கூறிக் கொண்டு இனம் பயில்வானிடம் இருந்த பொற் கிண்ணத்தைத் தனது ஒரே கையினால் வெடுக்கென்று பிடுங்கினான். ஆனால் கிண்ணம் தவறிக் கீழே விழுந்து ஷர்பத் முழுமையும் சேதப் பட்டது மல்லாமல் விலையுயர்ந்த அரண்மனைக் கிண்ணமாகிய அதவும் கடுக்கிப் போய் விட்டது. "பத்தாம் நம்பர்" பயில்வான் திக் பிரமை கொண்டு அசைவற்ற கின்றான். மாபத்தானுக்கு இந்தக் குருபி செய்த அசட்டுத் தனத்தைக் கண்டதும் கோபம் தாள் முடியாமல் பொங்கியது.

"ரே! ஹராம் ஜாதா!" என்று சொல்லிக் கொண்டு தனது இடுப்பில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த உடைவாளை உருவிக் கொண்டு அத்தக் குருபிச் சேகவன் பேரில் பாய்ந்து விசினார். அத்த வீச்சுக்கு குருபியின் கோரத்தலை அகப்பட்டிருந்தால் அது இரு துண்டாய் வெட்டுண்டு அப்பால் போய் விழுந்திருக்கும். ஆனால் குருபி தன் கொண்டிக் காலோடு எல்லோரும் ஆச்சரியப்படுமபடி ஒரு துள்ளு துள்ளிக் குதித்த தன் ஒற்றைக் கையினால் தன்னை கோக்கி மின்னல் போல் வந்த வான் வீச்சை தட்டினான். மாபத்தான் கையிலிருந்து வான் பிடுங்கிக் கொண்டு போய் வெகு தூரத்திற்கும் அப்பால் கல் தரையில் விழுந்து இரு துண்டாய் உடைந்தது. தன் சாமர்த்தியத்தால் தன்னுயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்ட சேகவன் அத்துடன் நிற்க வில்லை. காகத்தைப் போல் கீழிக் கொண்டு தனது ஒற்றைக் கையினால் ஒங்கி ஒரு குத்து விட்டான் மாபத்தானை. "அல்ல-" என்று அவரிக் கொண்டு கீழே விழுந்த பொறிகலங்கினார் சர்தார். பத்தாம் நம்பர்மாதிரி அத்த குருபினைப் பிடித்துக்கொண்டா விட்டால் மாபத்தானை கொஞ்சில் அடிவைத்துக் கொன்றிருப்பான். அவன் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்த பிரமுகர்களும் ஸ்திரீகளும் கொல்லென்று கைத்தார்க்கள்.

"மாபத்தானுக்கு வெட்கம்!" "கொண்டிக்கி ஜே" என்ற இரைச்சல் கூட்டத்தில்லுந்து வெகுசோம்வரைக்கும் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. மாபத்தானுக்கு பெரிய அவமானம் உண்டாகியது. சே! கேவலம் ஒரு கொண்டிச் சேவகனிடத்தான் தோற்றமெவதா? அதிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களிடையிலே! உடனே மகா கோபாவேசத்துடன் எழுந்தார். அவருக்குண்டான உக்கிரத்திற்கு குருபியையும் அவனுக்காக பரிந்த வருபவரையும் இரு துண்டாக வெட்டியிருப்பார். ஆனால் அவர் எதிரில் பிரதானிவந்து சாந்தமாய் நின்றனர். அவரைக் கண்டதும் மாபத்தான் தன் கோபம் அதிகரிக்க என்ன செய்யவேண்டுமென்ற மாதிரி அவரை சோக்கினார்.

"மகாராஜா நடத்தைவ பூராவும் பார்த்திருந்தார். குருபிக்குத் தண்டனை தான் விதிப்பதாக வாக்களித்துவிட்டார். நீர் உமது வேலையை சாந்தத்துடன் செய்வீர்" என்றார்.

மாபத்கான் கோபம் தணிந்தது. சிறிது நேரத்தில் 4 சிப்பாய்கள் வந்து குறுபியை சங்கிலியால் பிணித்து இழுத்துக் கொண்டுவரப்பட்டனர் அதைப் பார்த்ததும் மாபத்கானுக்கு ஆனந்தம் உண்டாகி பழைய உற்சாகமும் திரும்பியது.

பிறகு மாபத்கானுக்கும் பத்தாம் நம்பர் பயில்வானுக்கும் குந்தி ஜோடி ஆரம்பமாகிறது. "ஒரு சொத்தை சிப்பாயிடம் ஒரே குத்தில் எட்டு ரூட்டிக் காணம் போட்ட இவர பத்தாம் நம்பருடன் குந்தி செய்யப்போனார்!" என்பதாக அனேகர் வனம் செய்தனர். ஆனால் மாபத்கான் சிறந்த பயில்வான் ஆனதால் பத்தாம் நம்பருடன் அதிக தைரியமாய் சண்டை செய்தார். ஆனால் 99 ஆடு தின்ற புலிக்கு இந்தக் கிழ ஆடு எம்மாதிரம்? சிறுவனுடைய வலதுகை மாபத்கானின் லங்கோடைக் கோத்துப் பிடித்தது. மற்றொரு கை அவரது முழங்காலுக்கும் கீழே பிடித்தது. மாபத்கான் தனது பருத்த கைகளினால் குச்சிபோன்ற மெல்லிய கைகளை எளிதில் தட்டிவிடலாமென்று ஒரு பூட்டுப்போட்டுத் திருகினார். உளிக்கம்பி மெல்லியதாக இருந்தாலும் பருத்த மரக் கொட்டாபின்னிக் கட்டை அதை என்ன செய்யமுடியும்? "கீர்!" என்றும் அதன் பின்னால் "தடார்!" என்றும் இரண்டு சப்தங்கள் கேட்டன. மன்னர்களால் புகழப்பட்ட மாபத்கான் அடியற்ற மரம்போல் சாய்ந்துவிட்டார். அவர் மார்பில் பத்தாம் நம்பர் பயில்வான் ஜெயம் பெற்ற கம்பீரத் தோற்றத்துடன் விளங்கினான். ஒரு பெருத்த கரகோஷத்தாக்கிடையே யுவன் அப்பால் விலகினான். இதற்குள் 4,5 சிப்பாய்கள் ஒடிவந்த மாபத்கானைத் தாக்கி ஒரு பல்லக்கில் போட்டுக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

பத்தாம் நம்பரே இதுவரைக்கும் வெற்றியடைந்த வீர பயில்வானான படியால் ஒவ்வொருவரும் அவனைக் கண்டு பேசி ஆசிரவதிக்வேஜனுமென்று ஆவல் கொண்டார்கள். பெண்கள் தங்கனது கோஷாவை எடுத்துவிட்டு கட்டி எட்டிப் பார்த்தார்கள். பையன்கள் உற்சாகச் சுச்சலிட்டனர் அந்தச் சமயம் பிரதானி உயரமான மேடையின் பேரில் ஏறிக்கொண்டு கைய மர்த்தினார். ஏதோ விசேஷமான செய்தி இருக்கும் என்று ஜனங்கள் நினைத்த படியால் ஒரு கூணத்திற்குள் இரைச்சல் ஒய்ந்துவிட்டது.

"பிரியமுன்ன குழகனே, மன்னர்களே! மாதர்களே! மெது பாலிய சண்டரின் வீர பிரதாபங்களைக் கேள்வியுற்று இப்போது ஒரு புதிய பயில்வான் வந்திருக்கின்றார். இவர் தமது பெயர் விலாஸம் முதலியவை அறிவிக்க மறுப்பதோடு தானும் முற்றிலும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாதபடி மாறுவேஷத்தில் தான் முன்தோன்றுவாராம். மஹாராஜா அவர்களே இந்தப் புதிய பயில்வானின் சிபந்தனைக்குட்பட்டு தமது பூரா சம்மதமும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மெது பால் சண்டியாவர்களும் சம்மதப்படுவார் என்று கம்புகிறேன்" என்று பேசினார்.

"தனக்கு ஒரு ஆக்ஷேபனையும் இல்லை" என்பதை பத்தாம் நம்பர் பிரதானியிடம் மெதுவாய் தெரிவித்துக்கொண்டான். சிறிது நேரத்தில் கூட்டத்தில் ஒருவராய் அமர்ந்திருந்த ஒரு புதிய மனிதன் எழுந்த கோதாமேடைக்கு வந்தார். இவர் ஒரு வயது முதிர்ந்த முஸ்லீம்போல் மாறுவேஷ மணித்திருந்தபோதிலும், அவரது அழகிய நேக கட்டுகளின் அமைப்பைப் பார்த்ததில் அவருக்கு வயது 40-க்குமேல் இராது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

அவர் மேடைக்கு வந்ததும், "இவர்தான் சற்றமுன்பு குறிப்பிட்ட புதிய பயில்வான்" என்று பிரதானி சொல்லிவிட்டுப்போனார்.

சிறிது நேரத்தில் குந்தி ஜோடி ஆரம்பமாயிற்று.

புதிய பயில்வான் இதுவரையிலும் யாரும் சண்டை செய்யாதவிதமாய் சண்டை செய்தார். அவருடைய ஒவ்வொரு பிடியிலும் பத்தாம் நம்பர் திணறினான். திணறிப்போதிலும் அவனே மீசாமாய் நின்றான். அவன் பிடிக்கும் ஒவ்வொரு பிடியையும் முஸ்லீம் கிழவர் வெகு சலபமாக தட்டிக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய பலமான ஒவ்வொரு பிடியையும் யுவன் தன்மேல் படா வண்ணம் சாமர்த்தியமாக தப்பித்துக்கொண்டு வந்தான். இதுவரையிலும் யார் ஜெயிப்பார், யார் தோல்வி அடைவார் என்று சொல்லமுடியா வண்ணம் இருந்தது. பால் சண்டியரிடத்தில் ஏற்கனவே ஜனங்களின் அபிமானம் இருந்தபடியால் "சண்டையை நிறுத்துங்கள். வயது முதிர்ந்த தடியனிடத்தில் சின்னஞ்சிறு பையனே ஜோடியிட்டுப் பார்ப்பது அனியாயம்!" என்ற கூச்சல் எல்லா திணைகளிலிருந்தும் புறப்பட்டது. கோஷா ஸ்திரீகளிடத்தில் அதிக கவலையும் மனக் குழப்பமும் காணப்பட்டது. பத்தாம் நம்பர் தோல்வியடையும் விஷயத்தில் அதிக சிரத்தை காண்பித்தது ஒரே ஒரு ஆள்தான். அவர்தான் மறைவிலிருந்து சண்டையை கவனித்து வரும் மாபத்கான். இருவரும் சாதாரணமாய் வெகுநேரம்வரை ஒருவரை ஒருவர் பிடித்துத் தாக்கி எறிவதும் ஒருவர் பிடியிலிருந்து ஒருவர் அபூர்வமாய் தப்பித்துக் கொள்வதமாய் சரிசமானமாக குந்தி செய்து வந்தார்களே யாயினும் முடிவு சொல்ல முடியாமல் இருந்தது. மூன்று நாட்களாக அகேருடன் ஓய்வில் லாமல் சண்டைசெய்து களைபுற்றிருந்த பாலன் என்ன செய்வான் என்ற எண்ணம் அந்தப்புர ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகிவிட்டது முஸ்லீம் கிழவரும் தனது புஜங்கள் சோர்வடைவதை உணர்ந்தார். அந்தச்சமயம் "போதும், போதும், சண்டையை நிறுத்திவிடுங்கள்" என்ற குரல் ஜனங்களிடையே கிளம்பியது. அதே சமயத்தில் பஞ்சாயத்தாருக்கு மகாராஜாவிடமிருந்து ஜனங்களின் விருப்பத்தின்படி சண்டையை நிறுத்த உத்திரவு வந்தது. சண்டையும் நிறுத்தப்பட்டது. இருவரும் சரிசமானமான பயில்வான்கள் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. உடனே இருவருக்கும் அநேக வெற்றி மாலைகள் வந்து விழுந்தன. கரகோஷங்களும் ஜே கூச்சல்களும் கொஞ்சமல்ல. அந்தக் கூட்டத்தில் எப்படியோ அதிசயமான அந்த முஸ்லீம் கிழவர் மகாராஜாவின் தரிசனத்தைக்கூட எதிர்பாராமல் மாயமாய் மறைந்து விட்டார். எங்கும் தேடியும் காணவில்லை.

இந்தக் கிழவர் யார்? இவர் எங்கிருந்து வந்தார்? இந்த வயதிலேயே பத்தாம் நம்பருடன் சரி சமானமாக குந்தி செய்தாரே! இளம் வயதில் எப்படி பிறந்திருப்பார்? இதுவரைக்கும் இவர் வீர பிரதாபம் எங்கே மறைந்திருந்தது ஆ! மிக அதிசயமான கிரீன்!" என்று ஜனங்கள் பல்வகையாக எண்ணியிட்டுப் பேசிக்கொண்டனர். ஆனால் அந்த அதிசயமான மனிதன் யார் என்பது ஒருவருக்குமே தெரியாது.

வாசகர்களே! உங்களுக்கும் தெரியாமலிருக்கலாம். சமயம் வரும் போது கானும் சொல்லுவதற்கு மறந்துவிடமாட்டேன்.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

தாது இத்திசை — கலியுகாதி 5038, சாலிவாகனம் 1859,
பசவி 1845, கொல்லமாண்டு 1111, ஶ்ரீஜரி 1355,
இங்கிலிஷ் 1936 ஐஸ் ஏப்ரல் — மே

செந்திரர்	எப்ரல்	வாரம்	திதி	நக்ஷத்ரம்	யோகம்	விசேஷங்கள்.
1	13	திங்	சுஷ்21-58	மூல26-3	சித்26-3ம	[புண்ணியகாலம்] வருஷப் பிறப்பு, விஷு
2	14	செவ்	சுப்22-18	பூரா28-3	சி28-3 அமி	கணிதாரம்பம் செய்ய
3	15	புதன்	அஷ்20-55	உத்28-13	அ28-13சி	தானியம் செலவிட
4	16	வியா	கவ17-45	திரு26-33	சித்60	வியாதியஸ்தர் குளிக்க
5	17	வென்	தச12-43	அவி23-3	சித்60	சுப முகூர்த்தம் செய்ய
6	18	சனி	ஏகா6-13	சுத18-5	அமி18-5ம	சர்வமத்வ காகாதசி, அப்பர் கவாமிகள் திருக்கூத்தி
7	19	ஞா	திா49-13	பூரா11-48	சி11-48அ	பிரதோஷம் [ரம்]
8	20	திங்	சுத39-45	உத்4-45	சித்60	மாச சிவராத்திரி, சிஷ்பாய னம் கா-16-23
9	21	செவ்	அ30-18	அஷ்49-48	சித்60	சர்வத்திர அமாவாசை
10	22	புத	பிர21-15	பரா43-3	சி43-3அ	வைசாக சுத்தம், அவமாகம்
11	23	வியா	துதி12-53	சுக்37-20	மா60	கிருத்திகை, அக்ஷயதிரிதிசை
12	24	வென்	திரி5-50	ரோ33-0	மர33-0சி	மாச சுதூர்த்தி விரதம்
13	25	சனி	சுத0-25	யிரு30-33	சித்60	சங்கரா ஜயந்தி, அவமாகம் பிரயாணம் செய்ய
14	26	ஞா	சுஷ்55-35	திரு29-48	சித்60	
15	27	திங்	சுப்56-15	புன31-23	அ31-23சி	
16	28	செவ்	அஷ்58-38	பூச34-40	சித்60	
17	29	புதன்	கவ60	ஆய39-40	சித்60	
18	30	வியா	கவ2-43	மக45-48	அ45-48சி	
19	1	வென்	தச8-0	பூரா52-50	சித்60	
20	2	சனி	ஏகா13-48	உத்60	மா60	
21	3	ஞா	உ19-53	உத்0-13	அமி80	
22	4	திங்	திா25-50	அஷ்7-35	சித்7-35பி	குரு
23	5	செவ்	சுத31-33	சித்14-18	சித்60	ராகு
24	6	புதன்	036-43	சுஷா21-28	சித்60	சித்திரா பெளர்ணமி
25	7	வியா	பிர41-5	விசா27-30	சித்60	வைசாகபஞ்சமம்
26	8	வென்	துதி44-45	அனு32-50	சி32-50ம	சர்வ முகூர்த்தம்
27	9	சனி	திரி47-28	கே37-15	சித்60	குளம் கிணறு வெட்ட
28	10	ஞா	சுத49-8	மூல40-10	அ40-10சி	சங்கராஷ்ட சதூர்த்தி
29	11	திங்	பஞ்49-35	பூரா42-58	மா60	வராக ஜயந்தி
30	12	செவ்	சுஷ்48-38	உத்43-53	அ43-53சி	வியாதிடஸ்தர் குளிக்க
31	13	புதன்	சுப்46-15	திரு43-28	சி43-28பி	சிஷ்பாவிரி கா-48-33

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
No. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS

புதிய நாவல்!

வெளிவந்துவிட்டது!

புதிய நாவல்!!

வெளிவந்துவிட்டது!!

கீழ்க்கண்ட காளாக எதிர்பார்த்திருந்த

சுமான்-ஆணி-குப்புசாயி முதலியார் எழுதிய

அரகுர் இலக்ஷ்மணன்

அல்லது

அதியற்புதக் கள்ளன்

என்னும் புதிய நாவல் தயாராய்விட்டது.

இந்நாவலில் அரகுர் இலக்ஷ்மணன் சாமந்தியச் செயல்களும், அதிசயத் திருட்டின்களும், காக்க எள்ளின்களும், தான கீர்மூழ்கிக் கப்பலிச் செய்யும் முறைகளைத் தெரிந்தவருமான லோகநாயகன் என்பவர் என்ன ஆனார் என்பதைப் போலீஸாரும், தப்பறிபவர்களும் கண்டு பிடிக்க முடியாமலிருக்க இவ்வரகுர் இலக்ஷ்மணன் அவர்களையும் கண்டு பிடிப்பதும், கொல்காத்தி காளாக எந்தார் வீரணனையும் அவனது சகோதரன் அழகப்பனையும் கண்டு பிடித்து உண்மை யறிவதும், சிதைவிலிருந்தவாறே ஒரு பிராபுவின் வீட்டில் கொல்காத்தி யடிப்பதும், தான் செய்யும் களவுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாதவாறு தப்பறிபவர்களைத் தண்டாடவைப்பதும், இலக்ஷ்மணன் கல்லம்மான் மீது ஏதாவதொன்று மயங்குவதும், பிரசித்திபெற்ற தப்பறியுஞ் செங்கம் ஆனந்த வீடுகின் அரிய முயற்சியும், கடைசியில் அரகுர் இலக்ஷ்மணனே கொல்லியடிக்க மறை விட்டுத் தப்பறியும் தொழிலில் ஈடுபட்டுப் பிரசித்தி பெறுவதும் படிக்கப் படிக்க இன்பத்தைப் பயக்கும். சொற்ப பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. உடனே ஆர்டருக்கு முந்தங்கள். சுமார் 600 பக்கங்கள் கொண்ட

இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

கிருஷ்ணாஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சீடன்

சுமான்-ஆணி-குப்புசாயி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சமர்த்தியங்களும், வீரநாசகங்களும், உலகில் பல பரிமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்தி விதிகளும், கொலையன் கேடு கிண்பயன் என்பதற் கென்க நீதிநியோக உதய பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிம அரிய போதனைகளுக்கிடையே.

இதன் விலை ரூபா 14.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி No. 187, கதாங்க.

விரிவான உரைபு.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி
நெ. 167, மதுரை.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப் புலக்கும் ஓர் அருமைமான துப்பறியும் காவல் துறையினர். இந்த வேலைகளைச் சஞ்சாய் பாத்தானுள் கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சக்தி மிக்க அம்பாலிகை பென்னும் தன் உறவினரின் அவன் சூழ்ச்சிகளை மனம் விரிப்பதற்கு, அவரின் இறந்தவன் போல யாவரும் கம்பும்படியான குறிசெய்து, சந்தர்ப்பம் அவனுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவன் காதலிக்கப்பட்டவனான மனோகான் என்பவன் மேல் குற்றஞ்செய்தி, குற்றஞ் செய்தவர்களை அணுகிப் பிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைச் செய்து பிடித்தும், கண்காண சான்றிரத்தில் தோச்சி பெற்றவனும், மகா வீரநிரி செல்லும், ஆபத்தான அனுபவமும் மதிக்காது கோருகமாக எதிர்த்த வெற்றியாளி குடுவனான துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை ஏற்படுத்தவதும், கடைமியில் ஆனந்தவரின் உயர் கையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பணித தந்திர சக்தியுடையவனாகக் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிரோடுகொண்டு வரும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகான் கடைமியில் அறிவா மனம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் செய்த குற்றங்களுக்காக தோஷத்தால் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்த சிங்க் வெற்றியாளி குடி தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் களவிகையை மனம் சிவந்தவர்களுக்கு மேலும் பிரகாசி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது விச்சயம்.

இதன் விளை அனா 12.

இதர ஆக்ட் புல்தகங்கள்

இந்தியன் பினல்	கு. அ.	பஞ்சாயத்துச் சட்டம்	கு. அ.
கோட் சட்டம்	8 0	இந்ததேச சாட்சி ஆக்ட்	1 4
சிறியினல் வ	8 0	தேவந்தான சட்டம்	1 8
சிறியல் வ	8 0	என்டேட் லான்டு ஆக்ட்	1 4
அது விவகார சித்தாமணி	2 8	க்டாம்பு ஆக்ட்	0 12
அது பெரிய சித்தி வ	2 0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0 15
கூகம்மதியன் வ	2 0	டிராஸ்டிகன் சட்டம்	0 12
கிராம முன்செப் சட்டம்	1 8	கால கிரீனயச் சட்டம்	0 8
கரம்பரை கிராம உத்தி		கில ஆக்டிரியிபு எங்குரோச்	
யோகஸ்தர்கள் சட்டம்	1 0	மென்ட் சட்டம்	0 4
இன்கம் டாக்ஸ் சட்டம்	1 0	கிராமச் சகாதாரம்	0 2
கிரைம்கோட் ஆக்ட்	2 0		

ஜனக நந்தனி

இன்பம் சிறைத் தீதி பொக்கிஷம். அறிவை வளர்க்கும் அரும் புதைபல் துறையே. எவ்வளவு எழுதப்பட்டதால் யாவரும் வாசிக்கத்தக்கது. வினா ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்

மதிமோச விளக்கம்.

(இச் சஞ்சிகையால் பூபதி அவர்கள் இயற்றியது)

ஆன்ரோர் மதிக்கும் நான்காம் பதிப்பு.

223-பக்கங்கள் கொண்டது. 16-வியோதமான சித்திரப்படிக்கல் செக்கப்பட்டது. உயர்ந்த தீவிர கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமமே தலைத்தோங்கி வளர்ந்தவந்த மகா புண்ணிய பூமிநாமினம் ராஜகண்டத்தில், கலிகாலம் தொடங்கியதிலிருந்து, மனிதர், கால காலம் பட்டி, மன மாறுபட்டித் தருமத்தில் செலுத்தும் சிந்தையை மிகுதி அம் அநர்மத்தில் செலுத்தி வருவதால் அந்நெறி குறைந்த மறநெறி வளர்ந்து வருகின்றது. அந்நெறி வகுதலால், குதம், பஞ்சமாய் பாத்தமும் அந்நெறித் தகுதல் செஞ்சுமும் படைத்த மனிதரோ காத்நோதும், காடுகள் தோறும், ஊர் தோறும், கிராமத்தோறும் மலிந்த, விநோதம் விநோதமான பருமோசம், கதிமோசம், சிதிமோசங்களையும், குத வஞ்சனைகளையும் செய்து வருகின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இத்தருமம் கண்டும், கேட்டுமியாத என்விந்த மோசகாசம் செய்க்கன் எங்கும், என்றும் தாதனம் தாதனமாகத் தோன்றி அபிப்பூதத்தான் வளர்ந்தகொண்டே வருகின்றன; அவற்றைச் சிவ்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்த விஞ்சுகிறார்கள் அப்பதமாக உற்பலித்த மலையை விழுந்திய மகாதேவன் கோல வளர்ந்த சிந்த ஒருகணம்புரட்டாயும், அண்டப்புரட்டாயும், திவ்யப் புஞ்சராயும் பரவி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசம் செல்க் காலம் குதவாதநியாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட கஷ்டங்களுக்களையே கிணம், விவாபாதநொழில் முழுவதிலும் மோசம்; விவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகத் துறையிலும் ஒப்பில்லா மோசம்; வித்தையிலும் மோசம்; கைக்கையிலும் மோசம்; வைத்தியத்திலும் மோசம்; மார்திரிகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சோற்றுக்கடைவிலும் மோசம்; கப்பலி னும் மோசம்; ரெயிலிலும் மோசம்; கீச்சிச்சுபகனிலும் மோசம்; தேசச் சேவையிலும் மோசம்; கோவிலிலும் மோசம்; குளத்திலும், கீட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; ககரத்திலும் மோசம், இப்படியே மனிதர் தலை கீட்டு மிடங்கனெல்லாம் மோசமயமாகவே விஞ்சி நின்றன. உலக முழுவதும் இவ்வாறே மோசம் சிறைத்ததா யிருப்பதனாலே, கஞ்சகமற்ற மனிதர் துன்பத்திற்குள்ளாகிச் சதா சர்வகாலமும் சஞ்சலப்படு கின்றனர், இத்தகைய மோசகாச வலியினின்றும் தப்புவதற்கு மார்க்கன் காணு ம்களாய்த் துலிக்கின்றனர். ஆதலின், இந்தப் பருமோசப் பெரும் மாதானத் தில் மனிதர் கிழ்த்த மயங்காமல் தப்பித்தய்தத் சேதுவாரிருக்கும்படி, உலகத்தில் உலகவும் எண்ணிறந்த மோசம் செய்க்கனெல்லாம், இப்புத்தகத் தில் பிக்க வினக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

இத இவ்வளவு பவன் கிரத்ததா யிருப்பதனாலேயே இதன் மூன்று எதிப்புக்களும் வெகு சித்திரம் செவ்வாகி இப்போது இச் கான்காம் மதிக்கி கிணைத்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெரும்பாலான காப்பிகள் செவ்வாகிவிட்டன; சொற்பச் காப்பிகளே இருக்கின்றன.

இதன் விளை ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு வினா அனா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

ராவ்பஹதூர்
ப. சம்பந்த முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்.
அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் நாடகங்கள் முதலியன:—

அமலாதித்யன்	1 8	சாரங்கதான்	0 12	சர்ஜன் ஜெனரல்	0
பிராம்மணனும்-		காடகத் தமிழ்	0 12	வித்தம்மரத்த,	
குத்திரனும்	1 8	பொன் விலங்குகள்	0 10	விச்சுவின் மனைவி	0
சிம்ஹனாதன்	1 4	நோக்கத்தின் குறி		தெத்தொண்டர்	0
மனோஹரன்	1 4	ப்பு & இரண்டு		ரஜபுத்திர மான்	0
காணீபுரவணிகள்	1 0	ஆத்மாக்கள்	0 10	சற்குல தெய்வம்	0
மகபதி	1 0	வேதா உலகம்	0 10	தேவஞ்சரி	0
விரும்பியவிதமே	1 0	மார்க்கண்டேயர்	0 10	சந்திரஹரி	0
புத்த அவதாரம்	1 0	விக்கிரமோர்வசி	0 10	சபாபதி 1-ம் பாகம்	0
ஹரிச்சந்திரன்	1 0	காலவரிஷி	0 10	பொங்கல் பண்டி	
இரண்டு நண்பர்கள்	1 0	யயாதி	0 10	கை-சபாபதி	
விஜயரங்கம்	1 0	முற்பகற் செயலின்		2-ம் பாகம்	0
சந்திரஜித்	1 0	பிற்பகல் விளையும்	0 10	தூர் ஒத்திகை-சபா	
உண்மையான		கண்டு பிடித்தல்		பதி 3-ம் பாகம்	0
சகோதரன்	1 0	கோனேரி அரசு		மனைவியால் மீண்	
காடகமேடை கிளை		குமாரன்	0 10	டவன்	0
அகன் 1-ம் பாகம்	1 0	சந்தையிற் கடட்		சஹதேவன் சூழ்ச்சி	0
ஷ 2-ம் பாகம்	1 0	டம்		கொடையாளி கர்	
சத்தாவளி	1 0	பேயல்ல பெண்		ணன்	0
லீலாவதி-சலோ		மணியே	0 10	இடைச்சுவர் இரு	
சுனை	1 0	ஊர்வசியின் சாபம்	0 10	புதமும் & என்ன	
கன்வர் தலைவன்	0 14	சகுந்தலை	0 10	சேர்ந்திடிலும்	0
காதலர் கண்கள்	0 14	எனப்பன் கன்னத்		வி-ஜீதமான முடிவு	
சந்தரி அல்லது		தனம்	0 10	& கந்தான் பேட்	
மெய்க்காதல்	0 12	மானவிகாக்கினி		டை சப் அசின்	
புகழ்பவல்லி	0 12	யித்ரம்	0 10	டென்ட் மாஜின்	
வள்ளி மணம்	0 12	உச்சம் பத்தினி	0 10	டிரோட்	0
தாசிப்பெண்	0 12	குறமகள் & வைகு		சபாபதி 4-ம் பாகம்	
சபத்திரா-		ண்ட வைத்தியர்	0 1	-ஆங்கிலமும் தமிழ்	0
அர்ஜுன	0 11	சதி-சலோசன	0 10		

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான
தமிழ் நாடகம்.

இதில் கவினாக காகிகம், காதலின் பெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அகை' 'அது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய கீதிகள் செவ்வாகவின் ஆடம் & காமுக்கை, சிந்திரத்தத்தின் சிந்திரே ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகழ் & அழிவற்புற விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அனா 10

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சென்னை.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்
இரண்டாம் பதிப்பு.

இத சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இராம ஒரு முறை ஷப்புவர்கள் இம்மை உறவை பென்னும் இருவரை வாழ்வில் குழிவ சாதனங்களை அணர்ந்த மக்களாய்ப் பிறந்த தாம் அனாவு உச்சவேண்டிய ஒரு க்கணிக் கைக்கோ ன்ரு பகவானுடைய சிறுவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் குடியிலும், இந்த கிரர் சம் தஷ்ட கிச்சும கிஷ்டபரிபாலன சிம் தம் உலகத்தில் எந் திடிலும் அச்சினாலும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுகாரியிற் செவியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உபயாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இவர என்மை யளிக்குமென்பர் பெரிசேனார். இதில் என்னிதந்த யிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சுப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிகேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டத யிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

ஐ சொப்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பட் கடித்கின்றன. இதலிற் றத்தம் வேண்டியவர்கள் ழுன்னே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்தக் கூறும் இந்த இராமாயணமான த திக புண்ணிய கதை பென்பத உலகநிந்த விஷயம். இதனைப் பாராணாது கிண்பதாறுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பத்தி கிரத்தையுடன் படிப்பவற்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய மொருக்கென்கண் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோகந்தா தடைபடும் மார்க்கம் எற்படும். இவர்குறி கடாகு முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பேட்டி 65, 187, மதராஸ்

நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சந்தமான 18 காசுட் கோண்ட
கோல்ட் கோல்ட் பிரேட் கேக்லேஸ் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

இது கழுதும் உத்தரவாதமுள்ளது. இது சந்த
மான கோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இம்மேஷன்
கைகள், சிலப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப்
பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பா
டுடைவது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைச்
சுரக்கடியது. அசல் நக்சத்தால் செய்ததுபோலவே
விலக்கும். யாவரும் எந்தேயத்தினரும் உபயோகித்
தலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

இதே கையத்தில் ஓரண்டு சங்கிலிகளுக்கு தூட்டி
கேசுத்தால் தயால் செலவு குவியும்.

ரோல்டு கோல்டு

“பிரேட்” லீவார் கைகெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிரேட்” லீவார் கைகெடியாரம்
எங்களுக்கு அழகாய்க்கும். சரியான டைம் காட்டும். ரெவின்ட் கே
கைகளைப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் சிந்து
கொடுக்கும். கெடி ரா கைச்சங்கிலி இதுமாகச்
சேர்த்த அனுபவம். இனும் சங்கிலியுடன்
கேடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. டைம் கொஞ்சம்
உடனே எழுதுங்கள்.

எயிர்லர் டாட்கு கம்மென், கெடியார விபராரிகள், கதாரம்.

மீ மஹா விராடபர்வ வசனம்

எமது இதிகாசங்களில் நெத்தமும், அறம் பொருள், தீய்ப்பம், வீ
சுந்த உறதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்தாரப்பதினும் ஜந்தம்
கேதம் என்று நெப்பிக்கப் படுவதுமாகிய மீ மஹா விராடபர்வ
வசனம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சாமானிய செந்தமிழ் கடை
முத்தப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த செந்தமிழ் கடை
கட்க்குடைய இலக்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள சூடவா பெண்கள் எக்
காளுக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். செந்தமிழ் பிரதிகளை கைகொள் உக்
கை. உடனே முத்தம். உறதிபாசன கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

சுனத்தபொதினி சந்தாரர்களுக்கு விலை அது 12

சுனத்தபொதினி சூய், தனக்கெட்டி, செ. 167, கதாரம்

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த
அயக்காந்த செந்
தாரத்தைக் காட்டி
லும் தேகபலத்
தைத் தரும் ஒளட
தம் வேறொன்று
மில்லை.

வினம்பரம்.

இதைக் கண்ணுடன்
கொண்டுகளே!

இந்த கேசிய கேசு
தாரங்கள் சாதாரண
மானவையல்ல. அந்நா
கான பலத்தைத் தரக்
கடிய சக்தி அமை
துள்ளவை. உறதிபாச
டுவற்றை கம்பி வாங்
கிக் காப்பிட்டால் இக்
தடவைவிலேயே இவற்
தின் விசேட குணக்
கருது விளங்கும்.

நீலாந்தரியாகும் முக்திய லியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் கவிதரின் பான்ம சேஷ்டையானும், இரத்தப் போரின்
மூலம் அங்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குளிரோகம், குளியிரோ
கம், பித்தபான்ம, கைகால் குடக்கு, குளையடி, பித்த வப்பம், செஞ்சு தொண்
கூட கரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அழிவணம், பசியில்லாமம், சாதுநிணம், தேச
உணர்ச்சம், கண்ணில் கீர்வடிதல், சோம்பல், கித்தியாவில்லாமம், தன் உத்தரம்
கீழ் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் சந்திரமேகம் முத
லியவைகள் ஆசனியப்பாடத்தக்க விதமாகச் சீக்கிலும், பயங்கமான மேகச்
சந்திர விபாதினைப் பத்திர வேகியில் போகச் செய்த எம்முக்குக்கும் குதும்
சேற்றி அபரிமீதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பவந்தைத் தருவதில்
இரத்த மிகுதின இலேகிய பல்பம் வெறெங்குமில்லை என்ற எம் உததியாகச்
சோத்துவோம். இரத்தவாமைத் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிபுடி,
மகக்கன் வெருத்திருத்தல் முதலிய விபாதினைக் கண்டித்து நின்றோதும்
வந்தைத் தாபவ அபம் போக்குவதில் இந்த வேகிய செத்தாங்கின முதன்
மைவானவை பென்பதை எம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். கித்த,
இந்த வேகிய செத்தாங்கன், மேற்கண்ட விபாதினைக் கண்டிப்பாய் கிவர்த்
திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரிசுடார்த்தமாக முதலில் 48-காள்
கத வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தலியாங்கன்
குணத்தாலும் பொருத்திய வேகிய செத்தாங்கின எவ்வளவு நெப்பித்துக்
குழியபோதினா அது நகும். மேலும் இவற்றை கோய் உண்ணவோ தாம்
சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். கோய் உள்
கண்டுகளிட கோய் இவ்வாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-காள் இந்த வேகிய
கித்தாங்கின யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவாக்கு. எல்ல பவம் ஏற்
புகும். இது தவருது. இவற்றைத் தருவித்த கண்டிப் எண்ணிக்கையாகச் சாம்.
கிட்டே 10-காள்க்குள் குணம் இவ்வாறிகில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கண்டி
காயம் இவற்றிற்கு வாய்க்கிய பணம் வாபன் செய்யப்படும். தலிய மேற்காட்டிக
கிவாங்கன் உடையோர் 48-காட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுது
கீக்கிலும், அப்படி கீக்கிச் குணம் ஏற்படாவிடில் காங்கன் அத்தரு உத்திர
காதினாவோம். யாங்கன் இவ்வளவு அருமையான வேகிய செத்தாங்கின
வாய்க்கவோ சிரத்தையுடன் கண்டிப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக
கிவாக்கிப்போம். இவ்வருமை வாய்த் வேகிய செத்தாங்களுக்குப் பரோ
கிவாக்கி, வெண்ணிடெடல், பெற்றதலவாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கிவது
உத்திரங்கடும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் எமது வேகிய செத்தாங்கன்
வாய் கொன்னபடி குணத்தைத் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜகாப்தாசின
கிவாக்கன் காத்தக் கொண்டுருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதாள்
முடித்துப் பாருகலாம்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க நோவாத்தினாலாவது, தாய்ப்பிராசத்தினாலாவது, அநிவாசன
புரணியினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மந்தெந்தக்காரண
த்தினாலாவது பலயிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக வட வேதிய செந்தாம
நிலைப் புரிப்பார்களானால் இவை நோவோத்தியம், வயனம், அருகு முதலாக
அந்தர அங்கத்துக் கொடுத்த அவர்களாக் கந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதிக்
கையிலிடை. வெளியூர் காவலர்கள் இக்க வேதிய செந்தாமனின் முழு
கம்பியை வைத்து ஒரே குருதரம் நுபுதரைய பரிசுப்பயாசனானால், அவர்கள்
புரணியம் ஆவந்தமையாக்கம்.

இந்த வேலை செய்து காணாமல் இருப்பதைத் தடுப்பதற்காக, அரசாங்கம்
புத்தகங்கள் சேகரிக்கவும், அவற்றைப் பரப்புவதற்கும் முயற்சி எடுத்தது.

என் எடுக்கும் முதலாக பச்சைப்பயிற்றுச் சூழும், கறி மார்த்தண்ட இயி, துணைகளை அதிகமாகப் பரிசுபத் தணிச்சக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் சென் னவாக் சாப்பிட்டல் வேண்டியது. இவற்றைப் புரிக்கும்போதெல்லாம் மக னாநிசன் சாப்பிட்டல் வேண்டும். தயிர், பால், செய் முதலியவைகள் எவ்வ னோவினும் தானும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இங்ஙனம் காப்பீத வேலை செய்தாங்களை மட்டும் ஒருவர் தகுதித் தரக்கூடிய 48-ஏன் காப்பீடுவாரோ யானால் இவை தேசத்தில் ஊதா, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் சீக்கி அயர் தேசமானது. கதாத்தப் புதிய சத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியத்தம் இனாக்காமலிருக்கும், இவ்நாள் புதுஷன் பெண்ணாதி இவ்வுரும வகைவத்தின் ஒற்றுமை காப்பீட்டிடுவெத்தாங்கனையானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் யிருத்த தேசு வேண்டு தேன்முயார்க்கன். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதாதல் அருமையம். இந்நியா, பாஸா, ஸீலோன் ஆகிய உள் காடுகளுக்கு 24-ஏன் காப்பீட்டிடுவெத்த வேலையும்க் செய்தாழும் வினை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அரும. 5. தரே தருவ 48-ஏன் மருத்த வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உன்பட ரூ. 4. யிருக்கு, சிக்கப்பூர், செட்டாள் முதலிய அயல்காடுகளுக்கு 24-ஏன் காப்பீட்டிடுவெத்த வினை ரூபா 1-12-0. தபாந்தலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருத்துவாங்குதல் போன்றே உட்பட ரூபா 5-8-0. இச்சப்பு, பிழை, மலர்ச்சி முதலிய வெளிச்சாட்சிக்கு வி. பி. ஆர்டர் திருச் சாலை மூலப்பணம் அனுப்பாதார்களுக்கு மருத்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு. மதராஸ்.

சர்வதேய் விஷ சஞ்சீவினி.

(சித்திராபுரம் மருத்துவமனை)

எட்டாட்டின வீஷம் பதங்கம்!

அழகுநடை சிப்பான் !

தலைத் துணைமலையொன்று நீளமேற்பெரிந்தது 100-மடங்கம் இவ்வம்.

மேத காட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒத்தொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் அநாதைமாகும். இது ஆங்கில பூனாவி தாய் வைத்திய சிபுரன்சான் என்ற மருத்துவப்பட்டுள் ஏது. இதை எர்ப்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் எந்தும் குறையாது. நேர், எட்டுவாய்க்கான், செப்பாய்க், பரம்பு, எனி முதலியவற்றின் விஷம்வரிக் இரண்டொரு சிவிகைகளில் இது அடியோடு சீக்கக்கூடாது. என்னவிதந்தோர் இது குள் கையகடைத்திருப்பது பிரேந்தியை அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி எாம் அதிகம் கவனம் உய்திவீசும். இது இரண்டிலிற் மருத்தகையுட்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருத்தோடு

தாய்ப்பயிற்சி, வினா:—இரண்டாவது மருத்தம் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு ரூ. 2.50, 3-வது மருத்தம் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு ரூ. 5.00, 4-வது மருத்தம் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு ரூ. 5.00.

சககாலத்தில் 3-பாக்டெட் வாங்குவோரத்தர் நபாநகலி ஓனும்,
 விபாபாசகலத்த 100-கி. 25 கலியுத் கொடுக்கப்பாபாந்.

நாட்டியி கம்பெனி, செ. பி, சென்னை மேனஜரி கெருமதாசன்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய ரொஷ்டு-களை வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒத்தைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்ணில் நீர் டிதல், சாலைஸ்வரம், சாதுகோய், கலைபாரம், அதிக வெப்பிலினால் உண்டாகும் ரொஷ்டுகங்கள், சரீரதாபம், முனிக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுக-லிதமாய்த் திரும். கொடர்ச்சியாய்த் செந்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் கரைத்தமலி-கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ண-அறிவையும் திடச் செய்ததையும் உற்சாகத் தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுதிகரந்தது. சாராய சத்து முதலிய ஆவிலை வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சத்தமான பச்சி-லை கிழங்கு புல் முதலிய இனிப்பவாகியவகே-சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு த-லைவலி தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப் புப்பட்டபோல் பண்பண்பாகக் கருத்த ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இம்-தும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சத்தியையும், முகவசிகாரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களுக்கும் வெகுதூரம் கடத்த-லுக்கும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உண்ணக்கூட உண்ணக்கூடவில்லை-தேயத்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கிய-மாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சாஜ் பித்திரேகம்

டாகும் ரொஷ்டுகங்கள், சரீரதாபம், முனிக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுக-லிதமாய்த் திரும். கொடர்ச்சியாய்த் செந்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் கரைத்தமலி-கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ண-அறிவையும் திடச் செய்ததையும் உற்சாகத் தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுதிகரந்தது. சாராய சத்து முதலிய ஆவிலை வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சத்தமான பச்சி-லை கிழங்கு புல் முதலிய இனிப்பவாகியவகே-சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு த-லைவலி தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப் புப்பட்டபோல் பண்பண்பாகக் கருத்த ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இம்-தும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சத்தியையும், முகவசிகாரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களுக்கும் வெகுதூரம் கடத்த-லுக்கும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உண்ணக்கூட உண்ணக்கூடவில்லை-தேயத்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கிய-மாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சாஜ் பித்திரேகம்

தும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சத்தியையும், முகவசிகாரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களுக்கும் வெகுதூரம் கடத்த-லுக்கும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உண்ணக்கூட உண்ணக்கூடவில்லை-தேயத்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கிய-மாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சாஜ் பித்திரேகம்

கூந்தல் வளரும் துவளி

இதை கல்வெண்ணெய் அல்லது தேய்-யெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிர்க் குப் பூசுவதால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் மேக-சோது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிர்வது-வழுக்கவிரும்பு இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும்-புட்டி 1-க்கு விண் அணு 12. தபார்க்கலி தேத.

கண்ணோய் மருந்து

இது கண்ணோய், கண்ணுத்தல், கசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திம-லிதா கட்டல், சதை வளர்த்திருத்தல், கண் வெப்பு, எரிச்-சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புடைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணுக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த வார்கவையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஓஷஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அணு 8. தபார்க்கலி தேத.

தபார்க்கலி கமபெனி, செ. ரீ, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

மேகம் ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்திலே-யே, கிரத்தி, மேக தாமரை, மேக கமைச்சல்கள், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக துர்நீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகையான வெண்ண, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பல்வித வியாதிகள் திரும். அனேக காலமாக இருக்கும் வியாதி-களுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு முறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருத்துக்கு தூட்டர் செய்யும்போது வியாதியின்-பூண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கல் தூரி மாத்திரை

மூழ்ந்தைன் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்-பதும் கண், திரும்பல், சரம், தலைப்பாரம், கெஞ்சில் கொஞ்சொருப்பு, ஜம்-தோஷம் முதலியவைகள் திரும். இதன் விண் புட்டி 1-க்கு அணு 12.

காங்கியூர் என்னும் ஷய அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, அல்லது மத்தகாசம், ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை-கோய், சவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான சுவை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் தாக்கம் பிடியாகும், குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் களைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்திட்-இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி கன்றாய் அக்-கிணதிகொண்டிருத்தவரை தங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விண் ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி நிராவகத்தை, காலு மாலை இரண்டு-விண்ணிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத்-தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுவாதம், முழங்கால்வாதம், குதிகால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்-டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால்-விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய கோய்கள், கிரத்தி முதலிய கிரத்திப் புண்கள், துடைவாழை படை-கள், கக்கணுகோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், கெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச்-சென்க்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்-திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், கெங்-கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்;

கேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதி-களைக் கண்டித்துச் சுசுப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து. இசன்விண் ரூபா 1—8—0. தபார்க்கலி தேத.

தபார்க்கலி கமபெனி, செ. ரீ, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்

இந்த மாத்திரையில் 2-மூதல் 5-வரை நிரோக நிடமறித்து மாத்திரைகளைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சர்க்கரையேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் ஞாபக தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா 4.

பூகனிப்பட்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியராகச் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்ஸியாதி, டைன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கந்தி வகைகளு, வெட்டுக் காயங்கள், காய்ப்புச்சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், வெள்ளீர்ப்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரண்டுகள், திருமல், கக்குவாய் திருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொரோமான பல்வலி, தலைவலி, ஒத்தைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய கோள்களுக்குக் கைகண்ட ஓஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 " 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0.

நரைமயிர் கருக்குத் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப் பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டைகளாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. கமது தைலமோ கரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக கரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டாக்கின்றன. மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு மூகலட்சணமும் வசிகரமு முண்டாகிறபடி கால்வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் கார்டிலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது வேலை முதல்தில் அகனி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். கிராடெப்பு, சதை கடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலகம் ஏற்படும். கிரக்கெப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதனாலும். இவைகளை நீக்கி கல்ல சுத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருத்து இது. பத்திரம் கிடைப்பது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருத்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபார்க்கலி வேதா.

தனடைகமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்கிரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ணபிந்து

காதில் சிழ் வடிதல், காது குத்தல், காது வேலை, திருத்தல், காதில் கமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருத்தில் 2-துளி கால் மாண்களில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள கோய்செல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4.

வி. பி. தபார்க்கலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களைய தடையின் துருக்கு, அக்கு, இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாய் பட்டிரா இரவில் ஓயாத கமைச்சலைத் தடுத்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டாக்கிப் பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் கைதத்தை உபயோகித்த சரீரத்தில் குரியினக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபார்க்கலி வேதா.

தனடைகமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்கிரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷின்

இவ்வாச்சரியமான மெஷின் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளை நேரத்தி காதத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சகான் அனுபவத்தி வேலே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்.

இவ்விதின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், சலையின உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்கள், குல் கவுன்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளமைத்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; அவற்றில் கனி மன்னாழல் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு கோள்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன் அதுபுது வேலைப்பாடான பலாக பூஇலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். கத்தே சிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறைகளையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் நேரத்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து ஞாபிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப் பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்த கல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புத்தகம், இம் மெஷினுடன் உட்பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

தனடைகமி கம்பெனி, செ. 44, நம்புலையத் தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

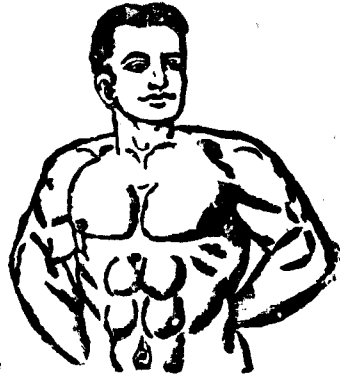
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர கை-
பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், மக்-
கலி, பல்லில் சொத்தை, சறு வளர்ந்திருத்தல், வாம்-
சணம், வாய்காற்றம், பல்வாட்டம் முதலிய வியாதிகளை
நீக்குவது மல்லாமல், பல் என்ருய்த் தலங்கும்படி செம்-
யும். வாயில் சதா சும சும வென்னும் மணத்தை உள்-
டாக்கிக்கொண் டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோ-
கிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 2, 6-டப்பிகள் ரூபா 10.

நாக்குப் பூச்சிகை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைக்கு அரை பில்லையும், மற்ற
கைக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் கறிற்றிலுள்ள சிறு குழை-
கள் வாயற்தும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை ரூபா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

யித்திராகனே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அரேக கொடிய வியாதிகளை
ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அரேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்-
கள் உபயோகித்தும் சந்தோஷிப்பென்றனர். வியாதிவிடுவதற்கு வேறு எந்தச்
வாணத்திலாவது இளைத்துப்போயிருந்தால் மருத்-
தும் தேவத்தையப் புஷ்டியாகப் பலவிகுத்தி
தருவதில் இது சிகரந்த மருந்தாகும். ஆங்கி
வேல முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை
யான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமா
விகுக்கும். இருமல் கோய்கண்டு அவஸ்தைப்
படுவார்கள் இதை உட்கொண்டால் இரன்-
டேவேலை ஆச்சரியமான கதையை உள்-
டார்கள். இரண்டு உண்டாகக்கூடிய அரேக
குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே
குறிப்பிடுகிறோம்.

இது, கரைந்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும்,
உஷ்ணத்திலாவது, புழு வெட்டினாலாவது
வயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரி-
சல், கைகால் காத்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவகைத்தை உண்-
டாக்கும். தேச அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், எல்ல பசியை உண்-
டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், உரம்புகளுக்கு அதிக
வலுவைத் தரும். தேசத்தில் எல்ல இரத்தத்தைச் சரப்பிக்கும். அயரோ-
சத்தை அணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா லுண்டாகும்
கோகங்களை சிவர்த்திக்கும். சந்த தாதுக்களுக்கும் எல்ல பலத்தைத் தரும்.
குழக்குடு முலையாக மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை எல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது
இரையில்லாத ஆணத்தத்தைத் தரும். மனிதர் நாம் இழந்துபோன தேச
பிடித்ததைப் பழையபடி படைவதற்கு இதைவிட வேறு மருத்தே கிடையாது.
ஒருவர் 40-நாள் மருத்தை உட்கொள்ளும் படித்தில் அவனுடைய தேச
கூழியேமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருத்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருத்து விலை ரூபா 1-12-0.

தனவட்டகமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புத்திர சந்தான எண்ணை

ஆண்மகி சொன்னதும் சொல்ல வாகும்;
அப்பனை பெண்மகி யாகு மில்லை
என்மடைப்பப் போவதென்று கேட்பா யாகில்
இயம்புவேன் கருக்குறியில் சோரி சேர்ந்தால்
என்மிருந்தால் புருதரித்தால் உதிக் கெட்டால்
ஒங்கா பிரணவத்தில் வாயு சேர்ந்தால்
நான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால்
நியாயாட்டிப் பேய்ப்பினியால் தரிவாதென்னே.

கந்திரகனின் கருக்குறியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி
அகம்ப்போது வித்தைப் புசித்த விடுவதெனும், விபரீதச்
சேர்க்கையாலும், கருக்குறியினிடத்தில் சதை வளர்ந்த
சோரி மந்திர இரத்தங்கட்டி விருப்பதாலும், கருக்குறி மதத்துக் கொழுத்திலும்
சதையும், குழைச் சறியில் வாயு பித்தம் தங்கி விருப்பதாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் கால மால இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச
அளவு உண்ணவையில் கிட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சர-
கிட்டால் இது கருக்குறியிலிருக்கும் ஷ குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குறியை
சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுபவ-
மான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

செருக்கு கருதரித்த 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து நிக-
ரென்று உடைத்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயை
அம் கிணத்தியாகித் தீர்க்காயுளான கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருத்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் சிகரந்தது. இதில் கஞ்சா,
அகின் முதலிய வாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது
ஒன்றிர்த காரணத்தாலும், இதுவன்றி வேறு எந்த
கோயிலு லுண்டான
பலவீனமும் இம்மருத்தி-
னால் நீங்கும். இரத்த
வித்தியை யுண்டாக்கி நர-
ம்புக்கு உறுதியைக்கொடுத்-
தும் தன்மையில் இது கை-
ண்ட மருத்து. வயோதிகமே தெரியாது. கண்ப்பும் தோன்றாது. சேர்-
மையும் சோம்பியும் நீக்கித் தேச பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காத்தம் முதலிய உயர்ந்த
உலோகச் சாக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு கிரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்-
ல் சிறந்த கைபாக செய்பாக்கனால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணங்-
களே தெரியும். 20-மாதத்திரைகொண்ட சோ 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தனவட்டகமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பல்விஷடை (சூது) கிராமமாக வெளிப்படாமல் காலத்தவறி வெளிப்படுத்தல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே இருந்தல், வயிற்றுவுலி, ஜூரம், மாப்பு கோய், மயக்கம், கழுத்திலிடி, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு நீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மாப்பு பட்டவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மந்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் சூது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் எண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விரும்பியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விஷ ரூப 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

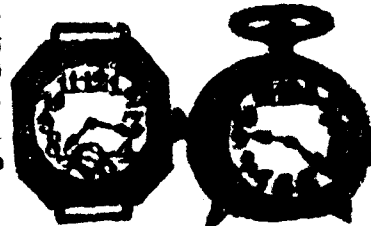
இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தலி. இரும்பிலுள் உட்படும் இரூபகையுட அட்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், சந்தந்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தை குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஓக் வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைத் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விஷ ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஓளவுதம்

இந்த இரகசிய கருவைத் தடுக்கும் ஓளவுதம் ஜர்மன் தேசத்தில் சென்னை வட்டு அகோக பண்டித மேதாவினால் பரிசோதிக்கப்பட்டு கச்சாவி ரத்தி வர்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் மறு தேசத்தில் கரவுக்கு மிகுதிய குழந்தை விரைப் பெற்ற குழம்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பவதிகள் கட்ட தாய்மர்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கொடுத்த தீவினை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் கூட ஓளவுதம் தருவிக் கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஓளவுதம் தடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விஷ ரூப 2-0-0.

டேபில் டைம்ப்ரில் இனும்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்கு திறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டயம்ப்ரில் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். ஓத்தங்கள். விஷ ரூ. 6-4-0. தபால் உலி பிரத்தியேகம்.

சூதுகிதி டிபோ, செ. 1/8, சென்சுடேசு மேன்சிரி தெரு, மதராசு

புதிய கொக்கோக வசனம் (உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவற்றில் விஷயங்கள் மனதிற்பழிமுற அழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சிறுவனில் தான் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இன்மாத்மை நலில் தான் பெண் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மாமங்களும் தெளிவாக சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மாமங்களும் தெளிவாக அடையில், சுருக்கச்சொல்லி விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது துறும்பிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புத்தகம் விஷ ரூப 1-0-0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்புறும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2 0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம்	1 0
இன்மாத்மையின் இரகசியம்	2 0	மதனாதி ரகசியம்	2 0
மனவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2 4	ரதிமதனாகும் காரகசம்	1 0
மாதர் ரீதி	1 0	மாயாஜால விகோதம்	1 0
இன்ப இன்பரகசியம்	0 8	மனோவசிய சாஸ்திரம்	1 8
ஸ்திரீ புருஷ தந்தவம்	8 0	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	1 8
முத்தத்தின் மர்மம்	1 8		

கிராமம்:-- தூரிகள் புக் டிபோ, சி. நுவல்விக் கேசரி, மதராசு.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஓளவுதம், விஷ ராம் முதலிய எத்தகைய ஜாந்திர குறும் தேகம் மெலித்த மெருத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கும், தாது விரும்பி காட்டக்கொண்டு இவ் ஓளவுதத்தைச் சாப்பிட்டு குணமாகாதவர்களுக்கு இது ஒரு அபித்தமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுகிறோம். இம்மருத்தை உட்கொள்வதால் மன ஜலம் தாராளமாய்க் கழித்து பரிவின்மையைப் போக்கி தீவிர சத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிரும்பி உட்படும். தேகம் சிவப்படைத்து முகம் வசிகரமாகும்.

இம் மருத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலி வள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். துன்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அடிக்க தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-தவிரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-தவிரை வரையிலும் காலமாக இருவேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எவ்வகையிலும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விஷக்கு விரும்புகிறோம். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருத்த 0-12-0 தபால் செலவு வேறு

சூதுகிதி டிபோ, செ. 1/8, சென்சுடேசு மேன்சிரி தெரு, மதராசு

முத்தரமான—V. H. R. A Quality

பெருங்காயம்.

அகேசர் உணவை, தினமையும்படுத்தி தீரணக்கவும் செய்யும் கை-
கொளும்காலம் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத்
தகவீதர்ப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வ்யாபாரஞ் செய்வதென்-
தென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்
காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், வினை சாசனமாய்
சம்பிடத்தில் கிடைக்கும். கேண்டுலோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராத்தல் அல்லது 1-பவன்ட் ரூ. 2.

2-இராத்தல் ரூபா 1—1—0.

தபாந்தல்
வேறு.

மோகினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5 வித இலும் சாமான்கள் சேர்த்து
தயார்ப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை உத்தரவில் தடவித்
கொண்டால் இன்றமலர்ந்த புஷ்பங்களில்
வாசனைக்கு கிராயிருக்கும். உத்தரத்து-
வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொதித்
தையும் அடக்கி நேகத்திற்கு குரோகத்தினைத்
தைத் தாவல்வது. வினை அனா 13.

இலும் சாமான்:-1 செண்டுபுட்டி, 1 ரெட்
கும் படம், 1 ஜவ்வாது பிண்டி, 1 கை
சாத்த, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி

இதன் வினை
ரூபா 2-12-0
தான்.

இதன் வினை
ரூபா 2-12-0
தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காட் ரோண்டு கோல்டு அழகிய கிப்புன் பவுண்டன் பேரு 1; 18
காட் ரோண்டு கோல்டு இமிடேஷன் வைர மோதிரங்கள் 2; 18 சர்ட்
கிராத்தர்கள் செட் 12; 18 கல்லிழைத்த புருசு; 1; ஜப்பான் தாது
கிராத்தர்கள் 6; 2கர்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்த
கிப்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; கர்த்தியான கத்தி 1; காம்பினைஷன் தாது
காலி விவாயமும் செலின் 1; உயர்ந்த பென்சல்சன் 12; பென்சல் கிளிப்புடன்
கூதக சவ் 1; பலகா பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த கிப்புசன் 12; காலி
கன்ட் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாதிரைகள் 12; சென்ட் புட்டி
1; தேரேயிடிசான்ஸ்பர் மட்கன் 32; அழகிய பலகா சேப்பி பின்சன் 35;
ரூப 130 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2—12—0.

கொஞ்சிதி டியோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேந்திரி தெரு, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சாவ்திரம்

கனதில் சினைத்துக்கொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலபலம்
யையும் அறித்த சொல்லும் மார்த்தங்கள் வினக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்
ன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. வினை அனா 2.

கிராமக் கோர்ட்டுகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888ஆம் ஆண்டு 1-வது ஆக்ட்.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராமக்
கோர்ட்டுகளின் (கிராம முனிசிப் கோர்ட்டுகளின்) கிராம பஞ்சாயத்த
கோர்ட்டுகளின்) எடக்கும் சட்ட திட்டத்தைத் குறித்த ஆக்ட், 1888ஆம் ஆண்டு,
1920ஆம் ஆண்டு, 1929ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட திருத்தங்களுடன் ஆக்ட்
அதன்படி செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமான
கிராம மேஜஸ்திரேட்டி ரெகுலேஷன்களையும், இது சட்டங்களையும் அனுபக்
கங்களுடன் சேர்த்த விரிவான உரையுடன் எளிய தமிழ் நடைவில் சென்னை
காங்கிரஸ் அட்டோகேட்டிகள் ம-எ-எ-ஆர், K. ஜகன்னாத சாஸ்திரியார்,
B.A. B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A. B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்
ளது. இதன் வினை ரூப 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மயிர் போக்கும் குரணம்

இந்த குரணத்தை ஜலத்தில் கலத்த. மயிர் போக்கவேண்டிய விடத்
தில் தடவி உயர்த்தின் உடனே 5-நிமிஷம் பொறுத்த கழுவினால் மயிர்
போய் விடும். புட்டி 1-க்கு ரூ. 8.

அற்புத எலக்ட்ரிக் மோதிரம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார கிபுணரால் இப்பொழுது தாது
கன்ட் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது! இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் விஞ்ஞா
னரை ஆன் பென் திரு
கிரத்தர்களும் உபயோ
கம் படுத்தலாம் இம்
மோதிரத்திற்கு கன்னி குத்
கும் எலெக்ட்ரிக் பவர்
குறையாமல் எக்காலமும்
கிடித்திருக்கும். நாம்சன்
கிளக்கொண்டு வெகு அழகாகவும், பார்க்கையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்
ளது. இதை வீரவில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சாரசக்தி தேசமென்
கும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வாந்திபேதி, தொத்த
விவாதிகள், வைகுரி, இன்புரூயன்சா, கபயம், குஷ்டம், பிசேசு, தலைவி,
அஜீர்ணம், மூலம், அன்னத்துபேஷம், மலச்சிக்கல், வாதம், குளிர் முதலான
கொடுமான வியாதிகள் அணுகாது. கற்சாஸ்திரி பத்திரிகர்கள் பிரதி தினம்
இந்த குறித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1—8—0
மோதிரம் 3-க்கு ரூ. 8—12—0.

கொஞ்சிதி டியோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேந்திரி தெரு, மதராஸ்.

வினா:—சுரிதன் புத் தயே, திருவனந்தபுரம், உதரகாசி

அநேக நற்காட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்டு.)
“சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும்
 பரிசுத் தைலம்

ஆழாக்கு என்னும் அடங்கி

இன் 1-க்கு விலை அரை 12

இத்தலைத்தின் பரிமளம் எவ்ருக்கும் இனப்பதை யனிகளும். இது உங்
 தலைநீளமாக வளரச் செய்யும். மூலையின் கொதிப்பைத் தணியச் செய்யும்
 கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும். சிரசிலுள்ள பல வியாதிகளையும் நிவர்
 த்தி செய்யும். கண்ணில் நீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம்,
 தலச்சுற்றல், தேக நமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, கற்றாழை நாற்றம், மடுகு
 வியாடகம், ஞாபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்துத் தேக ஆரோக்கியத்
 தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். இந்தத் தைலம், பல வளமுலிகை
 களால் சாஸ்திரப்படி தயார் செய்யப்பட்டது. இதில் ஒரு டின் தைலம் வரம்
 இப் பார்த்தால் இதன் அருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ண சஞ்சீவி

தலோய், பரிசு வாய்வு, சுருக்கு, புண்கள்,
 காயங்கள், கீக்கங்கள், கொப்பளங்கள், கட்டிகள்,
 திருமல், மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின விஷம்
 இவைகளைத் தீர்ப்பு. இது முதன்மை பெற்றது.
 கோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவியைத்
 தடவி என்றும் இரண்டு மூன்று கமிஷன்கள் வரை
 தேய்த்தால், அது மாயமாய் ஒடிவிடும். இவ்
 குழந்தைகளுக்குக் காணும் கைத்திய கோய்களையும்
 இதை உபயோகிக்கலாம். இதன் புட்டிகள் மூலிகை
 களைக்காகச் செலவழித்து கொண்டு வருகின்றன.
 ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரயாணிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி
 இருந்தே தீரவேண்டும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அரை 8. டஜன் 1-க்கு ரூ. 5.

விலாசம்:-தனலட்சுமி கம்பெனி, தபால் பெட்டி 65, 167, மதராஸ்.

“பிரசண்ட விகடன்”

மாதம் இருமுறை வெளிவரும்
ஒரு ஹாஸ்யப் பத்திரிகை.

இதில் சிறப்பாக ஆரசிங், சமூக வியல், சமயவியல் சம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களும் விலாப் புடைக்கச் சிரிக்கச் செய்யும் தோரணையில் தமாஷாகவும், வேடிக்கையாகவும், விநோதமாகவும், கேலியாகவும் வெளிவரும். ஏராளமான அபூர்வ அதி விசித்திரப் படங்கள் பத்திரிகையை அலங்கரித்து வரும். தேச சமூக விடுதலைக்கு உழைப்பது. இன்றே சந்தாதாரராகச் சேர முந்துங்கள்.

ஆண்டுச் சந்தா தபால் கூலி
யுட்பட உள் நாடு ரூ. 1—8—0.

வெளி நாடு ரூ. 2—8—0.

தனிப்பிரதி விலை அரை ஒன்று.

குறிப்பு:—ஏஜண்டுகளாக விரும்புவோர் மது காரிபாலயத் திற்கு எழுதி விவரம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

பெல்லை ஸ்டேஷன் களிலுள்ள வெறுக்கண்பாதம் புஸ்தகசாலைகளிலும் “சுதேசமித்திரன்” புஸ்தக சாலைகளிலும், எல்லா ஊர்களிலுமுள்ள ஏஜண்டுகளிடமும் “பிரசண்ட விகடன்” ஒரு அணுவுக்கு விற்கப்படும்.

ஏஜெண்டுகள் இல்லாத ஊருக்கு ஏஜென்டுகம் கேள்வியு.

மேனேஜர், “பிரசண்ட விகடன்” ஆபீஸ்.
நெ. 6, லாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.